BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXXII - N. 10 - 11 - 12

Octubre - Novembre - Desembre 2015

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDEX

Diòcesi

Bisbe:

Prop de Vosaltres
Cartes pastorals 321
Felicitació de Nadal
El Sr. Bisbe felicita el Nadal 340
Confirmacions
Quart trimestre..... 340
Any de la Misericòrdia
Carta a tots els sacerdots, diaques i animadors 341
Convocant l'Any Sant de la Misericòrdia
Decret 344

Vicaria General:

Consell Presbiteral
Sessió del dia 15 de juny..... 346
Sessió del dia 23 de novembre 349

Vicaria de Pastoral:

Consell Pastoral Diocesà
Sessió del dia 15 de juny..... 352

Secretaria General:

Nomenaments 354
Necrològiques
Mn. Francesc Martí Solsona 357
Mn. Ángel María Moril Zuferri 357

IREL:

Memòria del curs 2014-2015..... 359

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 216 393
Evangelitzats per la litúrgia
Document dels bisbes de Catalunya..... 395

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges
Quaresma 2016..... 399
Jornada Mundial de l'Alimentació 2015 403
53a Jornada Mundial de Pregària per les vocacions.... 407
XLIX Jornada Mundial de la Pau..... 410
Missatge Urbi et Orbi..... 422

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi
Quart Trimestre..... 425

Índex General any 2015 451

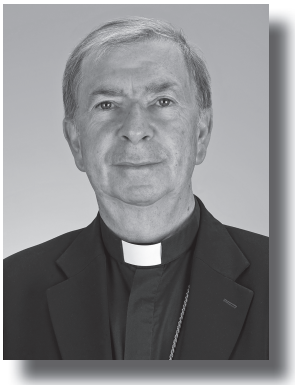

Prop de Vosaltres

El curs que comença

4 d'octubre de 2015

Aquest mes de setembre ha estat una mica estrany per a mi. El canvi de diòcesi m'ha suposat un fort trasbals d'emocions i, per les dates en què s'ha desenvolupat tot, una absència i falta de suport del pastor per impulsar aquest curs pastoral que ara junts iniciem.

No és qüestió de demanar disculpes i sí d'agraïments. Personalment vull agrair a tots els que han fet possible que el curs comenci amb normalitat i que la diòcesi sigui un organisme dinàmic que, amb el pas dels anys, viu i fa viure el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist. En primer lloc al bisbe Piris que ha treballat amb coratge i tenacitat donant la seva vida al servei d'aquesta porció del Poble de Déu. Han estat set anys molt beneficiosos per a tots i ens deixa el llistó molt alt per millorar la seva inestimable dedicació.

En nom propi i en el de tots agraeixo la gestió de l'Administrador Diocesà durant aquestes últimes setmanes que acumulava ja la seva experiència com a Vicari General i responsable de tants assumptes que diàriament afrontava. Amb ell, també a tots els seus col·laboradors de la Cúria Diocesana que tant vetllen i es preocupen per la bona marxa de la diòcesi.

Desitjo manifestar la meva immensa gratitud a tots els responsables de les diferents Àrees Pastorals i Moviments Apostòlics, de les parròquies i comunitats cristianes, de les comunitats de Vida Consagrada perquè han començat el curs amb interès i entusiasme tractant d'il·lusionar als que col·laboren amb ells en la vivència i en la transmissió de la fe.

Agraeixo i prego per tots els catequistes i agents evangelitzadors. Em consta que heu obert les portes del curs a la gran tasca de la Iniciació Cristiana i, amb els rectors, oferiu a la nostra societat i a les famílies cristianes un immillorable servei perquè tots coneguin, estimin, celebrin i segueixin a Jesucrist.

No puc oblidar els equips de litúrgia i oració. La seva tasca constant serveix de forta recolzament per a les activitats de tota la comunitat cristiana.

En aquest resum d'agraïments no podien faltar tots els grups que sensibilitzen la societat vivint i animant als seus col·laboradors en l'acció caritativa i social de l'Església. Els diferents sectors socials esperen molt de nosaltres i junts li demanem al Senyor que no defraudem mai la seva ori-

entació evangèlica i sapiguem obrir el nostre cor i ampliar el nostre servei als més necessitats.

Dono gràcies a Déu per haver permès que m'incorporés a aquesta diòcesi que camina, que té iniciatives noves i elabora projectes renovats d'implicació comunitària, que ha començat amb normalitat aquest curs pastoral i desitja que el nou bisbe sigui un bon vehicle, i mai un obstacle, de comunicació i trobada amb Crist.

He llegit amb interès ***l'Informe de la tasca pastoral duta al Bisbat de Lleida de l'any 2008 al 2015***, està datat en el mes de juliol passat i té com a títol **Església de Lleida, què dius de tu mateixa?** M'ha resultat de molt profit i és molt aclaridor per contemplar la vida diocesana, per rebre i compartir l'alegria de la reflexió de tants cristians i per continuar amb empenta i amb constància fent realitat l'impuls acollidor i missioner que contenen les seves pàgines. No hi ha dubte que serà un bon referent per a aquest curs que comença.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Sínode de la Família

11 d'octubre de 2015

El matrimoni cristià i la família han estat permanent objecte de reflexió, d'estudi i d'oració per part de l'Església. Són tres camps d'acció complementaris que ens beneficien a tots els cristians. Per descomptat no podem abastar-los cadascun de nosaltres de forma simultània, ni tan sols molts tenim els instruments adequats per abordar-los de manera successiva. Però ens comprometen a tots i ha de ser una preocupació de qualsevol cristià que li obliga a pensar, a llegir o a resar sobre aquest fonamental assumpte.

Durant aquestes tres setmanes d'octubre estan reunits a Roma els Pares Sinodals que han estat convocats pel papa Francesc. El motiu és la participació en el Sínode de Bisbes amb el tema central del matrimoni cristià i la família. És la segona part, la primera va tenir lloc durant el mes d'octubre de l'any passat. És una prova de la importància que va voler concedir el Sant Pare a la naturalesa i missió de la família i alhora indicar el camí perquè tots els cristians se n'adonin de les causes i conseqüències que el seu tractament té al món contemporani. Abunden les opinions, els ordenaments jurídics, les preteses polítiques familiars als diferents països.

Tots volen tenir la seva paraula, que la difonen amb profusió de mitjans. L'Església està obligada a oferir la veritat de Crist sobre el matrimoni i la família, coneixent els reptes que li planteja la cultura actual.

Des de la convocatòria del Sínode fins avui, s'ha produït un ric procés d'anàlisi, consultes i elaboració de documents que han servit de base no només per als participants sinodals sinó per a tots els cristians de cara a un mes gran aprofundiment en la realitat familiar i a un redescobriment dels textos bíblics i magisterials sobre aquest tema. Ha estat un temps molt profitós en el qual molts han rebut informació i una formació adient per respondre als desafiaments que planteja el nostre món. D'altra banda s'ha produït una àmplia col·laboració d'institucions acadèmiques, pastorals i socials que ens han ajudat en la nostra reflexió. A més a més, les intervencions del Papa en les seves catequesis setmanals o en les homilies diàries o les orientacions de molts bisbes ens han il·luminat i han centrat la qüestió en els seus justs termes de què diu i vol l'Església respecte al matrimoni cristià i la família.

No dóna per molt aquest comentari en la nostra aportació setmanal, per la brevetat i concisió que imposa el format, per no ser un estudiós expert el seu autor i per les expectatives dels lectors. Us escriu un pastor amb la pretensió d'orientar la vostra vida cristiana i apropar-se amb la seva paraula a les preocupacions diàries de persones concretes i de comunitats acostumades a la formació, a l'acolliment i a l'evangelització. Per això, encara que sembli molt elemental, us vull demanar que sobre el tema de la família tingueu en compte tres aspectes:

1. Resar per la família en general, per la família cristiana i per la mateixa família. Els cristians no podem oblidar posar els nostres assumptes en mans del Senyor amb confiança, amb fidelitat. Ell, que ho pot tot, sentirà la nostra pregària i atendrà amb seguretat les nostres peticions.

2. Valorar en forma positiva la realitat matrimonial i familiar com indica l'Església. Sense caure en falses ingenuïtats, accentuar els matisos que engrandeixen i equilibren a l'ésser humà a l'interior de la família. Que cadascun de nosaltres parli bé i actuï de forma conseqüent per construir una rica reflexió sobre el matrimoni i la família.

3. Participar, contribuir i treballar de forma adequada per la família eliminant els interessos personals que fomenten l'egoisme i l'individualisme i buscant el lliurament, la dedicació i l'amor amb els altres membres que constitueixen el nostre àmbit familiar.

Vulgui Déu que siguem capaços d'actuar en el petit per arribar en gran.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Domund 2015

18 d'octubre de 2015

Els cristians sabem que un diumenge d'octubre el dediquem a resar especialment per les missions i a col·laborar econòmicament amb els missioners que anuncien a Jesús a tots els pobles i ajuden en les seves necessitats materials. Ho anomenem **Domund**, jornada anual amb una llarguíssima tradició a la nostra Església. L'accent ja ho va posar el Senyor a l'Evangeli i, des d'allí, neix el compromís de tots els batejats de transmetre la fe rebuda.

Segurament és la data més significativa. N'hi ha d'altres al llarg de l'any, però aquesta compta amb major abundància de recursos i ajudes per poder accedir al cor de tots. Lema, missatge del Papa, cartells, subsidis litúrgics, animació comunitària. Tot amb la mirada posada a sensibilitzar, resar i ajudar.

Us faig un breu resum de què trobareu a les portes dels temples o també sentireu als responsables de les comunitats.

Lema: **Missioners de la misericòrdia**. S'han volgut unir aquestes dues paraules per anunciar i ressaltar l'Any Sant de la Misericòrdia, que ha convocat el papa Francesc i que comença el pròxim mes de desembre.

Cartell: És molt suggeridor. Ens recorda a tots l'anunci de l'Evangeli i l'atenció a les necessitats dels germans que són objecte de la tendresa i misericòrdia de Déu a través de les accions dels missioners.

Missatge del Papa: És breu i fàcil de llegir. En les vostres parròquies ho podreu trobar en paper o a través d'internet ho obtindreu amb relativa facilitat. Exposo de manera succinta el seu contingut:

- Recorda que estem vivint l'Any de la Vida Consagrada. Hi ha molts religiosos a les missions.

- "La missió és part de la 'gramàtica' de la fe, és alguna cosa imprescindible per a aquells que escolten la veu de l'Esperit que murmura 'vine' i 'vés'. Qui segueix a Crist es converteix necessàriament en missioner"

- Recorda el Decret *Ad Gentes* del Concili Vaticà II com una fita excepcionalment important de la preocupació actual de la nostra Església cap a les missions.

- La nostra predicació té el repte de respectar la necessitat de tots els pobles partint de les seves pròpies arrels i assumint la seva singular identitat.

- Les institucions i Obres missioneres estan totalment al servei de qui no coneix l'Evangeli de Jesús.

- "La passió del missioner és l'Evangeli".

Us anoto també unes dades d'interès:

L'any passat, només el nostre país va enviar 13.175.081 euros.

En l'actualitat hi ha 13.000 missioners espanyols en 140 països del món. El 49% són religioses; el 35%, sacerdots; el 7'5%, religiosos i el 8'5, laics. Molts més si expliquem l'aportació de les restants comunitats cristianes d'altres països.

Podem sentir-nos orgullosos de tants germans nostres, que han mostrat una il·limitada generositat lliurant la seva vida al servei dels pobles més pobres de la terra. Podem també obligar-nos a participar amb les nostres oracions i amb l'aportació econòmica amb la finalitat d'ampliar l'ajuda que la nostra Església presta als més necessitats.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Valentia per donar raó de la nostra Fe

25 d'octubre de 2015

Hi ha frases que colpegen molt la ment dels lectors. A la Bíblia podem trobar gran quantitat de fragments que ens fan pensar i ens compliquen la vida. Em passa sempre que llegeixo aquesta frase de Sant Pere: "Disposats sempre per donar explicació a tothom que us demani una raó de la vostra esperança, però amb delicadesa i amb respecte, tenint bona consciència…" (1Pe 3, 15-16)

És una obligació de tot cristià explicar el què creu i per quin motiu. No pot romandre callat si algú li pregunta per la seva fe. Sempre ha estat així, des dels consells dels primers apòstols fins a les predicacions actuals. No hi ha excepcions. És un consell que serveix pels pastors i per a tots els membres del Poble de Déu.

Coneixem persones que s'agafen molt seriosament les conseqüències de la seva fe. M'ha impressionat llegir la biografia del màrtir Francesc Castelló (1914-1936), de qui tots vosaltres heu tingut notícia i que va ser beatificat l'any 2001. És impressionant la valentia que mostra en la seva vida ordinària per respondre a qui li pregunta per la seva fe. Manifesta una absoluta coherència i no renuncia a declarar-se catòlic, seguidor de Jesucrist, sabent que això el portarà a una mort segura.

Amb aquesta actitud del jove màrtir davant la vida i per afrontar la mort ens proporciona els altres motius per continuar amb la nostra vida ordinària essent valents i autèntics cristians. No és una opció només del

passat, en l'actualitat omple la vida de sentit i ens ofereix el camí de la felicitat de Jesucrist.

Vaig associar la grandesa d'aquest màrtir, paisà nostre, amb la lectura d'un petit llibre que acabava de llegir i que a la seva contraportada l'autor deia "aquest llibre és una defensa de les emocions cristianes. I es titula Impenitent perquè no penso demanar perdó per això". Més endavant insistia "crec en Déu, per a mi el cristianisme té sentit i estic fart que vostès, els ateus i agnòstics, es creguin més llestos que jo". Qui afirma això és un anglès, F. Spufford, professor de literatura, intel·lectual progressista que demostra a les pàgines del seu llibre que es pot ser creient i viure al segle XXI sense aguantar que ningú li perdoni la vida.

No se m'acut utilitzar la mateixa provocació cap als altres. O demanar el compliment del mateix que els no creients exigeixen, des de determinades instàncies, de forma reiterada i de vegades, irrespectuosa. Per descomptat l'explicació raonada de la nostra fe és una obligació que hem acceptat amb llibertat i que reclamem amb coherència fins al final de la vida. Els cristians volem intentar complir, fins a l'últim accent, el manament del Senyor. I a més a més, anunciar-ho amb fortalesa i paciència. El papa Francesc afegiria que ho féssim sempre amb alegria, mostrant la felicitat en el rostre, que a la vegada, és el reflex del nostre cor.

En aquesta societat plural conviuen diverses cosmovisions i desitgem, com a diferents, tractar i ser tractats amb respecte. Tots tenim el dret de manifestar i viure amb llibertat les nostres creences i tots podem ser objecte de preguntes o interpel·lacions. Cada persona ha de tenir i donar les seves raons, que són similars tant per a creients com per a ateus i agnòstics. Sense imposicions ni coaccions per part de ningú. També sense burles ni menyspreus. En ocasions alguns cristians tenen la impressió que la seva fe és considerada, per certs sectors, com infantil, antiga o inútil per afrontar els problemes actuals. Passa el mateix quan s'esgrimeix la contraposició amb la ciència o la tècnica que, sense cap dubte, ostenta de superioritat davant de l'altra. O el que és pitjor, pensar que els mals d'aquest món són patrimoni exclusiu de les comunitats creients.

És massa fàcil i injust aquesta anàlisi. Els cristians hem tingut i tenim nombrosos exemples de valentia, autenticitat i amor sense límits als altres, moguts per la seva fe cristiana com el màrtir Francesc Castelló.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Tots Sants i el record dels difunts

1 de novembre de 2015

La relació de l'Església ha unit aquestes dues commemoracions en dates successives, l'1 i el 2 de novembre. La nostra experiència personal, i també comunitària, associa de forma immediata quan arriben aquests dies l'alegria de la festa pel reconeixement i la intercessió de tots els sants que estan al costat de Déu amb certa tristesa i afectuós record en les acostumades visites als cementiris per resar pels éssers estimats difunts que hi reposen.

Són dues celebracions que la devoció popular té tendència a confondre presentant-les com una única realitat. I convé que tots nosaltres sapiguem distingir el significat de cada una d'elles. Per una part, ens alegrem de tenir tants sants anònims al cel, persones com nosaltres, que intercedeixen per tots els que encara vivim en aquesta terra i, per una altra, dirigim les nostres oracions a Déu pels fidels difunts perquè, essent purificats per la gràcia, puguin gaudir aviat de la seva companyia. Als primers els necessitem, els segons, ens necessiten.

El Catecisme de l'Església Catòlica resumeix amb molta claredat aquestes situacions de la vida cristiana. Ho podeu trobar ens els números 954 al 962 que porta per títol "La comunió de l'Església del cel i la terra". Només cito per recordar-vos l'últim número dels referits, quelcom que els vostres sacerdots ja us han explicat en nombroses ocasions: **"Creiem en la comunió de tots els fidels cristians, és a dir, dels que peregrinen a la terra, dels que es purifiquen després de morts i dels que gaudeixen de la benaurança celestial, i que tots s'uneixen en una sola Església; i creiem igualment que en aquesta comunió està a la nostra disposició l'amor misericordiós de Déu i dels seus sants, que sempre ofereixen oïdes atentes a les nostres oracions"**.

En aquestes circumstàncies de festes i records, la nostra atenció es dirigeix a la reflexió sobre la vida i la mort. Com l'ésser humà parla, sent i transmet la vida i com afronta la mort. És una qüestió radical que ha estat objecte de múltiples aportacions de filòsofs, etnòlegs, historiadors i sociòlegs. S'han escrit belles pàgines sobre aquesta qüestió; hi ha abundants estudis que intenten aclarir les diverses reaccions humanes davant d'aquesta realitat. Els creients també tenim una resposta adequada i acceptem que la nostra cosmovisió té una coherència plena mirant els orígens o intuint els finals.

Els cristians orientem la nostra vida amb la lectura dels textos bíblics que progressivament ens postren els designis de Déu sobre la humanitat sencera i sobre cada un de nosaltres. D'Ell rebem l'explicació i ens atenim a les conseqüències. Déu és l'autor de la vida, ens l'ofereix com un regal i acceptem la seva decisió sobre el seu final. El model, com un referent

absolut, és Jesús de Natzaret qui manifesta un amor desmesurat cap a la vida de tots els éssers humans i accepta amb plena confiança en el Déu Pare la mort en la creu.

No som amos de la vida ni podem decidir la nostra mort ni, per descomptat, la dels semblants. Ni tan sols recorrent als avanços científics. Ens diu el Senyor que l'ésser humà és la seva glòria, objecte de la seva predilecció i, per tant, un fi absolut en si mateix. Mai un mitjà per aconseguir altres coses. Tampoc professem un culte a la mort. Reconeixem la nostra finitud i apostem per deixar la vida ens mans de Déu. Mai acceptarem la mort induïda no tallarem d'arrel la vida naixent. Que aquests dies siguin viscuts amb alegria, amb confiança i amb esperança.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els instituts religiosos tenen un fundador

8 de novembre de 2015

He percebut durant aquest temps l'estima que molts lleidatans mostren als membres de les comunitats de religiosos. Uns manifesten una veritable amistat, altres col·laboren amb gust en les seves obres apostòliques, altres participen en les seves activitats cultuals i altres admiren el seu estil de vida entregat de forma desinteressada al proïsme. Segurament hi ha persones no creients que podran figurar en tots aquests grups. Però els cristians sabem des de sempre l'enorme riquesa que suposa per a l'Església l'existència de tantes institucions que es dediquen a l'ensenyament, a l'assistència social o a la vida contemplativa.

Cada comunitat diocesana forma part d'un anomenat institut de Vida Consagrada que pot tenir cases en molts indrets del món i els seus membres passen llargs períodes de les seves vides en els llocs més insospitats. Sempre anunciant a Jesucrist i servint al seu proïsme. Ho fan en comunitats on viuen com a germans i seguint les pautes o les característiques impreses pel fundador. Tots els cristians ens aprofitem de la seva dedicació i la seva existència ens enriqueix espiritual i eclesialment. Ens ajuden i ens fan molt bé a sacerdots i laics.

Estem vivint les últimes setmanes de l'Any de la Vida Consagrada (conclou el proper 2 de febrer de 2016) en el qual l'Església ha volgut que tots s'adonin de la vida i del servei dels religiosos en els seus diferents carismes demanant que els puguem conèixer una mica millor i que resem per ells i pel seu futur. Hem de sentir l'obligació d'implicar la nostra vida en l'oració

per les vocacions a les diverses congregacions. I també en l'agraïment al seu compromís evangèlic.

Aquesta reflexió personal que us proposo a la vostra consideració es deu al general recordatori sobre el mencionat Any convocat pel papa Francesc i a la dada concreta de celebrar avui el record del Beat Francesc Palau, veí d'Aitona i fundador de les Germanes Carmelites que tenen cases a la nostra diòcesi. És molt interessant conèixer alguns detalls de la seva biografia desenvolupada a les nostres terres entre finals del segle XIX i principis del XX: entusiasme en la predicació, austeritat en la seva vida personal i amb uns pensaments recollits en els seus escrits que ens poden servir perfectament en l'actualitat.

Hauria de recordar els altres fundadors encara que nomes sigui amb el nom propi per a què al llegir aquesta glossa us porti la curiositat d'acostar la vostra mirada a la seva persona i a la seva obra. Santa Teresa de Jesús amb les diferents branques de Carmelites, sant Antoni Maria Claret amb els Claretians, sant Ignasi de Loiola amb els Jesuïtes, sant Pere Nolasc amb els Mercedaris, sant Francesc d'Assís amb les diferents branques dels Franciscans, sant Francesc Coll amb les Dominiques, la Beata Mare Ràfols amb les germanes de Santa Anna, Santa Teresa Jornet amb les Germanetes, sant Vicenç de Paül amb les Filles de la Caritat, sant Joan Bosco amb els Salesians, sant Joan de Déu amb els Hospitalaris, sant Marcel·lí Champagnat amb els Maristes, la Mare Maria Fèlix amb la Companyia del Salvador, la Beata Anna M. Janer amb les Germanes d'Urgell, Santa Juana Jugan amb les Germanetes dels Pobres, la Venerable Maria Güell amb les Missioneres Filles del Cor de Maria i la Venerable Esperança González amb les Missioneres Esclaves.

Hi ha altres associacions de fidels, completant el quadre anterior, que ens han proporcionat unes sensibilitats eclesials, iniciades i motivades per la intensa personalitat d'un fundador i que les han posat al servei de tots. M'agradaria deixar constància escrita del meu reconeixement personal i de la immensa gratitud en nom vostre. Reconec que alguns els tenen sempre presents: els malalts, els alumnes, els ancians, els presos, els discapacitats, els que estan en risc d'exclusió social… Uns altres necessitem que algú ens recordi la seva tasca per adonar-nos de la importància que en aquests moments té la bondat i la fraternitat. Descobrir això ens permet tenir més confiança en l'ésser humà.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia de l'església diocesana

15 de novembre de 2015

Cada any la nostra Església dedica un diumenge de novembre a la petició d'oracions i col·laboracions a favor de la diòcesi. Tots els catòlics se saben membres d'una parròquia en la qual participen amb la seva presència o amb la seva dedicació constant. Aquest diumenge recordo a tots la seva pertinència a l'església diocesana. Amb aquest motiu es formalitza una campanya de sensibilització amb díptics explicatius, lema i avisos diversos. Amb l'objectiu que entre tots atenguem les necessitats de com més millor. Us ofereixo la meva aportació que he escrit pel fullet que distribuiran avui a les parròquies.

El lema d'aquest any és molt suggeridor. A més de complementar comunitat i persona, fa referència implícita a gran quantitat d'històries individuals que expressen alegries i suporten dificultats acompanyades per la col·laboració dels seus semblants. I ho diu de forma directa assenyalant i agraint el teu propi suport.

És el suport de cada cristià que celebra la seva fe en comunitat. En la pròpia parròquia ha nascut i ha crescut en l'aprenentatge del missatge del Senyor, en la participació dels sagraments i li han posat els fonaments per actualitzar la caritat, per compartir somriures i temps, diners i espais. Un percep que conforme avança en la identificació amb Crist li urgeix més l'atenció als germans. I tot això evitant caure en un buit intimisme o en un desbocat activisme. El cristià vol actuar seguint l'estil del seu Mestre estrenyent amb una mà la del Pare Déu i tendint l'altra al germà que l'acompanya en el camí de la vida.

Segur que coneixeu moltes històries individuals o familiars, heu analitzat els aspectes concrets en les reunions comunitàries i heu intentat possibles solucions a les dificultats que us han plantejat. El lloc idoni per acostar-se a situacions alienes és la comunitat cristiana. És cert que la fe és una opció personal, que la gràcia de Déu inicia totes les nostres motivacions, que l'exigència individual de creixement cristià és un procés lent i, de vegades, vacil·lant. Però també és cert que l'experiència comunitària de la fe ens enriqueix i ens possibilita ampliar el radi d'acció d'ajuda i suport als nostres semblants; alhora que ens mostra el camí per lluitar contra l'egoisme, ens marca la línia per a la caritat.

La parròquia desenvolupa gran quantitat d'activitats que comprometen els batejats. Però quan es refereix a actuacions d'ajuda i solidaritat desapareixen les identitats culturals, ètniques, socials o religioses. No s'exclou a ningú; tots tenen la porta oberta del nostre cor i el de la comunitat. Així ho demana el Senyor.

L'Església diocesana és el conjunt de parròquies on les diferents comunitats i grups cristians coordinen i potencien el seu esforç i treball diari. Anualment assenyalem una data per recordar aquesta realitat eclesial i per demanar a tots major col·laboració en totes les direccions, en la pregària, en la dedicació del nostre temps als altres, en la capacitat d'acollida, en l'aportació de recursos materials.

La meva història personal se suma a les de molts altres. La meva necesita molt de la vostra pregària. Les d'altres també de la vostra ajuda. Mostreu generositat amb tots.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els cristians es preparen per al Nadal

22 de novembre de 2015

Des d'una mentalitat de fe, la festa cristiana d'aquest diumenge –Jesucrist, Rei de l'Univers– no resulta xocant ni té connotacions polítiques com se'ns presenta en l'actualitat. És un títol que apareix en l'Antic Testament i volia designar a Déu en el punt més alt d'una possible piràmide humana de població. El més important, el que exercia més poder, el que posseïa la glòria popular se l'anomenava rei o príncep, com volent indicar la primacia en tots els nivells. I així era considerat en la realitat de qualsevol societat. I, per suposat, Déu apareix en el punt més alt en la seva relació amb els homes.

En el Nou Testament, aquest títol s'aplica a Jesucrist. Tots recordeu algunes frases que anuncien el seu naixement, la pregunta formulada per Pons Pilat o la inscripció en la creu assenyalant la personalitat de l'ajusticiat. Al concepte rei li correspon el nom de la societat que dirigeix i orienta: el regne. I tots sabem que Jesús va venir a anunciar el Regne de Déu i va proposar una infinitat d'exemples i paràboles, perquè tots entenguessin a què es referia. No va resultar fàcil; els mateixos Apòstols, després d'escoltar-lo moltes hores, encara confonien el tipus de regne que Jesús anunciava. Hem descobert que es tractava d'un Regne universal i etern: Regne de debò i de vida, Regne de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau. Qualsevol regne està habitat per uns súbdits els qui, en el cas que ens ocupa, som nosaltres no com a servidors d'un ésser que mana sense escrúpols sinó com a amics del Senyor. És un regal pertànyer i ser responsables d'aquest Regne que, amb la seva gràcia, edifiquem, construïm, habitem i anunciem als nostres coetanis.

Amb la festa de la reialesa de Crist l'Església acaba l'any. Diumenge que ve, comencem de nou l'any amb la preparació de la vinguda de Jesucrist com el Messies de Déu, anunciat pels profetes i esperat per tot el poble d'Israel.

Els cristians anomenem aquest temps de preparació Advent. Són quatre setmanes en les quals les nostres comunitats s'esforcen a escoltar amb intensa atenció la Paraula de Déu, a celebrar amb major esperança els sagraments i a disposar el nostre cor. Tot això perquè la presència de Jesús ho trobi tot ben disposat per compartir els nostres béns, per estimar tothom sense exclusions i per fer realitat, en el marc d'aquesta societat, les promeses messiàniques basades en el dret, en la justícia i en la pau. Aquí tenim un camp enorme pel seu desenvolupament, que afecta a molts germans nostres: els refugiats, els immigrants, els exclosos, els sense sostre, els malalts no atesos, les víctimes de la guerra i del terrorisme, els ancians i els nens abandonats.

El Naixement del Senyor ens exigeix un canvi de cor. I en ocasions no resulta fàcil dur-ho a terme. Per això, ens fan falta dies de preparació per tal de conformar el nostre interior a les exigències nadalenques. Tots els aspectes exteriors: llums, música, regals i menjars no poden omplir les nostres aspiracions personals o les ànsies de canvi. Són petits punts que ens recorden l'època de l'any en què vivim, i tot s'acaba aquí. Els cristians ens demanem molt més, perquè aquesta virtut tan repetida durant aquests dies, l'esperança, tingui la seva plenitud. A més, us vull donar un consell per a aquest temps de l'Advent: la lectura pausada i atenta d'un profeta de l'Antic Testament. Us ajudarà en la vostra reflexió. Durant l'any es proclamarà en les Eucaristies dominicals l'evangeli de sant Lluc, anomenat també el de la tendresa i la misericòrdia de Déu. Mediteu amb detenció el seu contingut. Us aproparà, segons l'estil de Crist, a la realitat dels vostres germans.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Recordant el treball de la comunitat diocesana

29 de novembre de 2015

És de ben nascuts ser agraïts, diu un vell refrany que tots hem repetit en més d'una ocasió. Ho apliquem a tasques personals que concretem amb els nostres pares, amics o professors i també a obres col·lectives, fruit del treball de moltes persones que s'han esforçat a oferir per als qui recullen el testimoni el millor que tenien i pensaven. Així ho va fer la nostra comunitat diocesana en un text elaborat a la fi del curs passat que tenia com a objectiu

presentar els aspectes eclesials dels anys immediatament anteriors i donar a conèixer els objectius o les aspiracions dels propers anys per a la nostra diòcesi de Lleida.

I és molt d'agrair per la meva banda que recollia el testimoni del bisbe Piris com a responsable de la diòcesi i que desitjava complir de la millor manera possible tots els accents que tant cristians i comunitats van fixar en un fulletó que, en poques pàgines, recollia moltes hores de reflexió, de reunions i de beneficioses activitats socials. Els qui vàreu ser protagonistes ho recordeu amb afecte i amb un compromís exprés d'articular propostes per al futur. Els qui no conegueu la trajectòria diocesana m'és grat donar-vos informació i convidar a sumar el vostre esforç al nostre. Teniu les portes obertes en aquesta obra que vol arribar a tota la societat.

Ha passat un trimestre d'aquest curs i em sembla un bon moment per repassar el contingut de l'esmentat fulletó titulat **"Església de Lleida, què dius de tu mateixa?"** i procurar que el treball realitzat no es quedi en el calaix de l'oblit. És necessari per a tots.

Començava amb una breu introducció del bisbe en la qual demanava: "Amb la nostra vida, amb el nostre entusiasme, fem-los partícips de la nostra joia de creure i donem-los raons de la nostra esperança. Amb modèstia, però amb convenciment…" Paraules boniques i compromeses que ens arriben al cor i ens obliguen a preguntar-nos: Ho portarem a terme?

Continuava amb una magnífica ponència del Dr. Joan Viñas en la qual resumia els esdeveniments recents de la nostra Església amb els documents elaborats des del Concili Vaticà II fins a l'Exhortació Apostòlica del papa Francesc *L'alegria de l'Evangeli* que han servit de suport per a la nostra vida diocesana. Acabava proposant quatre tallers que coincidien amb les Quatre Àrees de Cooperació de la nostra diòcesi afegint un cinquè taller sobre les vocacions al ministeri, com un dels reptes més urgents amb vista al futur. Us els recordo: anunciar l'Evangeli a la nostra societat; la Paraula de Déu i els sagraments en les nostres Esglésies; la sol·licitud pels més pobres i marginats, la comunió eclesial i la coordinació interdiocesana de les nostres Esglésies i finalment, el desvetllament de les vocacions al ministeri: preveres, diaques i animadors de comunitat.

Acabava el fulletó amb un resum de les aportacions a l'Assemblea Diocesana 2015. Hi ha molts suggeriments de les diverses Àrees pastorals amb els reptes i signes d'esperança que s'albiren. En aquest curt espai d'informació és impossible enumerar totes les afirmacions que els grups de treball van aportar per a la bona marxa de la diòcesi. Ja vaig fer un breu comentari en una glossa a principi del curs. Desitjaria que el clergat, els religiosos i tots els laics continuessin amb aquesta dinàmica de recerca

d'una més autèntica evangelització i que ningú oblidés el treball del passat per construir un futur millor sense salts en el buit. Us aconsello una nova lectura i reflexió de l'esmentat fulletó. Ens servirà de molt a tots.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El jubileu extraordinari de la misericòrdia

6 de desembre de 2015

El papa Francesc ens ha convidat a tots els cristians a viure la misericòrdia de Déu. Per això ha convocat un jubileu d'uns mesos de durada, temps que ens ajudarà a aprofundir en la relació amorosa de Déu amb la humanitat. És aquesta una realitat que ja l'hem experimentat al llarg de la nostra vida des de l'àmbit familiar i parroquial fins a les nostres intervencions com a adults en mil col·laboracions solidàries. És un temps de gràcia que ens serveix a tots per revitalitzar i per projectar amb més autenticitat la nostra vida cristiana.

L'inici d'aquest **Any de la Misericòrdia** serà el dia 8 de desembre, Solemnitat de la Immaculada Concepció. La cloenda està fixada per a la festa de Crist Rei a finals de novembre. En el document de convocatòria, el Papa ens proposava l'objectiu general: "Contemplar el misteri de la misericòrdia perquè faci més fort i eficaç el testimoniatge dels creients".

En la celebració que tindrà lloc dimarts que ve a la plaça de sant Pere de Roma per donar començament a l'any citat hi haurà un fet significatiu, el Papa obrirà la Porta Santa per la qual entrarà i començarà a viure el Jubileu. Els qui ho desitgin també podran creuar la Porta i beneficiar-se de la gràcia que això comporta amb una adequada revisió de vida, confessió sacramental i propòsit d'actuar en la pròpia vida a l'estil compassiu de Jesucrist, el veritable rostre de la misericòrdia del Pare.

Durant aquest temps s'han organitzat una sèrie d'activitats oracionals, celebratives i festives que congregaran a Roma a multitud de cristians. Podreu seguir pels mitjans de comunicació social el desenvolupament d'aquest gran esdeveniment. Us animo a participar-hi, viureu una intensa experiència eclesial.

En la nostra diòcesi, l'obertura d'aquest any tindrà lloc en la catedral diumenge que ve, dia 13 de desembre, a les 17 hores. El desenvolupament de l'acte serà similar al del Vaticà, adaptat a les característiques de la nostra realitat eclesial. S'afegirà un aspecte nou que, durant aquests últims anys, s'havia posat a principi de curs: l'acte de l'enviament dels diferents agents

pastorals a la realització de les diverses tasques parroquials i diocesanes que l'Església els ha encomanat i el bisbe els proposa per a cada període de temps. És un moment molt significatiu per a tota la comunitat i tots arribem a percebre la importància de la pertinença a la diòcesi a la qual, amb el nostre esforç i dedicació, presentem al món amb la fidelitat a Crist i amb l'autenticitat demanada per l'Església i plantejada com un gran desafiament per l'evangelització de la nostra societat. Agraeixo sincerament la vostra col·laboració. És gran el nombre de cristians que es formen conscientment per donar una adequada resposta i tracten de ser bons testimonis del Senyor. Us animo a la participació als qui encara no pertanyeu a cap grup cristià de treball. Necessitem sumar el treball de tots. Volem el compromís estable de moltes persones que prestin les seves qualitats al servei dels altres.

Unint les dues intencions expressades acabo amb un petit advertiment. La celebració de l'Any de la Misericòrdia no suposa multiplicar les activitats pastorals sinó que tota la programació pels diferents organismes diocesans i parroquials, pels moviments apostòlics, adquireixi el color compassiu i misericordiós que protagonitza Jesucrist en l'evangeli. Es tracta que tots els cristians mostrin al món el rostre de la tendresa, de la delicadesa i de l'acolliment que han après. Es tracta de renovar el nostre ésser perquè pugui canviar el nostre pensament, el nostre cor i la nostra pròpia acció. Ens proposem anunciar constantment la misericòrdia del Pare i la proximitat i compassió amb els nostres germans.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'ensenyament religiós

13 de desembre de 2015

El títol d'aquesta glossa conté diversos punts d'atenció. D'una banda es refereix a l'ensenyament de la religió catòlica a l'escola; també a les institucions educatives amb un caràcter confessional en el seu plantejament general; fins i tot caldria englobar a tots aquells professionals de l'educació que, en coherència amb la seva fe, ofereixen un autèntic testimoniatge com a seguidors de Jesucrist en qualsevol de les xarxes d'ensenyament que existeixen en la nostra societat.

L'espai de la glossa és curt per a un tema amb tants components i tan variat tractament, però de summa importància per a tots. Per descomptat també molt volgut per l'Església que durant la història ha dedicat moltes vides dels seus membres a l'ensenyament en els diferents nivells, des de la

creació de les universitats i la conservació i transmissió de la cultura clàssica en els monestirs, fins a la preocupació actual per les innovacions educatives i l'atenció als més necessitats de la nostra societat. I ho ha fet amb l'aportació de recursos materials que molts col·laboradors posaven a les seves mans en qualsevol lloc del món. A les nostres terres amb un fort i antic arrelament cristià i en països llunyans, amb la construcció de temples i escoles.

No és moment de mostrar orgull per tanta dedicació. Tampoc és la meva pretensió encoratjar la polèmica entre les diverses visions educatives i continguts curriculars. Només vull agrair el treball realitzat fins ara per tots (des dels que treballen en centres públics fins als màxims responsables de centres catòlics), així com la petició d'una atenció justa i normalitzada per tots aquells que, des de la seva llibertat com a ciutadans en una societat oberta i plural, expressen la seva opció per un ensenyament d'acord amb les seves conviccions religioses. A més de la sol·licitud d'un sincer i profund respecte per part dels qui no accepten o arriben fins a la burla de la religió com a component bàsic de l'ésser humà i el seu consegüent potencial educatiu. Podem dir amb molta claredat que la nostra fe és raonable, és transmissible a l'escola al costat dels sabers i forma part de l'educació integral de l'ésser humà que tants beneficis ha reportat al conjunt de la humanitat. No faria falta recórrer a l'aplicació dels drets humans, al compliment de les normes bàsiques de la legislació o a la resposta que s'ha de donar a pares i alumnes amb una determinada opció fonamental de vida. Es tractaria d'utilitzar el sentit comú per a una sana convivència, l'estima per unes arrels culturals que han donat sentit al nostre món actual i pel reconeixement de la solidaritat mostrada pels creients que, des del seguiment de Jesucrist els porta a una absoluta preocupació pels seus semblants. Sense pors ni frustracions, amb confiança en l'ésser humà i amb l'alegria esperançada de millorar el nostre món amb l'estil evangèlic.

A meitat de curs, amb la tranquil·litat de qui ho té tot organitzat, sense el cansament ni els nervis del final, us proposo aquesta reflexió perquè compartiu amb mi el reconeixement i la gratitud cap a tots els que fan possible que la nostra societat mantingui viu aquest ensenyament i perquè la nostra escola faci possible la vinculació de la fe amb la cultura.

Als pares o, en el seu cas, als alumnes els animo a l'opció de l'Ensenyament Religiós Escolar. Tindreu davant dels vostres ulls una realitat nova i respondrà a la vostra pretensió de coherència entre la vida i la fe. Als professors de religió els aconsello una continuada preparació perquè responguin a les expectatives que l'Església ha dipositat en ells i siguin uns bons professionals i uns autèntics testimonis de la seva fe. Als responsables i empleats dels col·legis catòlics els exhorto a treballar sense descans per fer realitat una comunitat educativa en la qual les paraules i els gestos del

Senyor siguin el centre del desenvolupament personal de tots. Al personal dels centres públics els demano col·laboració perquè tots se sentin a gust amb l'exquisit compliment de les normes. A les comunitats parroquials els sol·licito que resguardin, ajudin i valorin positivament aquesta realitat fonamental de l'ensenyament.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Nadal d'aquest any

20 de desembre de 2015

Quan arriben aquestes dates molts seguidors de Jesús escriuen o parlen del seu naixement. S'ha fet sempre. Hi ha textos que comuniquen tota la tendresa en les relacions de Déu amb la humanitat. Emociona cada vegada que un llegeix o recita algun d'aquests fragments. A tots ens agradaria escriure alguna cosa nova sobre aquesta festa tan entranyable per comunicar els nostres sentiments i que els altres gaudissin amb les seves expressions de la felicitat i la pau que porta el Nen a Betlem.

En algun moment un pensa que ja tot està escrit o dit. Que no pot afegir novetats a aquest esdeveniment. Tenim la temptació de no escriure res per no caure en les repeticions rutinàries de cada any. No obstant això, sempre ens sorprèn alguna frase o algun gest d'un ésser estimat que desitja apropar-nos al Naixement. O ens alegra una columna d'un diari que transpira innocència i busca la complicitat del lector per aconseguir la fraternitat. O algú ens envia aquell poema, que va trobar anys abans en un llibre, que va commoure el nostre interior i ens va elevar a la recerca d'allò més sublim que ens regala el Nen Déu.

Us aconsello que torneu a expressar un any més els desitjos més íntims del Nadal. Aquells que fa realitat Jesús i que ens ajuden a viure amb més coherència el seu missatge. Els mateixos que ens permeten comprendre millor als éssers humans i aceptar-nos a tots com a germans. És una conseqüència lògica de la nostra alegria nadalenca. Que ningú robi la felicitat personal i familiar d'aquests dies quan ens reunim per celebrar el misteri de Déu. Escriviu felicitacions als altres amb la pretensió de no quedar reduïdes a paraules buides i a tenir uns seriosos compromisos de millorar el nostre entorn proper i el nostre món.

Després d'una curta reflexió he trobat alguna cosa nova per comunicar aquest any. Tots coneixeu que el papa Francesc ha convocat un Any de la Misericòrdia. En la nostra diòcesi vam celebrar l'obertura d'aquest any el

passat dia 13 amb una cerimònia similar a la de Roma. No és moment ara per explicar tot el seu significat, que és molt ric en les seves diverses manifestacions per a la vida cristiana. Només aspiro a recordar per a tots el que vau aprendre en la vostra infància o joventut i que molts han oblidat. Són les anomenades obres de misericòrdia, l'exquisit compliment de les quals ens conduirà pel camí de la felicitat. És una exigència que amb senzillesa ens demana el Papa per fer-les realitat durant tot l'any però que, en aquests dies, cobren especial rellevància. Entre les corporals i les espirituals engloben la totalitat de l'ésser humà.

Les corporals són aquestes set: Visitar o atendre els malalts; donar de menjar a qui té fam; donar beure a qui té set; acollir el pelegrí; vestir el despullat; redimir els captius; enterrar els morts.

Les espirituals també són set: Ensenyar a qui no sap; donar bon consell a qui ho necessita; corregir al que s'equivoca; perdonar les injúries; consolar als tristos; sofrir amb paciència els defectes dels altres i pregar a Déu pels vius i els morts.

Ignoro si a molts de vosaltres us ha semblat una novetat felicitar el Nadal amb el compliment d'aquestes obres que ens fan sortir de nosaltres mateixos per acollir i acompanyar als nostres germans. Aquest recordatori m'ha suposat un punt nou i un bon començament d'aquest any de la misericòrdia. Vulgui Déu que em preocupi per fer realitat aquests consells que suposen un autèntic programa de vida per a tots.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Reflexions sobre la família i la pau

27 de desembre de 2015

Aquests dies nadalencs ens ajuden als cristians a experimentar amb una intensitat més entranyable les grans qüestions de la vida cristiana. Gairebé tot aflora des del nostre interior com a resposta al regal de Déu pel naixement del seu Fill. Contemplant les figures del pessebre, conversant amb amics i familiars, deixant-nos acompanyar per decoració i llums abordem tot allò que ens preocupa o interpel·la. Tal vegada perquè disposem de més temps per a la reflexió i el diàleg o perquè ens motiva el mateix esdeveniment salvador. Parlem de la pobresa que empresona a milions d'éssers humans, de la solitud dels ancians i els captaires, de la falsa distribució de la riquesa, de la solidaritat amb els més necessitats, de la falta de resposta dels cristians davant la problemàtica actual, de l'autenticitat de la vida cristiana, del sentit

de les nostres celebracions litúrgiques. De la família després de la conclusió del Sínode el passat mes d'octubre. I un llarg etcètera que seria interminable la seva relació.

Temes profunds que, en tractar-los, no han de ser objecte d'una anàlisi superficial i com de conversa de cafè posterior a un bon menjar. Els cristians necessitem parlar amb un compromís vital que ens permeti lliurar la nostra vida al servei dels altres. Enumerem els problemes, identifiquem les causes, assenyalem les conseqüències, però busquem la pròpia conversió per si la nostra actuació produeix la injustícia o la corrupció? De vegades el nostre discurs s'esgota en la recerca de culpables de qualsevol situació problemàtica i evitem el compromís sincer amb el nostre proïsme. L'actuació dels cristians ha de regular-se amb els paràmetres que marca el Senyor en l'evangeli i que ens recorda diàriament el papa Francesc. El mateix que, en aquestes últimes setmanes, insisteix en l'alegria com a focus principal d'irradiació de la llum de la fe a la societat actual. També davant la realitat del matrimoni i la família.

Em permeto insistir avui en dos grans temes que a tots ens afecten: la família i la pau. No dóna per a molt per l'extensió d'aquest comentari. Però, almenys, us demano l'oració i el vostre sincer compromís a favor de la pròpia família, on heu nascut i crescut en l'amor i el respecte, i també en defensa de la família en general, la formada per un pare, una mare i la benedicció dels fills. La imatge de la Sagrada Família de Natzaret, Josep, Maria i Jesús, és el model de vida i d'actuació de tot cristià, de tota família. En aquests moments en què es qüestionen els valors familiars, demanem fortalesa per a cadascun de nosaltres amb la finalitat de sostenir i servir millor el manteniment de la institució familiar, regal de Déu a la humanitat. Després de la conclusió del Sínode sobre la família estem esperant el document que el Papa ens dirigirà a tots amb les principals aportacions que els pares sinodals van considerar rellevants perquè l'Església continuï amb la defensa del matrimoni i de la família cristiana.

Us demano també la vostra oració i compromís a favor de la pau. El dia 1 de gener va ser declarat pel papa Pau VI, fa 49 anys, Jornada Mundial de la Pau. El missatge papal d'aquest any 2016 té com a títol *Venç la indiferència, conquista la pau*. És un text curt, suggeridor i compromès amb aquesta realitat tan maltractada en moltes parts del nostre món en aquests moments assenyalant algunes causes que produeixen l'absència de la pau i recordant el seu fonament evangèlic que impulsa la nostra actuació personal en favor de la pau. Us animo a tots a la seva lectura. Us ajudarà a tenir un cor pacífic i a treballar sense descans en el vostre entorn familiar i social.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Felicitació de Nadal de Mons. Salvador

Sagrada Família (c. 1950)
Juan Antonio García Morales
Donació de Mn. Vallés Gort (†1976)
Oli sobre llenç. Bisbat de Lleida

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre
Senyor Jesucrist, Pare entranyable
i Déu de tot consol.

Ell ens conforta en totes les nostres
adversitats, perquè nosaltres mateixos,
gràcies al consol que rebem de Déu,
sapiguem confortar els qui
passen alguna pena.

(2Cor 1,3-4)

Que el naixement de Jesucrist ompli
el vostre cor i beneeixi el món sencer.

Bon Nadal 2015

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Confirmacions

Durant aquest trimestre, el Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez, ha conferit el sagrament de la Confirmació als joves que s'esmenten a continuació:

			nois	noies
Octubre	18	La Granadella	5	4
Octubre	25	Soses	1	5
Novembre	15	Juneda	2	5
Novembre	28	P. Sant Joan	1	–
Novembre	28	P. Sant Antoni M. Claret	2	4

Any de la Misericòrdia

A tots els sacerdots, diaques i animadors de les comunitats

Lleida, 4 de novembre de 2015

Estimats germans,

Ha suposat una alegria per a les comunitats cristianes la convocatòria de l'**Any de la Misericòrdia** que ha efectuat el papa Francesc. Ja fa diversos mesos que va anunciar aquest esdeveniment de gràcia que amb seguretat revertirà en benefici de tots. Em consta que heu llegit la Butlla de convocació *Misericordiae Vultus* i la carta del Papa que el passat 1 de setembre va enviar a Mons. Fissichela amb algunes orientacions per a la celebració d'aquest any.

La nostra diòcesi també vol seguir les indicacions de la Santa Seu per aquest any jubilar. Ho estan fent moltes diòcesis del món amb la redacció de diferents programacions pastorals amb la finalitat de poder arribar a tots els sectors pastorals. En la reflexió que hem fet el Consell Episcopal i que posteriorment hem compartit amb els arxiprestes s'ha considerat oportú recordar amb aquesta nota la importància que té aquest any, la implicació de les Àrees Pastorals, parròquies i comunitats cristianes en les diferents activitats i l'oferta d'un calendari, elaborat per la Secretaria.

Espero no resultar reiteratiu en resumir de nou alguns suggeriments per aquest any i que comença per demanar oracions pels fruits d'aquesta proposta pontifícia. Pel que em comenten moltes entitats i organitzacions pastorals programen algunes activitats d'acord amb aquest objectiu. Tots necessitem acollir i agrair la misericòrdia de Déu que ha entrat i roman en la història perquè s'ha fet càrrec de les misèries del gènere humà i ens ha mostrat el camí per col·laborar amb Ell en la seva extinció. Ens ensenya a deixar entrar les misèries del proïsme en el nostre cor i fer-les nostres perquè la compassió –el patir amb– sigui l'inici de la cerca de la solució al seu dolor. La caritat no passa mai, ens recorda sant Pau, per assenyalar-nos l'estil del Senyor en la nostra proximitat i el nostre amor als germans.

Jesucrist és el veritable rostre de la misericòrdia del Pare per mitjà del qual ens arriba l'amor i la força de l'Esperit per construir i anunciar el seu Regne. Es tracta, doncs, de renovar el nostre cor i la seva capacitat d'escolta i acolliment perquè, gràcies a la trobada personal amb el Senyor, aconseguim adaptar als seus els nostres pensaments, els nostres sentiments i les nostres accions.

No m'agradaria rebaixar un àpex les exigències que se'ns demanen, tant personal com comunitàriament, durant aquest any. Però comprenc les circumstàncies singulars d'aquest inici de curs en el qual no ens ha estat

possible programar amb detall les accions que ens ajudarien a viure amb més autenticitat i coordinació els objectius d'aquest any. En qualsevol cas, penso que no es tracta de multiplicar activitats per omplir de contingut la nostra comunitat diocesana sinó de fer amb esperit nou tot allò que ja estem portant a terme.

El calendari adjunt no reflecteix la sèrie d'accions que cada parròquia o arxiprestat pugui programar. Depèn en cada cas de la creativitat i la iniciativa dels respectius consells pastorals. Teniu màxima llibertat per ampliar i enriquir, seguint l'estil marcat per aquest any, les activitats que ajudin a tots els cristians a viure la misericòrdia del Pare. La proposta diocesana es presenta amb la finalitat d'accentuar la pertinença a aquesta comunitat i, segons el meu criteri, no són excessives per evitar la multiplicitat o la superposició d'actes. Es tracta de conciliar els nivells parroquial i diocesà per aconseguir mantenir l'interès i l'entusiasme en tots ells per a una participació adequada en l'oració i en la presència física. Perquè la seva realització ens implica a tots, des dels malalts i impedits fins als responsables més actius de la nostra comunitat.

Ja coneixeu el calendari que el Consell Pontifici per a l'Evangelització ha presentat per a tota l'Església. Estarem units en l'oració en les diferents manifestacions i celebracions que han preparat per als diferents sectors pastorals. Podeu utilitzar també els subsidis litúrgics i devocionals que s'han posat a la disposició de tots. Us seran de molta utilitat. Resulta molt fàcil aconseguir-los per mitjà de la comunicació electrònica. Per descomptat l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat de la diòcesi us enviarà els materials que prepara.

Com a punt final d'aquest escrit voldria fer-vos una invitació. La vostra assistència a l'obertura de l'Any Jubilar en la nostra diòcesi que tindrà lloc a la catedral el diumenge, 13 de desembre, a les 17 hores. Com ens ha indicat el Papa, obrirem la Porta Santa per la qual ingressarem per manifestar la misericòrdia de Déu als nostres germans.

A aquesta celebració hem volgut unir aquest any l'acte de l'enviament que, com era costum, se celebrava a l'inici del curs. Ens sembla molt adequat que les dues intencions estiguin presents en els nostres cors i en la participació conjunta de tota la comunitat diocesana. El matís actual de ser enviats per cuidar i realitzar la tasca pastoral encomanada assenyalant l'actitud compassiva i misericordiosa és un bon impuls per començar l'any.

La invitació anterior es complementa amb la unió amb el Papa en l'obertura de l'Any que ell mateix celebrarà a la Basílica de sant Pere del Vaticà el dia 8 de desembre, Solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu. És un dia immillorable perquè la nostra Mare ens acompanyi

a tots en aquest caminar per aconseguir, viure i anunciar la misericòrdia del Senyor a tots els pobles de la terra.

Us prego que traslladeu aquesta informació i les meves salutacions cordials a tots els vostres col·laboradors als qui fareu partícips de totes aquestes activitats. Rebeu el meu afecte i la meva benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Convocant l'Any Sant de la Misericòrdia

Decret

A la Butlla de convocatòria d'aquest Jubileu extraordinari, "*Misericordiae Vultus*", el Papa Francesc ens explica el sentit de l'Any Jubilar extraordinari: un temps de gràcia per a viure la misericòrdia de Déu i per donar-ne testimoni.

En la Solemnitat de Immaculada Concepció de la Mare de Déu, dia en què commemorem el 50 aniversari de la clausura del Concili Ecumènic Vaticà II, el Sant Pare va obrir la Porta Santa a la Basílica de Sant Pere al Vaticà; i el diumenge dia 13, aquesta mateixa cerimònia es du a terme a totes les Catedrals del món: "Cada Església particular, llavors, estarà directament compromesa a viure aquest Any Sant com un moment extraordinari de gràcia i de renovació espiritual. El Jubileu, per tant, serà celebrat a Roma així com en les Esglésies particulars com a signe visible de la comunió de tota l'Església "(MV, 3).

Per tot això, acollint les disposicions del Papa Francesc, **vinc a convocar** a tota la Diòcesi de Lleida a l'Any Sant de la Misericòrdia, que comencem avui, dia 13 de desembre amb l'obertura del Porta Santa a la S. E. Catedral.

Aquest 'Any Jubilar conclourà, a Roma, en la solemnitat litúrgica de Jesucrist Rei de l'Univers, el 20 de novembre de 2016. El Sant Pare demana que una setmana abans es tanqui la Porta Santa de la Misericòrdia a les Esglésies particulars.

Aconsellat pel Consell Episcopal, **disposo també** que per a guanyar les indulgències d'aquest Any de la Misericòrdia siguin els següents llocs: la S. E. Catedral i la parròquia de la Granadella on es venera la imatge del Stm. Crist.

Tots els actes que es preparin perquè els fidels obtinguin les gràcies d'aquest Jubileu, han d'estar units, abans de res, al Sagrament de la Reconciliació i a la celebració de l'Eucaristia, amb una reflexió sobre la misericòrdia. Caldrà acompanyar aquestes celebracions amb la professió de fe i amb l'oració pel Papa i per les intencions que porta en el seu cor per al bé de l'Església i de tot el món.

El Jubileu porta també amb si la referència a la indulgència. En l'Any Sant de la Misericòrdia ella adquireix una rellevància particular (MV, 22). Durant tot l'Any de la Misericòrdia podran lucrar la Indulgència plenària als fidels cristians que estiguin veritablement penedits dels seus pecats, compleixin degudament les condicions acostumades (Confessió sacramental, comunió eucarística, aversió de tot tipus de pecat i oració per les intencions del Papa), i participin en algun dels actes litúrgics o pietosos establerts per

aquest Any, o, almenys, dediquin un temps raonable a meditacions piadoses, concloent amb el Parenostre, el Credo i invocacions a la Santíssima Verge Mare de Déu.

Els fidels que, per malaltia o justa causa, no puguin sortir de casa o del lloc on es trobin, podran obtenir la indulgència plenària, si units amb l'esperit i el pensament als fidels presents, particularment en les accions litúrgiques transmeses per ràdio o televisió, resin allà on es trobin el Parenostre, la professió de fe i altres oracions conformes a la finalitat de l'Any de la Misericòrdia, oferint els seus sofriments o les dificultats de la pròpia vida.

Amb motiu de l'Any Jubilar, el Papa concedeix a tots els sacerdots, la facultat d'absoldre del pecat de l'avortament als que ho han practicat i, penedits de cor, demanen per això perdó. Els sacerdots s'han de preparar per aquesta gran tasca sabent conjugar paraules de genuïna acollida amb una reflexió que ajudi a comprendre el pecat comès, i indicar un itinerari de conversió veritable per arribar a acollir l'autèntic i generós perdó del Pare que tot ho renova amb la seva presència. **Demano** a tots els sacerdots que instrueixin i convidin constantment els fidels a acostar-se al sagrament de la penitència per sentir en la seva vida la misericòrdia de Déu que perdona i acull sempre.

Finalment, el Sant Pare demana que l'Església redescobreixi en aquest temps jubilar la riquesa continguda en les obres de misericòrdia corporals i espirituals. L'experiència de la misericòrdia, en efecte, es fa visible en el testimoni de signes concrets com Jesús mateix ens va ensenyar. Cada vegada que un fidel visqui personalment una o més d'aquestes obres obtindrà certament la indulgència jubilar. **D'aquí el compromís a viure de la misericòrdia per obtenir la gràcia del perdó complet i total pel poder de l'amor del Pare que no exclou a ningú.** Serà, per tant, una indulgència jubilar plena, fruit de l'esdeveniment mateix que se celebra i es viu amb fe, esperança i caritat.

Encomanem l'itinerari d'aquest Any de gràcia a la protecció de la Santíssima Mare de Déu, Mare de la Misericòrdia, alhora que li demanem que torni a nosaltres els seus ulls misericordiosos, especialment cap a aquells germans que passen per la prova, sigui física, moral o espiritual.

Donat a Lleida, a 13 de desembre de 2015

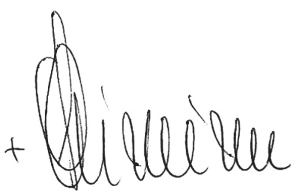

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Víctor M. Espinosa
Canceller-Secretari General

Vicaria General

Consell Presbiteral

Sessió del dia 15 de juny

Hi són presents tots els consellers, excepte Mn. Xavier Navarro, Mn. Jordi Pardell i P. Jesús Sans que excusen la seva assistència. Modera la sessió Mn. Francisco Ribas

S'aprova l'acta de la sessió anterior de 3 de març de 2015, sense esmenes.

Seguint d'acords i temes:

La petició a Mitjans de Comunicació d'un espai Web on compartir experiències pastorals de les parròquies, encara no ha trobat resposta.

Vicaria de Pastoral resta pendent de coordinar la formació Bíblica dels Animadors de Comunitat.

El Departament de Patrimoni encara no ha donat resposta al tema pendent dels temples sense comunitat i el seu traspàs de titularitat.

Tema Primer: **A la llum de l'Assemblea Diocesana, del que entre tots es va reflexionar…**

Quina prioritat assenyalaries especialment, per transmetre al nou bisbe?

Què més podem fer per estimular les vocacions al Presbiteri?

Tens altres suggeriment que aportar, que no s'hagin recollit al document?

Pel proper curs: Quina prioritat destacaries per la nostra Diòcesi?

Proposta: Presentació de la possible prioritat diocesana per al proper curs 2015/16.

Aportacions dels consellers:

En veure que la pràctica de la fe és menor en tots els sentits hem d'intentar no crear ambient de derrota, sinó fer una relectura que ens hauria d'ajudar a replantejar i veure-ho com un temps nou i una oportunitat. Prioritat: Evangelització.

Un altre conseller comparteix el que ha reflexionat amb l'arxiprestat Seu Vella. Veu tres aspectes importants a destacar: Pastoral familiar, relleu generacional i acompanyament. La família seria la clau de tot. Creuen que es repeteix en el fons de tot. Potenciar grups de família dintre de la pròpia parròquia. Per exemple les catequistes veuen greus problemes en tractar els pares de catequesi. Caldria un cert marc pedagògic, recursos, per treballar amb les famílies, recursos actualitzats, metodologies, dinàmiques i formació.

L'IREL podria facilitar-ho. Motor: àrees, arxiprestes, Vicaria de Pastoral, donant prioritat a la família. Tenim fidels grans a les parròquies i agents de pastoral també grans, caldria formació a les comunitats per mitjà de les homilies i altres fórmules.

Un altre conseller creu que hem de tenir cura dels grups petits de les nostres parròquies, perquè son dinàmics i s'apunten a la nova visió de l'església. Sovint els mateixos capellans posen traves, entrebancs, a la missió de l'Església. A vegades posem obstacles a què la gent s'atansi. Cal una Església més atenta al poble.

Una altra reflexió va apuntar que cal potenciar la comunió pastoral i personal entre els capellans. No som adversaris, no som ningú per donar lliçons a ningú. Moltes vegades no participem als recessos, o no participem com hauríem de fer-ho, també respecte als arxiprestats…

Les vocacions és un tema urgent. Cal cercar estratègies, parlar als joves de la vocació. Cada prevere ho ha d'intentar.

Alguna cosa està canviant. Hi ha gent esperançada, i cal potenciar-les, hi ha molts signes d'esperança que surten al resum de l'Assemblea. No estem en un punt zero. Hi ha signes de futur i cal alegrar-nos. A l'Àrea d'Evangelització ja s'ha posat a treballar i formaran un grup que anirà a les parròquies a escoltar les necessitats de les comunitats. Valorar el que tenim i complementar-ho amb propostes operatives.

A l'assemblea alguns capellans van tenir una actitud dura. Ens falta canviar actituds i ser mes acollidors.

Seria bo penjar al Web del Bisbat algunes paraules del Papa Francesc, dirigides als capellans, a les seves actituds. La prioritat és l'evangelització, però potser estem molts tancats a l'estil que portem, i cal cercar altres ovelles que estan fora.

No podem mirar només la participació a la missa dominical, com a finestra única. Algunes coses ens poden desanimar però altres ens han d'engrescar molt. Hem de tenir altres perspectives on avaluar i potenciar. Hi ha molta gent amb ganes de fer coses i les fa. Hi ha un poble de Déu, viu.

Potser hi ha una fe viscuda per laics i capellans que és distinta. Proposa que hi hagi una formació que ens ajudi a entendre la postura per situar-nos com a preveres a l'església de Lleida, que se'ns demana per part dels laics, per trencar els dos mons que a vegades es poden crear. Els laics se senten diferents en la forma de ser Església.

El conseller que li va tocar fer de moderador en un grup de l'Assemblea, Litúrgia, vol comentar quelcom que va succeir i que és públic. Un

altre mossèn que participava en el seu grup va dir que a vegades bisbes i capellans no valoren prou l'Eucaristia, com ara parròquies que no tenen misses dominicals, com és el cas de Torrefarrera. Dit així sembla que pot per fer mal. Un conseller explica això perquè creu que no hi ha dret que un altre capellà malparli de la tasca pastoral d'un altre sense haver-se informat prèviament amb el Consell de Pastoral d'aquella parròquia i veure per quin motiu han pres les decisions. Li sembla que no cal parlar de fraternitat sacerdotal si després es produeixen aquests comentaris. Tant de bo el següent Bisbe aconsegueixi un ambient de major fraternitat sacerdotal. El que diu no correspon a la veritat. Se li rebat que sí que hi ha missa dominical els dissabtes a la tarda. El mateix Bisbe ho indica així.

Hi han tipus diferents de laics i també tipus diferents de preveres. A ell l'ajuda pensar que hi ha preveres diferents que fan coses diferents, i això ens complementa. Si penséssim així ajudaria a la fraternitat entre nosaltres.

Seria bo construir "parròquies - famílies", perquè no es nota molt a les nostres comunitats. Comunitats parroquials on es comparteixin moments bons, i hi hagués tractes més personals. Respecte a l'evangelització potser no cal fer coses noves sinó de parlar de la nostra experiència de Jesucrist. Respecte a les vocacions, dedicar temps als joves, mantenir contacte, per provocar l'experiència de Crist.

Altres informacions:

A l'agost vindrà de vacances a Lleida un dels Comissionats pels Drets Humans, a la ONU. S'ofereix a fer una xerrada. Una altra opció es fer videoconferència en un altre moment del curs.

El Sr. Bisbe informa que el dia 18 de juliol se celebrarà l'ordenació presbiteral del diaca Josep M. Escorihuela, a les 11:00 h. a la catedral de Lleida.

També informa que existeix un seminari menor a Tarragona, que funciona molt bé, on es podria enviar algun noi, si li proposéssim, per a que pogués discernir la seva possible vocació presbiteral.

Un conseller anima a fer una crida a fidels de les nostres comunitats a la formació d'Animadors de Comunitat. Es bo fer crides personalitzades.

Essent les 14 hores i sense cap altre assumpte a tractar, el Sr. Bisbe va agrair el treball fet al llarg de tot el curs i clogué la sessió amb una pregària.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 23 de novembre

Hi són presents tots els consellers, excepte el P. Manuel Antonio Anglés que excusa la seva absència. Modera la sessió Mn. Daniel Gómez Fernández

S'aprova l'acta de la sessió anterior del 15 de juny de 2015, amb la següent esmena: Mn. Angel Escales, demana que a la pag. 3 de l'Acta es retiri el terme "malintencionat" ja que no respon a la voluntat de les seves paraules.

Seguit d'acords i temes:

Vicaria de Pastoral: resta pendent de coordinar la formació Bíblica dels Animadors de Comunitat. Es posarà en contacte amb el responsable de la formació d'aquests animadors i es vetllarà per l'adequada formació continuada.

Respecte al traspàs de titularitat de temples sense comunitat, el Sr. Bisbe voldria assessorar-se primer a la Conferència Episcopal.

Tema Primer: **Constitució del nou Consell presbiteral. Paraules del Sr. Bisbe exposant la situació que ha copsat a la Diòcesi de Lleida i alguns comentaris sobre l'Any de la Misericòrdia.**

El Sr Bisbe exposa, als dos mesos de la seva pressa de possessió, el seu agraïment per la recepció feta pels preveres i per la gent que ha conegut de diversos àmbits. Ha pogut visitar i tenir informació de parròquies, i ho ha aconseguit amb quasi totes de les parròquies de la ciutat i ara continuarà amb els pobles, on ja coneix algunes comunitats. També s'ha reunit amb algunes comunitats religioses i confraries, per tenir una visió de la realitat de la vida religiosa a la Diòcesi i de la pietat popular, que sempre ha d'estar acompanyada. També ha visitat l'IREL, ha conversat amb alguns Caps d'Àrees i ha rebut a polítics locals. Ha volgut constituir tan bon punt com ha estat possible els consells (presbiteri, pastoral i economia), i nomenar nous arxiprestes. Falta constituir el consell de consultors, cosa que farà aviat.

Constatacions pastorals

Opina que com a bisbe en primer lloc ha d'acomodar-se i valorar el treball pastoral realitzat durant tants anys. Aquest és el motiu de l'article que es publicarà al Full Dominical el proper dia 29 de novembre.

Li agradaria continuar la línia del treball ben fet fins ara i valora la formació dels laics de la Diòcesi. Cal, encara, encaixar millor el treball pastoral dels diaques permanents i dels animadors de comunitat. Si no es

treballa bé aquest tema es pot provocar frustracions respecte a les perspectives creades. Valora també el bon treball realitzat per les Delegacions i la creació de l'organització per Àrees de Cooperació. Continua tenint com a primera preocupació la falta de vocacions sacerdotals i la vida dels preveres.

En quant a l'educació i formació religiosa reflexiona afirmant que la situació de la classe de religió a les escoles públiques, està cada dia més complicada. Voldria un compromís ferm entre els rectors i els catequistes respecte a la formació, i ha observat que quasi tots són dones. Les diòcesis catalanes arribaran a l'acord d'implantació del Segon Catecisme pel proper curs.

Es mostra content amb el treball realitzat per la Delegació de Joventut, a la que vol recolzar personalment i també per la tasca molt organitzada de Càritas Diocesana i les Càritas parroquials. Recorda a tothom, que Càritas es la mateixa Diòcesi, la mateixa Església, i no són entitats diferenciades.

Suggeriments

Recorda que tots els rectors i preveres han de seguir les normes litúrgiques que asseguren el respecte al Poble de Déu i la unitat de totes les comunitats. Adverteix que no hem de celebrar confessions comunitàries. No cal inventar-se res.

Té intenció de continuar tenint converses amb tots els preveres demanant fidelitat al projecte diocesà i comunió entre tots.

Tema segon: Exposició lliure per part dels preveres, de tots el problemes, mancances i necessitats que observin a la Diòcesi i que puguin ser tractats en Consell Presbiteral.

Intervencions:

Les parròquies haurien de ser més autònomes, funcionar per elles mateixes, que cada vegada que canviïn de rector, aquest no ho organitzés tot al seu gust.

Valorar la importància de la celebració eucarística, tot pensant si cal reduir el nombre de misses a la ciutat.

Estem en moments delicats de pobresa de gent a les nostres parròquies. Algunes parròquies de ciutat observen que al realitzar-se la preparació de la Primera Comunió i de la Confirmació a les escoles, no arriben joves a les parròquies.

Un arxiprestat demana que en la funció dels Animadors de Comunitat no es perdi ritme i es continuïn acompanyant. Que a cada parròquia hi hagi un consell de laics que promocioni la parròquia i el preveres no intentin controlar-ho tot. Preocupació per les vocacions i quines persones i recursos es destinaran. També respecte a pastoral juvenil que demana una altre manera de treballar, amb persones i temps suficients. Preocupació pel finançament

de la Diòcesi. Com racionalitzar els recursos de preveres i les UP, tenint present que en pocs anys entrem en problemes greus d'organització.

Que els rectors comuniquin al Vicaris els canvis d'horaris de misses. Conscienciar a tots que els capellans que participin als recessos, exercicis, arxiprestals… També el tema econòmic és important que sigui tractat, la sostenibilitat.

Casa sacerdotal: és una institució molt bona i necessària de la Diòcesi. És urgent racionalitzar la despesa de personal que és massa important.

S'hauria de promocionar més i parlar de l'IREL a les nostres parròquies i la formació que ofereix.

Tema tercer: **Acord del 6 d'octubre de 2014, sobre els funerals dels preveres de la Diòcesi de Lleida.**

El Sr. Bisbe recorda el contingut pres en aquell Consell. Tots els preveres que traspassin, el seu funeral se celebrarà a l'Església Catedral on poden acudir tots els fidels i els preveres amb facilitat. Això no exclou que després es realitzi una altra celebració on indiqui la família del difunt. Durant el funeral es llegirà una única biografia del prevere, que elaborarà la Secretaria General.

Altres Informacions:

El Sr. Bisbe explica alguns dels temes tractats a l'Assemblea Plenària de Bisbes: balanços, estadístiques d'edat del clero, reforma del procés de nul·litat. També explica breument els temes tractats a la trobada de bisbes de la Tarraconense.

S'informa dels subsidis litúrgics elaborats per l'editorial CPL i BAC, sobre l'Any de la Misericòrdia.

Sobre l'obertura de l'Any de la Misericòrdia, el proper dia 13 de desembre, començarà amb una processó que es farà des de l'església de Sant Llorenç fins a la Catedral, a les 17:00 h. El jubileu a la nostra Diòcesi es podria guanyar tant a la Catedral com a la Granadella.

Roma ha demanat que cada Diòcesi nomeni uns preveres que serien enviats com a Missioners de la Misericòrdia a d'altres diòcesis, a predicar i confessar durant la Quaresma. Els bisbes catalans han demanat que aquests Missioners siguin enviats a Diòcesis veïnes, per no trencar el seu ritme de treball habitual.

Essent les 14 hores i sense cap altre assumpte a tractar, el Sr. Bisbe va agrair el treball fet i clogué la sessió amb una pregària.

Vicaria de Pastoral

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 15 de juny

Hi són presents tots els consellers, excusant-se: Mn. Casildo Rodríguez, Mn. Xavier Navarro, P. Jesús Sans.

S'aprova l'acta anterior, sense rectificació.

A la llum de l'Assemblea Diocesana, del que entre tots es va reflexionar sobre el moment pel qual està passant la diòcesi i com fer-ho per tenir més vocacions. A partir del debat, responent els presents a les següents preguntes:

Quina prioritat assenyalaries especialment, per transmetre al nou bisbe?

Diferents persones van intervenir i van proposar cobrir el buit generacional que existeix a les nostres comunitats amb accions que ajudin a encarar aquest problema; reforçar la comunió eclesial, per caminar tots junts en el projecte diocesà de cada moment; compromís laïcal de la nostra Església en la societat; facilitar espais i temps per fer experiència de Déu, parròquies o espais concrets; portar l'Església més al carrer, a tots els ambients; fomentar grups de laics i preveres per dinamitzar la vida de l'Església diocesana; calen vocacions i comunitats de fe i que s'entengui que cal comunicar actituds cristianes entre tots.

Què més podem fer per estimular les vocacions al Presbiteri?

En aquest apartat es va comentar que les vocacions s'han de fomentar des de la família; les comunitats joves viuen la fe d'una altra manera i en la mesura que existeixin comunitats vives sortiran vocacions; hem de potenciar la vocació cristiana en general, personal i familiar; formació de pares permanent, catecumenat amb ells, educació a l'esplai, espais amb joves o poder desvetllar la vocació. També es va incidir que algunes vocacions no venen de famílies cristianes i això també cal tenir-ho present, hi ha també altres vies. Avui la pastoral vocacional de base no hi és present, en combinació amb catequesi i joventut. També es va assenyalar que cal promoure equips de família, com a motor dinamitzador de les comunitat o UP. Línies de catequesi continuada, preparar persones adequades per aquesta tasca.

Tens altres suggeriment que aportar, que no s'hagin recollit al document?

En aquest punt van sorgir propostes com presentar les UP com expressió de treball en comunitat. Pot ser un signe evangelitzador. Lideratge adequat. Propostes de les àrees, arxiprestes, vicaria de pastoral, que han

de dinamitzar l'evangelització. També es va insistir en que cal evangelitzar, arribar als no creients dedicant temps, temps que no tenim moltes vegades, per les múltiples ocupacions. Es va destacar que falten espais de formació en certes edats i un servei d'acompanyament pels no creients però també pels laics que segueixen fidelment a Crist. També es va afirmar que dintre del programa pastoral hi ha també la "qualitat espiritual" que sempre hem de tenir present. Recuperar la centralitat de l'Eucaristia. Sense ella no hi ha comunitat cristiana. L'hem de tornar a redescobrir de fons. És font i aliment d'unitat. Font i cimal.

Presentació de la possible prioritat diocesana pel proper curs 2015/16.

Finalment, responent aquest apartat, es va proposar que les àrees potenciïn el treball en equip i intentin que hi hagin persones alliberades, dedicades als serveis i prioritats que s'indiquin i ho puguin portar a les comunitats; la família és la gran prioritat de la Diòcesi i hem d'articular la nostra fe i les distintes vocacions. També es va insistir en seguir en la renovació de l'Església, buscar camins nous… Un altre dels membres va destacar que la misericòrdia està molt present entre nosaltres ja que hi ha molta gent que ho passa malament, i hem d'apostar per l'atenció a les persones que passen per dificultats.

Essent les 21:00 h. el Sr. Bisbe clogué la sessió amb una pregària, tot donant les gràcies pel treball fet al llarg de tot el curs.

Secretaria General

Nomenaments

Octubre

Dia 7

Mn. Gerard Soler Quintillà, president del Capítol Catedral de Lleida per un quadrienni i agraeix la tasca que ha exercit durant aquest temps Mn. Jaume Pedrós Solé.

Dia 9

P. Francisco Javier Palomares Peña, O de M**,** capellà del Centre Penitenciari de Lleida.

P. Manuel Antonio Anglés Herrero, O de M, rector de la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè.

Dia 14

Mn. German Lopera Peña, rector de les parròquies Assumpció de la Mare de Déu (El Pont de Suert), Sant Vicenç, màrtir (Adons), Sant Josep (Castellars), Assumpció de la Mare de Déu (Cóll), Sant Josep (Erill-Castell), Santa Cecília, màrtir (Gotarta), Mare de Déu de les Neus (Irgo), Sant Martí, bisbe (Llesp), Sant Pere, apòstol (Malpàs), Sant Pere, apòstol (Manyanet), Sant Esteve, protomàrtir (Naens), Sant Fructuós, màrtir (Perves), Sant Gil, abat (Pinyana), Santa Maria (Saraís), Sant Joan Baptista (Sarroqueta), Assumpció de la Mare de Déu (Sas), Santa Cecília, màrtir (Senet), Sant Josep (Sentís), Sant Climent, papa (Vilaller), Assumpció de la Mare de Déu (Viu de Llevata), Transfiguració del Senyor (Viuet).

Dia 16

Mn. Paul Fecheta, rector de les parròquies Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs i Sant Miquel Arcàngel de Granyena de les Garrigues continuant com a rector de les parròquies de Juncosa de les Garrigues i Els Torms.

Mn. José Maria Cebrià Sebastià, rector de les parròquies Assumpció de la Mare de Déu de Maials i Sant Miquel Arcàngel d'Almatret, continuant com a rector, a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Llardecans i cessant com a rector de les parròquies de Torrebesses i Sarroca de Lleida.

Mn. Josep Maria Santamaria Zapater, rector de les parròquies Assumpció de la Mare de Déu de Sarroca de Lleida i Transfiguració del Senyor de Torrebesses, continuant com adscrit, a la Unitat Pastoral formada per les parròquies Santa Maria Magdalena i Mare de Déu del Pilar de Lleida.

Dia 22

Gerard Sans Malgrat, Director de l'Escola de l'Esplai de Lleida, en substitució del Sr. Josep Ramon Vidal Godall.

Dia 28

P. Manuel Antonio Anglés Herrero, O de M, capellà del Centre Penitenciari de Lleida.

Novembre

Dia 2

Magda Valls Marsal, com a nova responsable d'Acció Catòlica Obrera en substitució d'Isabel Baró Torruella.

P. Joan Valls Ferrer, com a consiliari diocesà d'Acció Católica Obrera en substitució del també salesià Lluís Tarazón.

Dia 6

P. Jordi Clot Puig, sbd, arxipreste de l'Arxiprestat "Perifèria" de la ciutat de Lleida.

Mn. Lluís Sallan Abizanda, arxipreste de l'Arxiprestat "Seu Vella" de la ciutat de Lleida.

Mn. Manel Mercadé Melé, arxipreste de l'Arxiprestat "Gardeny" de la ciutat de Lleida.

Mn. Francisco José Ribas Fragero, arxipreste de l'Arxiprestat "Baix Segre".

Mn. Daniel Gómez Fernández, arxipreste de l'Arxiprestat "Baix Urgell - Les Garrigues".

Mn. Jaume Pons Bosch, arxipreste de l'Arxiprestat "Segrià - La Noguera - Ribagorça".

Dia 10

Nomenament dels membres del Consell Presbiteral, que va quedar composat de la següent manera:

President: **Mons. Salvador Giménez Valls**

Membre nat: Vicari General: **Mn. Ramon Prat Pons**

Membre nat: Vicari Episcopal de Pastoral: **Mn. Josep A. Jové Camí**

Membre nat: President del Capítol Catedral: **Mn. Gerard Soler**

Rector del Seminari: **Mn. Jaume Pedrós Solé**

Arxipreste Perifèria: **P. Jordi Clot Puig, sbd**

Arxipreste de Seu Vella: **Mn. Lluís Sallán Abizanda**

Arxipreste de Gardeny: **Mn. Manel Mercadé Melé**

Arxipreste de Baix Segre: **Mn. Francisco José Ribas Fragero**

Arxipreste de Baix Urgell - Les Garrigues: **Mn. Daniel Gómez Fernández**

Arxipreste de Segrià - La Noguera - Ribagorça: **Mn. Jaume Pons Bosch**

Pels preveres emèrits: **Mn. Josep Antoni Ginestà Creus**

Membre designat pel Sr. Bisbe: **Mn. Joaquim Vicent Blas Pastor**

Membre designat pel Sr. Bisbe: **P. Manuel Antonio Anglés Herrero,** O de M

Secretari: **Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller**

La comissió permanent queda constituïda per **Mn. Ramon Prat Pons, Mn. Josep A. Jové Camí** i **Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller.**

Dia 25

P. Joan Valls Ferrer com a delegat de Pastoral Obrera.

Desembre

Dia 15

Mn. Hector Fabio Fernández Ordóñez, rector de la parròquia Sant Llorenç, màrtir, de Soses, cessant com a vicari parroquial de la Parròquia Assumpció de la Mare de Déu d'Alcarràs.

Necrològiques

Mn. Francesc Martí Solsona

Mn. Francesc Martí Solsona morí divendres 23 d'octubre, a la Clínica l'Aliança de Lleida, a l'edat de 85 anys, on havia estat ingressat feia unes setmanes. Els actes d'enterrament i funeral tingueren lloc diumenge 25 d'octubre, a les 4 de la tarda, a l'Església Parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar.

Mn. Martí va néixer a Almenar el dia 1 de juny de 1930. Va realitzar els seus estudis eclesiàstics des del 1941 fins al 1953 al Seminari Diocesà de Lleida i va ser ordenat prevere el 29 de juny de 1953, de mans de Mons. Aurelio del Pino Gómez.

Inicià el ministeri pastoral a les Parròquies de Sant Josep i Sant Martí de Lleida, on va romandre fins a l'any 1955. Continuà, servint pastoralment a les comunitats de Camporrells, Nachà i Balldellou, fins a l'any 1959 i també s'encarregà de les comunitats de Llardecans, Ivars de Noguera i Algerri.

L'any 1966 fou nomenat Director Espiritual del Col·legi Episcopal de Lleida fins al 2010, tasca que va compatibilitzar amb el servei de Consiliari del Moviment Familiar Cristià i membre de l'equip sacerdotal de la parròquia de Santa Maria de Butsènit.

També, a partir de l'any 2003, va presidir la Comissió Diocesana per a la informació de les causes de beatificació i canonització dels sacerdots i laics morts en ocasió de la persecució religiosa de 1936 al 1939.

Els darrers anys ha continuat col·laborant en tot allò que podia, fins que el divendres, 23 d'octubre, morí a Lleida i ja descansa en la Pau del Senyor.

Mn. Ángel María Moril Zuferri

Mn. Ángel María Moril va morir ahir 14 de desembre a Lleida després d'una malaltia, a l'edat de 80 anys. Els actes d'enterrament i funeral tingueren lloc el dia 16 de desembre a les 11 hores a la Catedral de Lleida.

Mn. Moril va néixer a la ciutat de Lleida, el dia 14 de juny de 1935. Va realitzar els seus estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida, de 1947 a 1959, on va ser ordenat prevere, al servei de la nostra Església el 23 de maig de 1959, a la Capella del Seminari Diocesà de Lleida de mans de Mons. Aurelio del Pino Gómez.

Inicià el seu ministeri pastoral a la parròquia Sant Llorenç de Lleida, encarregant-se tot seguit, de les parròquies de Tolva, Litera, Luzás i Viacamp, del 1961 al 1971. Continuà, servint les comunitats de San Esteban de Litera, Azanuy i Alins del Monte, entre els anys 1973 i 1995.

Fou nomenat Arxiprest del Cinca Medio, Delegat de la Zona Pastoral de Litera Cinca i Delegat Episcopal de la Zona d'Aragó, entre els anys 1980 i 1995. Fou nomenat el 1990, per un quinquenni, Membre del Col·legi de Consultors i el 1995 Canonge de la Santa Església Catedral de Lleida. Membre, també, de la Fundació "Grau - Ferreri" i finalment l'any 2008, va ser nomenat Rector de la Parròquia de la Mare de Déu del Roser, de Gimenells. Ara ja descansa en la Pau del Senyor.

Memòria del curs 2014- 2015

Índex

I. Història

II. Estructures i persones

III. Alumnat

IV. Instal·lacions

V. Matèries impartides en el curs 2014/2015, professors i tipus d'alumnes

VI. Tesines de Llicenciatura

VII. Departament de Pastoral Aplicada "Mossèn Bonaventura Pelegrí"

VIII. Altres activitats acadèmiques

IX. Seminaris, activitats i serveis permanents

X. Participació en altres activitats i institucions en el present curs

XI. Total participants

XII. Publicacions

XIII. Valoració global del curs 2014/2015 de l'IREL

I. Història

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-*IREL* fou erigit per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu el 22 de maig de 1996 i està vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'Institut es va crear a partir de *l'Escola Diocesana de Teologia de Lleida* que existia des de l'any 1975, que fou transformada l'any 1992 en la Fundació Autònoma *Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL*, dedicada a promoure i fomentar el diàleg fe-cultura, especialment el diàleg institucional amb la Universitat de Lleida-UdL, i a la formació permanent dels agents de la pastoral. Per aquesta raó l'Institut Superior s'anomena, també, *IREL.*

L'any 2008 es publica la Instrucció de la Santa Seu sobre els Instituts Superiors de Ciències Religioses, de la Congregació per a l'Educació Catòlica, dels Seminaris, i dels Instituts d'Estudis, que obliga a una refundació dels ISCR. El dia 13 de març de 2010 el Sr. Bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris i Frígola, signa el Decret d'erecció de l'ISCR-IREL, així com els nomenaments dels professors estables, i el dia 15 de març se signa el nou conveni de vinculació amb la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'*IREL*, a banda del conveni amb la Facultat de Teologia de Catalunya, té convenis signats amb la Universitat de Lleida-UdL, amb la Fundació Pública de la Diputació de Lleida *Institut d'Estudis Ilerdencs*-IEI, amb la Fundació *Joan Maragall*-Cristianisme i Cultura, i la Fundació *Lluís Espinal*-Cristianisme i Justícia de Barcelona, amb Càritas Diocesana de Lleida, amb la fundació *Verge Blanca-Escola de l'Esplai* de Lleida i amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, amb la Diòcesi de Solsona, amb l'Institut de Ciències de l'Educació-ICE de la UdL i amb el Museu de Lleida: Diocesà i Comarcal.

II. Estructures i persones

D'acord amb els estatuts de Fundació Autònoma de la diòcesi de Lleida l'*Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL*, el Consell d'Institut exerceix les funcions de Patronat, i pren les decisions adients que li competeixen de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'Institut Superior de Ciències Religioses ha anat consolidant aquestes estructures orgàniques de govern: el Consell d'Institut, màxim òrgan de govern, i el Consell permanent de l'Institut, d'acord amb els seus estatuts,

aprovats per la Facultat de Teologia de Catalunya, segons les instruccions vigents de la Santa Seu. També, el Consell Assessor de l'IREL, integrat per representants de diverses delegacions diocesanes, pels coordinadors de les quatre àrees de treball del Bisbat de Lleida, per representants de la Universitat de Lleida i altres institucions de l'àmbit de la cultura de la ciutat de Lleida, exerceix la seva tasca d'assessoria i d'acompanyament de les decisions preses en els òrgans competents.

La gestió ordinària ha estat realitzada pel Consell Tècnic, el Consell d'Institut i l'Equip Directiu de l'*IREL*. Ha funcionat, també, l'equip dels delegats dels estudiants, diplomatura-grau, llicenciatura-màster, Departament de Pastoral Aplicada, i han tingut la participació que s'escau en el Consell d'Institut.

També en aquest curs han completat els seus estudis 8 alumnes de la dissetena promoció de batxillerat en Ciències Religioses i 3 alumnes de la tretzena promoció de llicenciats i llicenciades.

President: Mons. Dr. Joan Piris Frígola, Bisbe de Lleida

Consell tècnic de *l'IREL*

Llic. Carme Agustí, pedagoga
Dra. Maria Pau Cornadó, filòloga
Llic. Salvador Escudé, filòleg
Llic. Montserrat Esquerda, metgessa
Llic. Josep Mª Forné, filòsof
Dr. Manuel Lladonosa, historiador
Dr. Josep Martí, filòsof
Dr. Josep Pifarré, psiquiatre
Dr. Ramon Prat, teòleg
Llic. Ramon Reig, arquitecte
Llic. Carles Sió, filòsof
Dra. Marta Trepat, psicòloga (substituïda per Llicda. Mar Pérez Díaz)
Dr. Joan Viñas, cirurgià

Equip directiu de *l'IREL*

Director: Dr. Ramon Prat
Vicedirector: Llic. Ramon Mª Reig
Secretari i Coordinador general: Llic. Carles Sió
Cap d'estudis: Dr. Josep Galceran
Secretària relacions exteriors: Llic. Josefa Camps
Secretària de direcció: Sra. M. José Calvo
Administració general: Sr. Santiago Lapeña

Suport docent: Llic. Carme Agustí i Dr. Laureano Sánchez
Cap de publicacions: Sr. Amadeu Bonet
Grup Amics de l'IREL: Llicda. Francesca Agustí (substituïda per Llic. Cándido Sánchez)
Manteniment i equip de suport: Llic. Cándido Sánchez

Consell d'Institut de l'ISCR

Sr. Bisbe de Lleida: Mons. Joan Piris Frígola

Degà-President de la Facultat de Teologia de Catalunya: Dr. Armand Puig Tárrech. (Delegat del Degà-President al Consell d'Institut: Dr. Enric Cortès Minguella).

Director de l'IREL: Dr. Ramon Prat Pons

Vicedirector: Llic. Ramon Mª Reig Massana

Professors estables:

Dr. Enric Cortès Minguella
Dr. Francisco Cabrero Pico
Dr. Gerard Soler Quintillà
Dr. Josep Martí i Cristófol
Dr. Ramon Prat i Pons
Dr. Jaume Pons Bosch
Dra. Ma. Antònia Mateus Gorgues
Dr. Jesús Moral Barrio
Dr. Laureano Sánchez Castillo

Representants dels professors no estables:

Dr. Josep Galceran Nogués
Llicda. Mar Pérez Díaz

Representants dels alumnes:

Sra. Elia Luque Boleda
Sr. Antònia Peris Llorens

Secretari i coordinador general:

Llic. Carles Sió Roca

Consell Permanent

Delegat de la Facultat de Teologia: Dr. Enric Cortès
Director: Dr. Ramon Prat
Vicedirector: Llic. Ramon Maria Reig
Representant professors estables: Dr. Josep Martí
Representant professors no estables: Llic. Josep Galceran

Representant dels alumnes: Sra. Antònia Peris
Secretària: Llic. Carles Sió

Consell Assessor de l'IREL

Mn. Josep Anton Jové, vicari de Pastoral de la diòcesi de Lleida.
Dr. Enric Cortès, delegat de la Facultat de Teologia de Catalunya.
Dr. Joan Biscarri, delegat de la Universitat de Lleida.
Llic. Josep Mª Forné, representant Fundació Joan Maragall.
Llicda. Teresa Gené, delegada del Bisbat de Solsona.
Sr. Joan Carles Nicuesa, delegat d'Apostolat Seglar.
Llic. Caritat Mercadé, delegada de Missions.
Dr. Josep Ramon Saura, president de la Fundació Verge Blanca.
Llic. Josep Ramon Vidal Goday, representant de "L'Escola de l'Esplai"
Dr. Laureano Sánchez, director del DPA.
Llic. Cándido Sánchez, delegat de Pastoral Penitenciària.
Llic. Xavier Navarro, delegat de Pastoral de Joventut i vocacions.
Sra. Trinidad Catalán, delegada de Catequesi.
Dra. Montse Esquerda, delegada de Pastoral de la Salut.
Llic. Lluís Sallán, delegat d'Ensenyament del Bisbat de Lleida i cap de l'àrea de formació.
Sra. Emili Reimat i Sra. Tesa Corbella, delegats de Pastoral de la Família.
Dra. Sílvia Miquel, delegada de la Pastoral Universitària.
Dr. Rafael Allepuz, president de Justícia i Pau de Lleida.
P. Lluís Tarazón, delegat de Pastoral Obrera.
Llicda. Francesca Agustí, delegada d'Ecumenisme i diàleg inter-religiós.
Mn. Carles Sanmartín, delegat de Pastoral Caritativa i Social; responsable de l'Àrea d'Acció Caritativa i social.
Dr. Gerard Soler, Delegat de Litúrgia i cap de l'àrea de Litúrgia i d'Espiritualitat.
Sra. Mònica Cabezuelo, responsable Àrea "Gaudium et Spes" i evangelització.
Dra. Ma. Antònia Mateus Gorgues, directora del Col·legi Episcopal "Mare de Déu de l'Acadèmia".

Professors/es de l'ISCR curs 2014/2015

El llistat alfabètic dels professors que han format part del claustre durant el curs 2014/2015, de l'Institut Superior de Ciències Religioses és:

Llic. Antoni Agelet
Llic. Lluís Agustí

Dr. Rafael Allepuz
Llic. Eloi Aran
Llic. Xavier Batiste
Dr. Joaquín Blas
Llic. Amadeu Bonet
Dr. Agustí Borrell
Llic. Àngel Briñas
Dr. Joan Busqueta
Llic. Alfons Busto
Dr. Francisco Cabrero
Dr. Ximo Company
Llic. Salvador Escudé
Dra. Montserrat Esquerda
Llic. Pere Fibla
Llic. Josep M. Forné
Dr. Josep Galceran
Llicda. Sara Galceran
Dr. Manuel Lladonosa
Llicda. Montserrat Macià
Dr. Josep Martí
Dra. Antonieta Mateus
Llic. Manuel Mercadé
Llic. Joaquim Mesalles
Dr. Juan Jesús Moral
Llic. Xavier Navarro
Dr. Joan Ordi
Llic. Jordi Pardell
Llic. Jaume Pedrós
Dra. Teresa Peralta
Llic. Mar Pérez
Dr. Josep Pifarré
Dr. Jaume Pons
Dr. Josep Ma. Porta
Dr. Ramon Prat
Llic. Joaquim Recasens
Llic. Lluís Sallán
Dr. Laureano Sánchez
Mn. Carles Sanmartín
Llic. Jesús Sans
Llic. Joan Ramon Saura
Llic. Jaume Sidera
Llic. Carles Sió

Dr. Rafael de Sivatte
Dr. Gerard Soler
Dra. Marta Trepat

Professors emèrits:
Dr. Joan Esquerda
Dr. Ferran Manresa
Dr. Jaume Montaña

III. Alumnat

El nombre d'estudiants matriculats durant el curs 2014-2015 en l'Institut Superior ha estat de 232 alumnes, 168 dels quals compleixen els requisits per a ser alumnes ordinaris.

També cal esmentar un augment significatiu d'alumnes convidats que cursen assignatures per a la obtenir la DECA, segons la distribució entre SAFOR, IREL i Facultat de Ciències de l'Educació, dels quatre blocs amb els continguts preceptius decretats per la Conferència Episcopal Española. Així mateix hi ha hagut alumnes que s'han acollit, havent acabat el Grau de Magisteri, a la possibilitat de cursar els quatre blocs a l'ISCR.

Nombre d'alumnes matriculats 2014/2015:

- Alumnes ordinaris	168
- Alumnes extraordinaris	23
- Alumnes DPA	12
- Animadors de Comunitat	29
TOTAL	**232**

IV. Instal·lacions

Les instal·lacions que disposa l'Institut estan ubicades en una de les tres ales de l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida (C/ Canonge Brugulat 22), segons l'acord signat entre el Seminari Diocesà de Lleida i l'Institut Superior.

Més en concret l'Institut disposa de:

- capella
- biblioteca (s'han reintegrat tots els volums ubicats fins ara a la Catedral)
- dues aules grans amb capacitat entre 60-75 alumnes amb televisió i vídeo, canó projector i ventilació fixes, així com cortines parallums davant la pantalla de projecció
- una aula mitjana amb capacitat per a 40 alumnes amb projector

- una aula petita amb capacitat per a 20 alumnes
- una sala d'actes, amb capacitat per 65 persones, amb pantalla, projector i sistema de cortinatge per a la regulació de la il·luminació externa
- una sala d'estar i una per a seminaris i tutories
- despatx de direcció
- despatx de cap d'estudis
- sala de juntes
- despatx de suport docent i coordinació general
- despatx de secretaria tècnica i atenció a l'alumnat, amb sistema d'aire condicionat.
- despatx de secretaria de direcció, amb sistema d'aire condicionat.
- sala de pastoral universitària
- espai de materials i arxiu.
- circuit tancat de televisió, per a conferències amb molta afluència de públic.
- serveis en les diferents plantes
- tots els accessos per a discapacitats físics des de l'exterior fins a tots els espais.

La biblioteca ha seguit el seu curs fent el seu servei amb total normalitat. La planta baixa de l'Edifici del Seminari, preparada per acollir els llibres que eren a la Catedral, gaudeix ara d'aquest patrimoni. Es poden comptabilitzar 90.000 volums i una hemeroteca amb gairebé un centenar de revistes. Cal comentar la total normalitat i bon acolliment que han tingut els alumnes de l'IREL a les biblioteques de la UdL, així com a la inversa, les possibilitats als alumnes de la UdL que dóna el conveni signat.

V. Matèries impartides en el curs 2014/2015, (ordre assignatures)

CODI	Cognoms	Nom	ASSIGNATURA	codi	Cr.
265	BORRELL	AGUSTÍ	CARTES APOSTÒLIQUES	GSE09	4
352	FORNÉ FEBRER	JOSEP Mª	CICLE DE CONFERÈNCIES " L'AMOR"	26S01	3
270	GALCERAN NOGUÉS	JOSEP	CIÈNCIA I FE	MTM03	4
351	ORDI HERNÁNDEZ	JOAN	CRISTOLOGIA	GTF05	6
362	SANS COMTE	JESÚS	CURS D'ESPIRITUALITAT TERESIANA	26S10	3
354	ALLEPUZ CAPDEVILA	RAFAEL	CURS FE I JUSTÍCIA "UNA ALTRA COMUNITAT MÉS JUSTA"	26S12	3
364	SIÓ ROCA	CARLES	CURS ICE-UDL - IREL "EL BENESTAR DOCENT (III): LES RELACIONS DOCENTS"	26S07	4
269	MORAL	JOAN J.	DIÀLEG INTERRELIGIÓS	MTM02	4

263	CABRERO	FRANCISCO	ECLESIOLOGIA	GTF07	6
264	PEDRÓS SOLÉ	JAUME	ECUMENISME	GHE01	2
356	SÁNCHEZ CASTILLO	LAUREANO	ERE - DIDÀCTICA DE LA RELIGIÓ A ESO I BATXILLERAT	26S04	3
355	SÁNCHEZ CASTILLO	LAUREANO	ERE - DIDÀCTICA DE LA RELIGIÓ A INFANTIL I PRIMÀRIA	26S03	3
258	PÉREZ	MAR	EVANGELIS SINÒPTICS I FETS DELS APÒSTOLS	GSE07	6
271	LLADONOSA	MANUEL	FE I CULTURA	MTM04	2
273	BUSQUETA	JOAN J.	HISTÒRIA DE L'ESGLÉSIA A CATALUNYA	MAP01	4
365	PEDRÓS SOLÉ	JAUME	INTRODUCCCIÓ AL NOU TESTAMENT	GSE02	4
358	TURMO GARGALLO	DANIEL	INTRODUCCIÓ A LA LECTURA DE LA BÍBLIA I "LECTIO DIVINA"	26S06	3
226	PRAT PONS	RAMON	INTRODUCCIÓ A LA TEOLOGIA I MÈTODE TEOLÒGIC	GTF01	6
227	SIDERA	JAUME	INTRODUCCIÓ A L'ANTIC TESTAMENT	GSE01	4
360	FORNÉ I FEBRER	JOSEP Mª	IX JORNADES DE FILOSOFIA MODERNA	26S08	1
272	BATISTE	XAVIER	LITÚRGIA I PASTORAL	MTP01	4
267	PONS	JAUME	MARIOLOGIA	GTF08	2
275	PARDELL	JORDI	MATRIMONI I FAMÍLIA	MTP02	4
260	FIBLA	PERE	MISTERI DE DÉU	GTF06	4
274	ARAN / GALCERAN	ELOI / SARA	MITJANS DE COMUNICACIÓ DE MASSES I PASTORAL	MAP02	4
266	SALLÁN	LLUÍS	PEDAGOGIA DE LA RELIGIÓ	GFC01	4
261	DE SIVATTE	RAFEL	PENTATEUC I HISTÒRICS	GSE08	4
353	PRAT PONS	RAMON	SEMINARI "L'ATRI DELS GENTILS"	26S02	1
363	RECASENS MURILLO	JOAQUIN	SEMINARI D'ESPIRITUALITAT FRANCISCANA	26S11	1
305	JOSEP GALCERAN CARLES SIÓ	RAMON PRAT	SÍNTESI TEOLÒGICA - ESCRIT	GST02	2
304	JOSEP GALCERAN CARLES SIÓ	RAMON PRAT	SÍNTESI TEOLÒGICA - ORAL	GST01	2
348	MERCADÉ MELÉ	CARITAT	TEOLOGIA DE LA MISSIÓ	MTM01	4
262	BRIÑAS	ÀNGEL	TEOLOGIA ESPIRITUAL	GTM04	4
257	NAVARRO LLESTA	XAVIER	TEOLOGIA FONAMENTAL	GTF04	6
361	PELEGRÍ	XAVIER	VIDA CREIXENT 2014/2015	26S09	2
357	BONET BOLDÚ	AMADEU	XARXES SOCIALS I EVAGELITZACIÓ (II)	26S05	2

ASSIGNATURA	CODI ASSIGNATURA	ORDINARI	CONVIDAT	EXTRAORDINARI	TOTAL ALUMNES
Cartes Apostòliques	GSE09	23			23
Cicle de Conferències “L’amor”	26S01	28	2	1	31
Ciència i Fe	MTM03	12			12
Cristologia	GTF05	43	56		99
Curs “Xarxes socials i Evangelització (II)”	26S05	1		1	2
Curs de “Vida Creixent” 2014/2015”	26S09	2		18	20
Curs d’Espiritualitat Teresiana	26S10	3			3
Curs Fe i Justícia “Una altra comunitat més justa”	26S12	12	1		13
Curs ICE-UDL - IREL “El Benestar Docent”	26S07	3	1		4
Diàleg Interreligiós	MTM02	13		1	14
Eclesiologia	GTF07	45	63		108
Ecumenisme	GHE01	22	1		23
ERE - Didàctica de la Religió a ESO i Batxillerat	26S04	9			9
ERE - Didàctica de la Religió a Infantil i Primària	26S03	5	4		9
Evangelis Sinòptics i Fets dels apòstols	GSE07	21	1		22
Fe i cultura	MTM04	11			11
Història de l’Església a Catalunya	MAP01	13			13
Introducció a la Lectura de la Bíblia i “Lectio Divina”	26S06	8		2	10
Introducció a la Teologia i mètode teològic	GTF01	24	26		50
Introducció a l’Antic Testament	GSE01	14	1		15
Introducció al Nou Testament	GSE02	21	23		44
IV Jornades de Filosofia Moderna	26S08	4			4
Litúrgia i Pastoral	MTP01	12			12
Maria, model d’acolliment (II simposi Marià)	26S13	2			2
Mariologia	GTF08	22			22
Matrimoni i Família	MTP02	15			15
Misteri de Déu	GTF06	21	1		22

Mitjans de comunicació de masses i pastoral	MAP02	14			14
Pedagogia de la Religió	GFC01	38	17		55
Pentateuc i Històrics	GSE08	30	1	3	34
Seminari "L'atri dels gentils"	26S02	9			9
Seminari de Franciscanisme	26S11	9		1	10
Síntesi Teològica - escrit	GST02	8			8
Síntesi Teològica - oral	GST01	8			8
Teologia de la Missió	MTM01	15		1	16
Teologia Espiritual	GTM04	22	1		23
Teologia Fonamental	GTF04	22	1		23

VI. Tesines de Llicenciatura

S'han presentat cinc tesines de Llicenciatura en l'actual curs 2014-2015 (entre juny i setembre):

Sr. Julián Manzano Lorenzo *El diaconat permanent avui en la nostra Església. Director:* Dr. Ramon Prat i Pons

Sra. Lourdes Gilgado Rodríguez. *Acompañamiento personal y espiritual en el Centro de Orientación Familiar de Lleida*. Directora: Dra. Montserrat Esquerda Aresté

Sr. Ramon Mª Reig Massana. *Fe i estètica, avui*. Director: Dr. Ramon Prat i Pons

Sr. David Colell i Orrit. *Ecologia i Teologia interreligiosa*. Director: Llic. Jesús Sans Compte

Sr. Josep Pedró Fontanet. *El perdó*. Director: Llic. Carles Sió Roca.

VII. Departament de Pastoral Aplicada "Mossèn Bonaventura Pelegrí"

I. El Departament de Pastoral Aplicada (DPA) és un departament de l'Institut creat mitjançant un decret del bisbe emèrit de la Diòcesi, Dr. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí, amb data 28 de novembre de 2001, després d'haver-ho consultat i d'haver estat aprovat per unanimitat pel Consell de Pastoral Diocesà. La creació i la gestió del DPA va estar encomanada pel Sr. Bisbe a l'IREL.

En el curs actual 2014/2015, en principi, no s'havia matriculat cap alumne/a. Al final, però, es va assolir la quantitat de dotze alumnes. Es

va haver de fer, pels alumnes dels inicis un calendari nou, conservant les línies bàsiques de la formació del PFAP.

II. Enguany s'ha dur a terme el 1r i el 2n curs d'Animadors de Comunitat, dins del Departament de Pastoral Aplicada, amb un curs d'ampliació pels Animadors que havien acabat.

El programa d'Animadors de Comunitat respon a:

1. Objectius:

Formar degudament a homes i dones, laics i laiques que vulguin posar-se a disposició del Sr. Bisbe per a ser nomenat/nomenades "Animadors de comunitats en absència de prevere"

2. Condicions:

a. Haver acabat els cursos d'Agent de Pastoral, Diplomatura o Llicenciatura en Ciències Religioses i siguin presentats per una Comunitat parroquial o moviment cristià
b. Ser seminarista o diaques en formació.

3. Matèries del curs:

Els continguts que es treballen en aquesta formació estan agrupats en 4 blocs:

a. Qualitat espiritual
b. Maduresa Personal
c. Coneixements específics per exercir dignament aquesta tasca
d. Competències en interrelació personal i acompanyament.

4. Durada de la formació específica: dos cursos (a part dels cursos de teologia fets)

1r. Formació teòrica-practica (36 hores, de les quals 32 han de ser presencials). *Les hores no presencials es dedicaran a l'elaboració d'un treball individual que hauran de presentar els alumnes en acabar aquest primer curs.*
2n. Acompanyament individual i grupal.

En aquest curs en total hi ha hagut 11 inscrits en l'any del Curs d'Animadors de Comunitat I, i 9 en el del 2n any. Han fet formació permanent, 11 persones.

VIII. Altres activitats acadèmiques realitzades

1. Cicle de conferències: "L'amor"

Coordinació: Joan Biscarri, Josep Maria Forné, Josep Maria Carbonell, Francesc Romero i Ramon Prat

Horari: totes les sessions a les 19:30 h.

Lloc: La Lliçó inaugural a l'edifici Rectorat de la UdL. Les tres següents, a l'IREL. Les tres darreres, a l'Aula Magna de l'IEI.

Col·laboren: Institut d'Estudis Ilerdencs (Diputació de Lleida), Universitat de Lleida, Fundació Joan Maragall i IREL.

15/octubre/2014 Edifici Rectorat UdL (Lliçó inaugural)	*Amor, bellesa i transcendència*	Carles Torner, escriptor
13/novembre/2014 IREL	*L'amor com a ciment de cohesió social*	Joan Ramon Saura, sociòleg
11/desembre/2014 IREL	*La sexualitat i l'amor*	Santiago Frago, sexòleg
15/gener/2015 IREL	*L'amor i la literatura*	Maria Pau Cornadó, professora literatura UdL
12/febrer/2015 IEI	*Amor i autoestima*	Blanca Manzano, psicòloga
12/març/2015 IEI	*Sense admiració ni filosofia, no hi ha amor*	Josep Maria Forné, filòsof
26/abril/2015 IEI	*La humilitat de l'amor de Déu*	González Faus, teòleg

Valor acadèmic: 3 ECTS.

Assistència: 225 persones.

2. Seminari: L'atri dels gentils (humanisme i transcendència)

"La llibertat"

Lloc: UdL (Sala de Juntes 2a. planta)

Divendres, 13 de març, de 18:30 a 21:30 h. Dissabte, 14 de març, de 9:30 a 12:30 h. de 2015.

Col·laboren: UdL, Secció filosofia IEI, IREL i FJM

Divendres, 13	Àngels Santa i Jaume Barrull. Modera: Carles Sió
Dissabte, 14	Salvador Escudé i Nel·la Bureu. Modera: Ramon Prat

Valor acadèmic: 1 ECTS. **Assistència:** 50 persones.

3. Curs Fe i Justícia: "Una altra comunitat més justa"

Aquest curs es remunta al 2009/2010 i respon a la necessitat de viure la fe arrelada en la cultura –que empelta la persona– i que, amb nova saba, dóna els fruits de la justícia, que són els que Déu espera de nosaltres.

És un cicle organitzat per la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social, Justícia i Pau, el Seminari de Doctrina Social de l'Església, i per l'IREL.

Objectius:

- Des de fa un temps, sempre que es parla de crisi, es parla alhora que les "coses han de ser diferents, han de canviar". Però constatem que no acaben de saber com, ni cap a on.
- Certament, hi ha testimonis de fe, esperança i caritat: sempre n'hi ha hagut; però potser volem expressar més, potser estem al·ludint a una, diguem-ne, "reestructuració" de la forma com la persona fa, i com pot fer, la seva vida.
- Es tracta d'escoltar i dialogar amb persones que per la seva ubicació externa i interna en què els ha posat la vida, i que amb decisió i compromís han dit "sí", puguin oferir-nos una interpretació confiada dels paisatges i revolts del camí per on anem.
- I, si és possible, intentant saber pels signes –com els núvols, o el vent, o en el cor de la persona– per on girar. Així potser aprendrem i sabrem escoltar-nos, i dialogarem amb nosaltres mateixos, i la nostra justícia ens omplirà de goig, serà agradable i resplendirà.

25/02/2015	Dr. Josep Ma. Porta, filòsof	Perspectiva ètica global.
04/03/2015	Dr. Rafael Allepuz, economista	Perspectiva econòmica i política.
11/03/2015	Dr. Josep Maria Forné, filòsof	Perspectiva benestar personal.
18/03/2015	Dr. Josep Pifarré, dr. en medicina	Perspectiva cura social.
25/03/2015	Dra. Marta Trepat, psicòloga	Perspectiva dels valors interns.
08/04/2015	Dr. Ramon Prat, teòleg	Perspectiva vital transcendent.
15/04/2015	Modera: Mn. Carles Sanmartín.	Taula rodona amb tots els conferenciants

Valors ECTS: 3

Lloc: IREL

Avaluació: Treball-resum de cadascuna de les sessions, juntament amb una reflexió personal.

Coordinen: Xavier Pelegrí i Carles Sanmartín.

Assistència: 30 persones.

4. Curs ERE (Ensenyament religiós a l'escola),

Didàctica de la Religió a Infantil i Primària

Didàctica de la Religió a ESO i BATXILERAT

Professor: Dr. Laureano Sánchez

Valor acadèmic: 3 ECTS

Objectius i continguts:
- L'objectiu de l'ERE és la planificació didàctica de l'ensenyament de l'assignatura de religió a l'escola en els diferents nivells educatius.
- El sistema educatiu. Funcions de l'escola.
- El currículum de l'àrea de Religió: nivells de concreció.
- Les competències educatives.
- Context de referència en el desplegament curricular.

Assistència: 18 persones.

5. Curs "Xarxes Socials i Evangelització" (II)

Coordinador: Amadeu Bonet

Organitzen:

IREL, Delegacions de comunicació, missions i catequesi i Delegació de formació del clergat.

Objectius:
- Comprendre les característiques principals de la comunicació digital.
- Donar a conèixer què son les xarxes socials.
- Iniciar i aprofundir en el seu funcionament.
- Descobrir la seva aplicació en l'evangelització i la pastoral.

Metodologia:
- Cada sessió tindrà una durada de dues hores i seran teòriques i pràctiques.
- Als alumnes se'ls proposarà exercicis pràctics per a casa seva per progressar adequadament.
- Se'ls oferirà un espai extra-escolar per consultar dubtes.

Destinataris:

Preveres, catequistes, alumnes de l'IREL-ISCR, agents de pastoral fidels de parròquies, animadors de comunitat…

(Hi ha un màxim d'aforament, en funció de la disponibilitat d'ordinadors a la sala)

Horaris:

Per concretar, d'acord amb la disponibilitat dels qui van fer el curs (I).

Assistència: no hi va haver prou nombre d'alumnes per impartir l'assignatura.

6. Curs IREL-ICE de la UDL

"El benestar docent (III): Les relacions docents"

Col·laboració: ICE de la UdL i IREL.

Coordinació: Carles Sió

Professorat: Josep M. Pujol, Llic. i Mestre; Salvador Escudè, Llic.; Josep Rubiol, Llic. i Mestre; David Ribera, Llic en Filologia Española i Llic. en Filologia Catalana; Carles Sió, Llic. en Filosofia i Psicòleg.

Valors acadèmic: 4 ECTS (IREL) i/o 30 hores de formació reconegudes per l'ICE de la UdL (Generalitat de Catalunya) per als mestres o llicenciats en qualsevol camp.

Lloc: Edifici Facultat de Ciències de l'Educació o Edifici Polivalent campus Cappont.

Horari: de 18:00 a 21:00

Dates: 8 sessions en divendres, del 09/01/2015 al 27/02/2015 (24 hores presencials + 6 hores de treball obligatori de síntesi i de reflexió personals)

Assistència: 7 alumnes IREL + 11 alumnes Ensenyament.

7. Curs "Vida Creixent"

Coordinador: Xavier Pelegrí

Curs de formació mensual del grup "Vida Creixent"

Hora: 5:00 - 6:30 tarda

Objectiu:

Aprofundir en la fe viscuda en la tercera edat, en el coneixement d'aquesta etapa de la vida i de l'acció evangelitzadora que duu a terme, a través de temes d'actualitat que també poden interessar qualsevol persona. Comptem amb una alta qualitat de conferenciants-iniciadors de debat.

Lloc: IREL (excepte la primera sessió)

16/10/2014	19.30	Lliçó inaugural- Ed. Rectorat UdL "Amor, bellesa i transcendència"	Carles Torner, escriptor.
11/11/2014	17.00	Què és pregar? Com ha de ser la nostra pregària? Com poder fer-la sols?	Mn. Xavier Batiste
09/12/2014	17.00	Crist, avui	Mn. Pere Fibla
17/12/2014	20.30	Eucaristia d'Advent-Nadal	IREL
13/01/2015	17.00	La unitat i l'equilibri cos-ment a la tercera edat	Sara Solans, infermera llicenciada

10/02/2015	17.00	Vellesa: "temps de Gràcia"	Xavier Florensa, dentista jubilat
10/03/2015	17.00	"Evangelii Gaudium"	Mn. Antoni Agelet
07/04/2015	17.00	Projecció i comentari de "La Misión"	Carles Sió
12/05/2015	17.00	Els valors de la joventut actual	Andratx Badia, doctorant
09/06/2015	17.00	La vellesa davant les noves situacions de parella (II)	Joan Claverol, Conxita Poza, llic.
10/06/2015	20.00	Eucaristia-Cloenda curs	IREL

Assistència: 26 persones

8. Introducció a la lectura de la bíblia i "Lectio Divina": teoria i pràctica

Objectiu:

Aprendre a pregar amb la Paraula de Déu, escrutar els signes dels temps i fer la inculturació fe i vida.

Valor acadèmic: 3 ECTS

Professor: Mn. Daniel Turmo Gargallo

Horari: 7 sessions, del 6 d'octubre al 17 de novembre, de 7 a 9:30

Continguts:

- Què és la "Lectio Divina"?
- Història, evolució i actualitat
- Casos pràctics; com pregar amb els textos bíblics
- Recapitulació i compartir experiències

Avaluació: Comentari d'un text bíblic.

Assistència: 10 persones.

9. IX Jornades de filosofia moderna.

Curs en coordinació: IREL-ISCR - IEI

Coordinador: Llic. Josep Mª Forné

Valor acadèmic: 1 ECTS

Lloc: IEI-Aula Magna

Horari: divendres tarda i dissabte matí i tarda.

Objectiu: La filosofia, i sobretot la moderna, té l'objectiu de donar raons vàlides de com viure amb coherència en els complexos àmbits en què les persones humanes, fràgils i vulnerables, estem vivint. El llenguatge filosòfic i el diàleg de les idees és una tasca de solidaritat i d'altruisme cap als nostres contemporanis, amb els quals compartim la paraula i l'existència, repensant-la constantment.

Assistència: 5 persones IREL

10. Seminari d'espiritualitat teresiana

(Amb motiu del Vè Centenari del naixement de Santa Teresa de Jesús, 1515-2015)

Coordinador: P. Jesús Sans i Compte, ocd.

Crèdits: 3 ECTS

Lloc: Santuari-Parròquia de Santa Teresina (Plaça de les Missions, 1).

Horari: de 10:30 a 12:30 hores, els dissabtes al matí, cada quinze dies.

Temes:

1. Vida i Fundacions (Cridats a viure i transmetre vida).
Animadora: Germana Ester Díaz, cm., (comunitat Lleida).
Dies: octubre, 18; novembre, 8 i 22; desembre, 13 (2014).

2. Castell Interior (Viatge al més profund centre).
Animadora: Germana Fernanda Villanueva, cmt., (comunitat Aitona).
Dies: gener, 10 i 24; febrer, 7 i 21; març, 7; abril, 11 i 25; maig, 16 (2015).

3. Camí de perfecció (Mística i diàleg interreligiós).
Animador: P. Jesús Sans, ocd., (comunitat Lleida).
Dies: juny, 6 i 13 (2015).

Avaluació: assistència, participació activa i treball personal.
Assistència: 5 persones IREL-ISCR.

11. Seminari de Franciscanisme (acostament a l'espiritualitat franciscana)

Organitzen: IREL i Franciscans de Lleida (Frarets)

Coordinació: Julián Fernández i Fidel Florensa

Direcció: Sor Clara Fernández i Fr. Joaquín Recasens

Crèdits: 1 ECTS

Lloc, dates i hora:
21-11-14, de 18:30 a 21:30 h. a l'IREL
22-11-14, de 10:00 a 13:00 h. al convent del Franciscans
22-11-14, de 16:00 a 18:00 h. al convent dels Franciscans
22-11-14, de 18:15 a 19:45 h. al Santuari de Sant Antoni de Pàdua.

Objectius:

- Introducció a l'espiritualitat franciscana.
- Perfil dels pares del franciscanisme (Francesc i Clara)
- Aproximació als valors franciscans.

Avaluació: memòria personal de les activitats realitzades.

Assistència: 12 persones.

21-11-14, de 18:30 a 20:00 h. IREL	Un home d'Assís	Fra Joaquín Recasens
21-11-14, de 20:30 a 21:30 h. IREL	Una dona d'Assís	Sor Clara Fernández
22-11-14, de 10:00 a 11:30 h. Convent dels Franciscans	Itinerari de Santa Clara d'Assís	Sor Clara Fernández
22-11-14, de 12:00 a 13:00 h. Convent dels Franciscans.	Itinerari de Sant Francesc d'Assís	Fra Joaquín Recasens
22-11-14, de 16:00 a 18:00 h Convent dels Franciscans	Valors franciscans	Sr. Fidel Florensa
22-11-14, de 18:15 a 19:45 Església de St. Antoni	Visita guiada al santuari i Eucaristia	Sr. Julián Fernández

IX. Seminari, activitats i serveis permanents

1. *Seminari d'Ensenyament social de l'Església "Jaume Rubió",* en col·laboració amb Càritas Diocesana i la Delegació de Pastoral Obrera. En Jaume Rubió va ser coordinador del seminari d'Ensenyament social fins a la seva mort. Actualment ho són l'Eng. M. Àngels Altarriba i el Sr. Plàcid Burgués. Aquest seminari permanent està integrat per 5 membres i es reuneix els dissabtes cada dues setmanes a l'IREL. Enguany no s'ha pogut reunir.

2. *Seminari de "Professors universitaris cristians*", en col·laboració amb el Servei d'Assistència i Formació Religiosa (SAFOR) de la Universitat de Lleida i amb la Delegació de Pastoral Universitària. Delegada de Pastoral Universitària: Dra. Sílvia Miquel. Coordinadors del seminari: Dr. Manuel Lladonosa, Dr. Manuel Ibáñez i Dr. César Cierco. El seminari està integrat per uns 15 membres i es reuneix periòdicament.

3. *Seminari "Concili Vaticà II"*. Té com a objectius aprofundir en els documents del Concili Vaticà II i del Concili Provincial Tarraconense. N'és el moderador Rafael Allepuz, i la secretària, Josefa Camps. El formen 9 participants.

4. Seminari de Teologia *Francesc Castelló* (vinculat a la Pontifícia Acadèmia Bibliogràfico-Mariana)

Objectiu: aprofundir en la història del pensament cristià.

Membres del seminari: llicenciats en Ciències Religioses (Obert a totes les persones, amb la Llicència en CC RR acabada)

Lloc: IREL

6. Seminari "Servei de suport a les persones" (Persona i transcendència).

A. Configuració del Seminari:

Som un grup de persones interessades en la preparació interna i profunda de la persona per poder viure amb transparència l'experiència del Transcendent.

Es faran sessions periòdiques, de caràcter mensual, per anar elaborant la identitat, la metodologia i el programa de futur.

La necessitat de realitzar el seminari sorgeix de l'observació de persones amb gran espiritualitat però que per manca de maduresa s'ha pogut malversar el valor de l'experiència de la transcendència i, com a conseqüència, del sentit de la vida.

El Seminari estaria ubicat dins l'IREL i organitzaria diferents propostes de treball.

B. Sessions de formació a l'IREL:

Adreçat a alumnes, exalumnes i a qualsevol persona interessada en aprofundir i compartir en l'experiència interior i en la seva dimensió transcendent. El treball es realitzaria en grup.

L'espai de formació pretén promoure actituds actives i generatives: formar-nos per formar els altres, créixer nosaltres per ajudar a créixer els altres.

La metodologia seria interactiva: de la "Formació" a la "Realitat" que cada persona viu; la "Realitat" que vivim enriqueix la "Formació".

Els continguts consten de tres àrees de treball, que es relacionen entre elles:

- Formació Personal.
- Actituds-Instruments.
- Reflexió profunda sobre la regeneració humana.

C. Aplicar les descobertes a les diferents realitats socials i pastorals.

7. Grup d'estudi sobre les Comunitats d'Acció Pastoral Agermanades

Constituït el 23 de gener de 2013, el grup té per missió implantar les UPA i té presents les actituds cristianes bàsiques de confiança, esperança i obertura a tothom. Cal, en tot cas, no tenir pressa i seguir una metodologia de la "lectura creient de la realitat". Aquestes estructures, dins del Consell Pastoral, i havent escoltat l'assemblea, s'han de relacionar amb les quatre àrees d'acció del Bisbat.

En resum, cal no descuidar mai la relació fe-vida, i tenir sempre clar que el fonament de la unitat rau en l'Eucaristia i en l'equip sacerdotal, no sobrepassant l'àmbit de l'arxiprestat. Cal posar de relleu que es tracta d'una tasca d'anys que implica molta fidelitat, i molta esperança i il·lusió. Així doncs, ens constituïm en un grup d'estudi, ens reunirem cada tres mesos i compartirem uns espais que tenim per a créixer com a cristians. En aquest curs s'ha reunit dues vegades.

8. Col·laboració amb la Diòcesi de Solsona

Enguany no s'ha produït cap activitat del conveni amb l'Escola de Laics de Solsona, a través de dos Cursos Bàsics que imparteix la formació teològica i que es pot convalidar per 12 ECTS optatius dels Estudis de Batxiller en Ciències Religioses a l'IREL, acomplerts els requisits que s'esmenten en el conveni.

9. Assemblea Municipal de les Religions i altres activitats

L'IREL participa en l'Assemblea Municipal de les Religions, òrgan consultiu de l'Ajuntament de Lleida. També en l'emissió del programa de Ràdio COPE "Un filòsof i un teòleg", i en les Aules de la gent gran, organitzades per la UdL. També té relació amb el servei de biblioteca de la Universitat Carlos III de Madrid.

10. Celebració Eucarística

Tots el dimecres del curs (excepte la cloenda del curs) a les 18:30 h.

11. Servei de biblioteca i Carnet d'Estudiant

La biblioteca del seminari ha restat oberta de 5 a 8:00, de dilluns a dijous. Es pot sol·licitar el Carnet d'Estudiant amb el qual es permet l'accés a la Biblioteca de la UdL, al Museu Diocesà i Comarcal i altres avantatges.

12. Servei "Amics de l'IREL"

El grup "Amics de l'IREL" està constituït com un col·lectiu de persones que dóna suport a la institució, difon les seves activitats i està subscrit a la col·lecció "Quaderns de l'IREL". Podeu trobar tota la informació a la web de l'IREL: **www.irellleida.com**.

Us podeu dirigir al responsable: Llic. Cándido Sánchez, a través del mail de l'IREL: **irellleida@gmail.com**.

13. Servei d'audioteca

Les conferències del cicle "L'amor" i "La llibertat" (Atri dels gentils) són enregistrades en àudio i se'n pot demanar còpia o descarregar-les del web de l'IREL. També es poden demanar les conferències de cursos anteriors.

14. Beques i donatius

S'han atorgat les beques, per part de la comissió de beques, un cop justificades les necessitats. Les donacions a l'IREL i al Grup "Amics de l'IREL" desgraven un 25% a l'IRPF (especifiqueu nom, NIF i adreça) i tenen com a finalitat cobrir l'import de les beques.

X. Altres participacions en activitats i institucions en el curs 2014/2015

Aquestes quatre perspectives –acadèmica, institucional, eclesial i cultural– són quatre angles des d'on mirar la mateixa figura, el mateix món complex de l'IREL-ISCR de Lleida.

Perspectiva acadèmica

El curs es va iniciar el dia 12 de setembre i per això, com cada any, els professors de les primeres assignatures no van poder tenir llistes definitives fins més tard, encara que podien passar l'assistència amb les fitxes d'alumnes. Els alumnes nous, amb el Cap d'Estudis, van fer un recorregut per les instal·lacions de l'IREL i van plantejar les seves qüestions. L'activitat és valorada molt positivament i a partir d'ara es durà a terme cada curs. En el Consell Assessor es recomana ampliar-ho a un crèdit de formació que inclogui la correcta presentació dels treballs teològics i les eines informàtiques pertinents.

Davant del gran nombre d'alumnes que necessitaven cursar els blocs II i III de la DECA d'Educació Infantil i Primària, s'ha hagut de desdoblar els cursos d'Eclesiologia (Església, Sagraments i Moral) i Cristologia (El missatge cristià). La partició s'ha fet entre els alumnes que ja posseïen coneixements teològics –que han anat amb el grup dels alumnes de Batxillerat– de la resta d'alumnes, tot quedant dos grups equivalents.

El Consell Tècnic de l'IREL ha dedicat les seves reunions a l'exposició per capítols de la Carta Pastoral *"Evangelii Gaudium"*. Les interessants i riques exposicions han provocat debats molt engrescadors en el si del Consell.

El dia 24 de setembre es va realitzar una Jornada de Portes Obertes. Es va rebre els assistents i a la Sala d'Sctes es visionà un vídeo sobre l'IREL-ISCR de Lleida, fet amb el testimoni de persones de diferents àmbits que han estudiat a l'IREL, així com d'autoritats que opinen sobre la tasca que es duu a terme. El vídeo està molt ben confeccionat i va gaudir de l'aplaudiment general.

El dia 15 d'octubre, els alumnes, amb el vicedirector, van elegir els nous delegats/des, que són: Elia Luque Boleda (batxiller) i Mª Antonieta Peris Llorens (màster).

S'ha renovat totalment la pàgina web: ara té un aspecte més d'acord amb els temps actuals i amb la seva utilització per un públic juvenil i s'ha enllaçat més a determinades àrees i delegacions de la Diòcesi.

A causa de la jubilació de la Sra. Antonieta Rodrigo, la Sra. Rosa Montagut s'ha encarregat de la recepció de l'edifici. La neteja s'ha contractat a l'empresa d'inserció Troballes i estem satisfets del seu servei.

El dia 26 d'octubre es va celebrar el Consell d'Institut. En un primer moment es va acordar suspendre enguany el curs del PFAP a causa del baix nombre d'alumnes. Després s'hi han apuntat a poc a poc i s'ha pogut fer, encara que reduint el programa habitual, però conservant-ne l'essencial.

En el Consell d'Institut els alumnes comenten, com cada curs, la companyonia i la fraternitat que impregna la casa. Es destaca també els àmbits en què són formats els Animadors de Comunitat: maduresa personal, dimensió espiritual, estructures pastorals, ser un referent en la comunitat. S'ha posat en marxa un curs per als Animadors de Comunitat que han fet els dos cursos preceptius els dissabtes al matí.

Dins la col·laboració entre Àrees del Bisbat de Lleida, podem afirmar que s'ha consolidat el curs "Fe i Justícia", que enguany tractava "Per una comunitat més justa" . En aquest curs col·laboren l'Àrea Caritativa-social, el Seminari Doctrina Social de l'Església i l'Àrea de Formació, amb l'IREL. Els conferenciants han manifestat una gran visió de la situació actual i futura, especialment en la taula final.

El professor Dr. Agustí Borrell Viader ha estat nomenat Vicari General mundial dels Carmelites. El Consell d'Institut vol fer-li arribar la seva felicitació.

Els alumnes de l'IREL podran gaudir, ben aviat, de tots els volums de la biblioteca del Seminari Diocesà, ara unificada, després del recent trasllat.

Perspectiva institucional

El dia 16 d'octubre es va realitzar a la Sala d'actes de la UdL la lliçó inaugural del curs 2014/2015, pronunciada per l'escriptor Carles Torner amb el títol *Amor, bellesa i transcendència*, que va encetar el Cicle de conferències sobre "L'amor". Aquest cicle està organitzat des de fa 23 anys per quatre institucions: la UdL, l'IEI, la Fundació Joan Maragall i l'IREL. Aquesta col·laboració és molt positiva i dóna molt bons resultats.

També es van lliurar les orles a les promocions de diplomats, agents de pastoral i llicenciats.

Els convenis entre les biblioteques del Seminari Diocesà i de la UdL funcionen perfectament, així els convenis entre l'IREL i l'ICE per a la formació contínua de professors, i el conveni amb la Facultat de Ciències

de l'Educació per a l'obtenció de blocs d'assignatures I i IV de la DECA d'infantil i primària.

Com a senyal de la bona relació entre la UdL i l'IREL, el Sr. Director, Dr. Ramon Prat, va enviar una carta de felicitació al Dr. Roberto Fernández per la seva reelecció com a Rector de la Universitat de Lleida, i en va rebre, de la seva part, un cordial agraïment.

Cal agrair també les donacions de Caixabank per a beques, les subvencions a les nostres activitats de la Diputació –gestionades per l' IEI– i l'ajut a la publicació de "Quaderns de l'IREL" i "Lliçó inaugural" de l'Ajuntament de Lleida i de la Diputació de Lleida.

Perspectiva eclesial

Els dies 14 i 15 de novembre va tenir lloc, a l'acadèmia Mariana, el II Simposi *"Maria, model d'acolliment",* organitzat per l'IREL i l'Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida. Van assistir-hi 45 persones.

Els professors de l'IREL van fer una aportació de 25.000 € per al projecte de les Llars del Seminari, com a signe de comunió i de relació entre la cultura i la justícia. L'IREL ha participat també en tots els actes que han fet de Jornades de portes obertes i coneixement dels habitatges.

Aprofitant les obres de l'ala Maragall de l'Edifici del Seminari Diocesà s'ha pintat tota la façana exterior de l'edifici, l'escala principal i secretaries i s'ha modernitzat el sistema de distribució d'aigua potable dins l'ala de Brugulat. També es farà amb la calefacció, que passarà de ser de gasoil a gas, cosa que suposarà importants avantatges.

A l'Assembla Diocesana del dia 30 de juny es va oferir als assistents el llibret de l'IREL, *Eclesiologia de les Cartes Pastoral de Mons. Joan Piris. Reflexió Teològica Pastoral*, del qual n'és autora Josefa Camps Viola, i que sintetitza la seva tesi de Llicenciatura en Teologia.

L'IREL-ISCR s'ha afegit al Seminari d'Espiritualitat Teresiana –valorat amb ECTS optatius– en el Vè aniversari del naixement de Santa Teresa de Jesús. Així mateix, s'ha realitzat un Seminari sobre Franciscanisme, en una aproximació a l'Espiritualitat franciscana, celebrant el pas de Sant Francesc per Lleida.

Perspectiva cultural

Cal esmentar la col·laboració en la VIIIa Jornada d'Acompanyament al Dol i la Malaltia, i la col·laboració amb la Xª. Jornada de Filosofia. Els dies 13 i 14 de març es va fer a la Sala de Juntes de la UdL el Seminari "Atri del Gentils" sobre el tema "La llibertat". Aquest seminari, obert a la ciutadania, en què dialoguen diferents postures i ponents entorn d'un tema gaudeix d'una gran riquesa i gran qualitat intel·lectual.

És prevista, coordinada pel vicedirector, Sr. Ramon Maria Reig, una sortida dels alumnes al final de curs, a Vallbona de les Monges. Constatem que el Sr. Reig, nomenat fa dos anys, ha assumit amb tota l'eficàcia el servei de coordinació dels alumnes, així com a substitut del Sr. Director en els actes oficials, especialment en aquest curs.

El grup "Amics de l'IREL" va assistir a la convocatòria del dia 10 de juny a una reunió informativa per tal de fer propostes de futur. Després va assistir a l'Eucaristia de fi de curs i al pica-pica.

El dia 12 de juny es va dur a terme una conferència, organitzada conjuntament amb la Comunitat dels Jesuïtes de Lleida, de Julian Filochowski, sobre l'arquebisbe Óscar Romero, del qual fou secretari. El conferenciant és doctorat "honoris causa" en Drets Humans per la UCA (Universidad Centroamericana de El Salvador), i professor de la Universitat de Roehampton de Londres; també és honorat amb molts premis pels seus serveis al Desenvolupament Internacional.

XI. Total participants

La suma dels totals de participants en les activitats docents de l'IREL durant el curs 2014/2015, que acabem de desglossar en els apartats anteriors, ha estat de més d'un miler de persones.

XII. Publicacions i Reculls de premsa

Publicacions

Amor, bellesa i transcendència

Dr. Carles Torner i Pifarré

Lliçó inaugural de l'Institut de recerca i Estudis Religiosos (IREL) Curs 2014-2015

Col·lecció "Lliçó Inaugural", 23

Amb els annexos:

-"Déu, Jonàs i Carner" (Publicat a la revista *Qüestions de vida cristiana,* 236).

-Memòria de l'IREL del curs 2013-2014

Incredulitat i experiència de Déu

Dr. Josep Martí i Cristòfol

Col·lecció Quaderns IREL, 33 (octubre, 2014)

Eclesiologia de les cartes pastorals de mons. Joan Piris, bisbe de Lleida. Reflexió teològica pastoral

Llicda. Josefa Camps Viola

Col·lecció Quaderns de l'IREL, 34 (maig, 2015).

Reculls de premsa 2014-2015

1. 25.09.14 – LA MAÑANA. Celebració de l'Enviament. Casa de l'Església. Acadèmia Mariana, 7 de la tarda.
2. 08.09.14 – DIARI SEGRE. "El fracàs i l'èxit", de Ramon Prat, Vicari General de la Diòcesi de Lleida i Director de l'IREL.
3. 29.07.14 – DIARI SEGRE. El Obispo Piris nombra a los cinco primeros animadores laicos de comunidad, entre ellos una mujer.
4. 10.09.14 – DIARI SEGRE. "Els animadors de comunitat", de Carles Sanmartín. La funció dels animadors de comunitat consisteix en l'animació pastoral de les parròquies i unitats pastorals, en cooperació amb els preveres i diaques.
5. 21.09.14 – FULL DOMINICAL:
   - El Bisbe Joan nomena els primers animadors de comunitat.
   - L'IREL ha començat el curs 2014-2015. El 16 d'octubre a les 19:30, a l'aula Magna de la UDL (Rectorat) es farà la lliçó inaugural del curs a càrrec de Carles Torner (escriptor). El títol: *Amor, bellesa i transcendència*.
   - El nostre Bisbe ens convoca a l'Enviament diocesà pel dijous 25 de setembre a les 19h. a l'Acadèmia Mariana.
   - Divendres, 26 de setembre, a les 10, formació de preveres. Inici del curs del Departament de Pastoral Aplicada. IREL.
6. 12.10.14 – FULL DOMINICAL. Lliçó inaugural de l'IREL: curs 2014-2115, amb la xerrada del Sr. Carles Torner: *Amor, bellesa i transcendència*. Dijous, 16 d'octubre, a les 19:30, a l'Aula Magna de la UDL. Rectorat.
7. "Ajudant a viure", escrit del Sr. Bisbe sobre Animadors de la Comunitat.
8. 16.10.14 – DIARI SEGRE. Conferència 19:30: Lliçó inaugural de l'IREL. Lloc UDL. Sala d'actes del Rectorat, a càrrec de Carles Torner.
9. 17.10.24 – DIARI SEGRE. L'Irel inaugura curso. Abrió ayer el curso con la charla *Amor, Belleza y Transcendencia*, a cargo del escritor Carles Torner.
10. Fundació Verge Blanca de Lleida. Lliçó inaugural de l'Escola d'Esplai de Lleida: *Més enllà del Voluntariat*, pel Sr. Eloi Aran Sala, arquitecte i teòleg, professor de l'IREL.
11. 19.10.14 – FULL DOMINICAL. Les prioritats diocesanes del Bisbe Joan pel curs 2014-2015.
12. 26.10.14 – FULL DOMINICAL. Festa de la Verge Blanca. S'ha celebrat un any més a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana, amb una Eucaristia oficiada per Mn. Ramon Prat, Vicari General del Bisbat, i Mn. Gerard Soler, capellà de l'Oratori.

13. Dilluns, 27 d'octubre, a les 20: reunió de l'Àrea de Formació, a l'IREL.
14. 31.10.14 – DIARI SEGRE. Religión (iniciativa). La Iglesia también es cosa de mujeres. El Obispo de Lleida nombró a cuatro nuevos animadores de comunidad parroquial, de los que tres son féminas (El objetivo es contrarrestar el descenso de sacerdotes).
15. 02.11.14 – FULL DOMINICAL. II Simposi Marià: *Maria, model d'acolliment,* divendres 14 i dissabte 15 de novembre. Lloc: Acadèmia Mariana.
16. 09.11.14 – FULL DOMINICAL. Lliçó inaugural IREL: *Amor, bellesa i transcendència*, títol que va donar el poeta Carles Torner a la lliçó inaugural del nou curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses, IREL, davant un auditori que el dijous, 16 d'octubre, va omplir la Sala d'Actes de la UdL.
17. Cicle sobre l'Amor: conferència *L'amor com a ciment de cohesió social*, a càrrec de Joan Ramon Saura, sociòleg. Dijous, 13 de novembre, a les 19:30, a l'REL.
18. 13.11.14 – DIARI SEGRE. Conferència 19:30 a l'IREL. *L'amor i la cohesió social*, a càrrec de Joan Ramon Saura.
19. 16.11.14 – FULL DOMINICAL. Notícies de la Diòcesi. Enviament d'animadors de comunitat a parròquies del Baix Segre.
20. 02.12.14 – DIARI SEGRE. "Para saber cómo es fulanito, déle un despachito", de Ramon Prat i Pons, director de l'IREL
21. 23.11.14 – FULL DOMINICAL. Notícies de la Diòcesi. Nomenaments: Sra. Dolors Esteve a la Unitat de Pastoral formada per les parròquies de La Granadella, Bellaguarda i Bovera. Sra. Maria Teresa Salla, Sra. Dolors Queralt i Sr. Josep Solé, animadors de les parròquies de Juneda, Puiggròs, Les Borges Blanques, Torregrossa i La Floresta. La Sra. Assumpció Solà, animadora de comunitat de la Parròquia de Sant Pau, i Sr. Juan de Ávila i Sr. Francisco X. Domènech, animadors de les parròquies d'Aitona, Soses, Seròs, Massalcoreig i La Granja d'Escarp.
22. 30.11.14 – FULL DOMINICAL. Àrea de Cooperació Pastoral, Àrea de Formació (Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL (DPA), per Laureano Sánchez.
23. Notícies de la Diòcesi: Eloi Aran parla del voluntariat a l'Escola de l'Esplai.
24. 07.12.14 – FULL DOMINICAL. Enviament dels animadors de comunitat a les Borges Blanques.
25. Àrea de Cooperació Pastoral, Àrea de Litúrgia i Espiritualitat. Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, per Ramon Reig Masana.
26. Agenda. Dijous, 11 de desembre, a les 19:30, cicle sobre l'Amor: *La sexualitat i l'amor*, a càrrec de Santiago Frago, sexòleg, a l'IREL.
27. 11.12.14: Conferència, 19:30: "*Sexualitat i amor*" Lloc: IREL.
28. Solidaritat. Projecte: La Generalitat aporta 50.000 EUR als pisos socials del Bisbat.
29. 14.12.14 – FUL, DOMINICAL. II Simposi Marià. La Reial i Pontifícia Acadèmia Mariana de Lleida, juntament amb l'IREL, ha organitzat aquest passat 15 de novembre, el II Simposi Marià dedicat a *"Maria, model d'acolliment"*.

30. 11.01.15 – FULL DOMINICAL:
    - Recés d'Animadors de Comunitats, Agents de Pastoral, Laics en Missió. A la trobada d'aquest passat 5 i 6 de desembre hi van assistir una vintena de persones acompanyades pel nostre Bisbe Joan Piris.
    - Àrees de Cooperació Pastoral. Xarxa d'entitats sociocaritatives. Justícia i Pau, escrit de Rafael Allepuz.
    - Agenda. Dijous, 15 de gener: inici del 1r. Curs de formació d'Animadors de Comunitat a l'IREL.
    - Dijous, 15 de gener, a les 19:30, conferència *L'amor i la literatura*, a càrrec de Maria Pau Cornadó, professora de literatura (UdL), a l'IREL.
31. 15.01.15 – DIARI SEGRE. Conferència: *Amor i literatura*, per la professora de literatura Maria Pau Cornadó, que interviene en el ciclo "L'Amor", que organitza l'IREL y el IEI, con la ponencia *L'amor i la literatura*.
32. 31.01.15 – DIARI SEGRE. Carta del dia. L'assemblea Municipal de les Religions condemna la violència.
33. 04.02.15 – DIARI SEGRE. Al menos 17 interesados en los pisos del Seminario. El obispado prevé que las 5 familias entren en abril.
34. 06.02.15 – DIARI SEGRE. Donación para los pisos del seminario de 25.000 EUR. Un grupo de profesores y colaboradores del Instituto Superior de Ciencias Religiosas de Lleida (IREL) ha hecho una donación para los pisos sociales del seminario.
35. 07.02.15 – DIARI SEGRE. Empiezan a pintar las paredes de los pisos sociales.
36. 08.02.15 – FULL DOMINICAL:
    - Agenda. Dijous, 12 de febrer, 19:30: conferència *Amor i autoestima*, a càrrec de Blanca Manzano, psicòloga, a l' IEI.
    - Cicle "Xarxes socials i evangelització", destinat a preveres, catequistes, agents de Pastoral, fidels de les parròquies. Del 23 de febrer al 23 de març, de 19 a 21 h. Organitza: IREL.
37. 12.02.15: DIARI SEGRE: Conferències. Aula Magna de l'IEI, a les 19:30 h, Blanca Manzano interviene en el ciclo "L'Amor", (organizado per Irel i IEI) con la ponencia *Amor y Autoestima.*
38. 15.02.15: FULL DOMINICAL. Noticies de formació. Fe i Justícia: "Una comunitat més justa " organitzat per l'IREL. Coordinen: Xavier Pelegrí i Carles Sanmartín. Del 25 de febrer al 15 d'abril.
39. 22.02.15:
    - Àrea d'Evangelització, dins de l'àrea de Cooperació Pastoral, escriu sobre la pastoral obrera: "Què fem? I com ho fem?"
    - Notícies de la Diòcesi. L'Atri dels gentils: *Humanisme i transcendència*. "*La llibertat*". Divendres, 13 de març de 18:30 a 21:30: Angels Santa i Jaume Barrull. Modera: Joan Biscarri, I dissabte, 14 de març de 9:30 a 12:30: Salvador Escudé i Nela Bureu. Modera: Mn. Ramon Prat. Lloc: UdL (Sala de Juntes).
40. 28.02.15 – DIARI SEGRE. Educación polémica. El obispado de Lleida cuestiona la nueva religión.

41. 02.03.15 – Agenda. El dilluns, 2 de març a les set del vespre a l'Aula Magna de l'IEI, presentació del llibre "*Els franciscans a Catalunya. Història, convents i frarades*" (1214-2014), per Joaquim Recasens, franciscà.
42. 04.03.15 – DIARI SEGRE. Formación: Rafael Allepuz participa en el curso "Fe y Justicia" de l'IREL, con la conferencia *Una altra comunitat més justa*.
43. 04.03.15 – AMICS DE L'IREL. Des de l'IREL s'envia una carta a tots els amics de l'IREL per comunicar-los que el divendres 27 de març, de 8 a 9:30 del vespre, i el dissabte 28, de 10 a 12, farem un recés conjuntament amb la Pastoral Aplicada.
44. 06.03.15 – DIARI SEGRE. Galardones periodismo: premio para una foto de Segre. Una imagen de Itmar Fabregat a una leridana nombrada animadora de la parroquia de Les Borges.
45. 08.03.15 – FULL DOMINICAL:
    - Bon veïnatge. Un grup de professors i col·laboradors de l'IREL han fet lliurament de 25.000 € al projecte de les llars del Seminari.
    - Trobada de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social el 21 de març, de les 9:30 fins a les 13:30. Lloc: Sala d'Actes del Col·legi Maristes.
    - Dijous,12 de març, a les 19:30, conferència *Sense admiració ni filosofia no hi ha amor*, a càrrec de Josep Maria Forné, filòsof.
    - Divendres, 13 de març, 18:30. Atri del Gentils: "La llibertat". Lloc: UdL.
    - Dissabte, 14 de març, 9:30. Atri dels Gentils: "La llibertat". Lloc: UdL.
46. 11.03.15 - DIARI SEGRE:. Solidaritat iniciativa. Pisos del Seminari solo para vecinos de Lleida.
47. 13.03.15 – DIARI SEGRE. Rectorado de la UdL, a las 18:30, conferencia "La Llibertat", dentro del seminari "L'Atri dels Gentils": Humanisme i transcendència", per Àngels Santa i Jaume Barrull, moderada por Joan Biscarri.
48. 12.03.15 – DIARI SEGRE. Conferència *Sin admiración ni filosofía no hay amor*, dins del cicle "L'Amor", per Josep M. Forné, filòsof.
49. 12.03.15 – ARRELS INFORMATIU. Curs "Fe i Justícia": *Una altra comunitat més*.
50. 22.03.15 – LA MAÑANA. Jornada de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa.
51. 22.03.15 – FULL DOMINICAL. Àrea d'Evangelització: celebració de la seva jornada diocesana anual, amb el tema "*El meu compromís en una Església en minoria*". Ha tingut lloc a la Casa de l'Església. Acadèmia Mariana. Dissabte, 21 de febrer.
52. 26.03.15 – DIARI SEGRE. La inauguració dels pisos del Seminari, el dia 11 d'abril.
53. 05.04.15 – FULL DOMINICAL:
    - Festa d'inauguració de les llars del Seminari. Dissabte, 11 d'abril a les 17:30. A les 18:00, acte oficial al carrer.

- Jornades estatals de Justícia i Pau i trobada catalanobalear del 10 al 12 d'abril a les 19:30. Lloc: Acadèmia Mariana i UdL.

54. 07.04.15 – DIARI SEGRE. Solidaridad: La Paeria aprueba la ayuda de 50.000 € para los pisos sociales del Seminario.
55. 11.04.15 – DIARI SEGRE. Llars del seminari. Un pasacalles popular abre la fiesta de inauguración de las llars del seminario y, tras una visita al edificio, habrá una merienda popular.
56. 12.04.15 – DIARI SEGRE:
    - El ascensor: Joan Piris, Obispo de Lleida, es el verdadero artífice de los pisos sociales del seminario.
    - Privado: el Obispo, un actor con tablas.
    - Solidaridad: Un sueño hecho realidad. Decenas de personas participan en la inauguración de los pisos sociales del seminario. Está previsto que las primeras seis familias entren a vivir este mes.
    - Faltan todavía 100.000 € para acabar el proyecto.
57. 12.04.15 – FULL DOMINICAL:
    - Trobada de la Xarxa d'Entitats d'Acció caritativa, celebrada el dissabte 21 de març al Col·legi Maristes.
    - Dijous, 16 d'abril, conferència a l'IEI, a càrrec de José I. González Faus, cicle "L'Amor", sobre *La humilitat de l'amor de Déu.*
    - El P. Jesús Sans va presentar el seu llibre *La Pregària interreligiosa avui. Poden pregar juntes, les religions?*, el dimecres 4 de març a la Biblioteca pública. També hi va assistir el Bisbe de Lleida, Mns. Joan Piris.
58. 26.04.15 – LECTURA REVISTA DOMINICAL EL SEGRE. Els pisos socials del bloc del Seminari fou una idea original del Bisbe Piris.
59. 03.05.15 – FULL DOMINICAL:
    - Unes 400 persones assistiren a la inauguració de les Llars.
    - Ordenació Diaconal de Josep Solé Sans, alumne de l'IREL, a les 5 de la tarda, a la Santa Església Catedral de Lleida.

XIII. Valoració global del curs 2013-2014 de l'IREL

El curs acadèmic vinent 2015/2016 celebrarem el 25è aniversari de l'existència de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL, perquè, tot i que la creació oficial de l'IREL fou signada pel Bisbe Ramon Malla i Call, amb data 2 d'octubre de 1992, ja feia un any que el Consell Tècnic de l'IREL estava treballant en l'elaboració de la identitat de l'Institut, dels seus objectius, de la metodologia i del programa, com a base humanista, teològica, espiritual i pastoral del projecte universitari encomanat pel bisbe Ramon. Mitjançant aquesta creació, posteriorment, la Diòcesi de Lleida, va recuperar els estudis universitaris superiors –que havien existit des de l'any 1300 fins l'any 1714, en què foren eliminats–,

mitjançant la creació de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL i l'aprovació dels seus Estatuts per la Santa Seu, el dia 22 de maig de 1996.

Estem vivint, doncs, un temps d'*agraïment* a totes les persones i institucions que han fet possible el camí recorregut fins avui, de *responsabilitat* en la potenciació d'aquesta herència rebuda i *d'esperança serena* en el futur, compromesos fermament en la renovació de l'Església, endegada pel *Concili Ecumènic Vaticà II* (1962-1965), reafirmada pel *Concili Provincial Tarraconense* (1995), elaborada pel pla de pastoral diocesà *Entre tots i per al bé de tothom* (2008…) i confirmada pel papa Francesc, especialment en la seva encíclica *Evangelii Gaudium* (2013).

Des d'aquest *agraïment, responsabilitat i esperança*, podem subratllar alguns elements nuclears de l'experiència eclesial de l'IREL, i de la intuïció humanista, teològica, espiritual i pastoral de la seva creació.

1. La consciència viscuda i consolidada que l'IREL és una *comunitat universitària cristiana* que, tal i com indica la seva definició acadèmica, *no esgota la seva tasca en la transmissió d'uns coneixements i uns continguts acadèmics, en l'aprenentatge d'un mètode teològic de treball i en el desenvolupament d'uns hàbits de recerca, sinó que ho vol fer des d'una actitud d'acolliment de les persones, des de la creació d'un clima d'unitat i des de la cooperació entre tots els que formem part de l'IREL.*

2. La *fidelitat a la gran Tradició de la fe cristiana*, viscuda per l'Església en el món al llarg de dos mil anys fins avui i arrelada a les Terres de Ponent des de fa molts segles.

3. El *respecte o la mirada atenta a la natura i a la cultura del nostre temps,* és a dir, el respecte a l'autonomia de la ciència, de les ciències humanes i de la recerca filosòfica, mitjançant la irradiació de la llum i la força que brolla de l'evangeli.

4. El *diàleg honest* entre la cultura –la dignitat de la persona, de la natura i de la història– amb la fe cristiana, expressió de l'encontre personal amb el Crist, que crea i il·lumina la mateixa natura, i que ha cooperat decididament a desenvolupar la cultura de la humanitat.

5. *L'estructura acadèmica de l'Institut,* que s'ha configurat en 4 línies d'acció:

- El *diàleg obert i no reglat de la fe i la cultura*, en cooperació amb la *Universitat de Lleida*, amb la Fundació Pública *Institut d'Estudis Ilerdencs* de la Diputació de Lleida i amb altres institucions culturals i professionals de la societat.

- Els *estudis superiors universitaris del grau i el màster en Ciències Religioses*, des de l'any 1996, com un dels fruits més preuats del *Concili Provincial Tarraconense* (1995).
- El Departament de Pastoral Aplicada *Bonaventura Pelegrí–DPA* (2001), dedicat a la formació d'Agents de pastoral, d'Animadors de comunitat i de Professors de religió a l'escola, al servei de l'Església i la societat.
- Els diversos *seminaris de recerca teològica, espiritual i pastoral*: seminari *Francesc Castelló* de Teologia, seminari del *Vaticà II*, seminari *d'Ensenyament Social de l'Església,* seminari *Persona i Transcendència,* seminari al servei de les *Unitats Pastorals Agermanades* i de les *Àrees de Cooperació, etc.*

6. El model de *lideratge humanista, ètic i d'autenticitat en la gestió compartida de l'Institut,* que no es limita a fer el que sempre s'ha fet, o a innovar per innovar, sinó a esdevenir *autors de vida*, és a dir, que cadascú sigui subjecte actiu i creatiu en el seu àmbit de la gestió comunitària.

7. *La vitalitat present de la institució*, tant pel nombre important d'alumnes i per la qualitat de les tesines del màster en Ciències Religioses, com per la promoció de llicenciats i doctorats a la Facultat de Teologia de Catalunya i, assenyaladament, per la renovació del professorat de l'Institut.

8. *L'ampliació de l'espai de la Biblioteca i la recuperació del dipòsit de llibres de la Biblioteca del Seminari Diocesà* que, des de la venda de l'antic Edifici de la Rambla d'Aragó, han estat guardats a la Catedral de Lleida.

9. El *suport del Seminari Diocesà de Lleida* que, d'acord amb els Estatuts aprovats per la Santa Seu, ofereix a l'IREL la infraestructura i la biblioteca de l'Institut Superior en la nova seu del Seminari Diocesà, situada al xamfrà dels carrers Maragall i Brugulat.

10. La joia de *compartir l'edifici del Seminari amb la Fundació Privada de l'Església de Lleida Entre tots i per al bé de tothom* de les Llars Socials del Seminari, mostrant emblemàticament les prioritats pastorals reals de la Diòcesi de Lleida, és a dir, el diàleg fe/cultura i fe/justícia, al servei de la fe personal, viscuda en comunitat.

A la llum d'aquests elements de la petita història de l'IREL, és cabdal tenir *cura de la humilitat (humus)* per tal de tocar de peus a terra i, d'aquesta manera, poder tornar a començar cada curs com si fos el primer. *L'agraïment, la responsabilitat i l'esperança* són les actituds necessàries per mantenir viva aquesta *humilitat*.

Des d'aquest compromís evangèlic, l'IREL està totalment implicat en el procés *"Entre tots i per al bé de tothom",* de renovació de la Diòcesi de Lleida, en la perspectiva del Bisbe Joan, pastor de la nostra Diòcesi.

Signat. Dr. Ramon Prat i Pons
Director de l'IREL-ISCR de Lleida

Lleida, 30 de juny de 2014

Comunicat de la reunió núm. 216

Els dies **5 i 6 de novembre de 2015** ha tingut lloc la reunió n. 216 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana (Barcelona). La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

En el decurs de la reunió, els bisbes han tingut coneixement que el sant Pare Francesc ha acceptat la renúncia al govern pastoral de l'Arxidiòcesi de Barcelona de l'Emm. Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach i ha nomenat el seu successor en la persona de Mons. Juan José Omella Omella, fins ara bisbe de Calahorra y La Calzada-Logroño.

Els bisbes donen la benvinguda al nou Arquebisbe metropolità de Barcelona i preguen pels fruits pastorals del seu ministeri episcopal, tot desitjant que, amb l'ajuda de Déu, aportarà la seva llarga experiència al treball sinodal de totes les Diòcesis amb seu a Catalunya.

Els Bisbes de Catalunya agraeixen la llarga entrega pastoral del Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach a les diverses Diòcesis on ha servit (Tortosa, Tarragona i Barcelona), així com de cara al conjunt de la Conferència Episcopal Tarraconense i a l'Església universal.

1. Els bisbes han elegit Mons. Jaume Pujol i Balcells com a Vicecanceller de l'Ateneu Universitari Sant Pacià que ha estat recentment erigit per la Congregació per a l'Educació Catòlica. També han designat Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, com a nou president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS).

2. Els bisbes han rebut els delegats de **Pastoral de la Salut** de Barcelona, Girona i Tortosa, Sra. María José Martínez, Mn. Sebastià Aupí i Mn. Juan Bajo, respectivament, que els han exposat la situació actual de l'atenció religiosa als malalts en l'àmbit hospitalari, així com també el treball de les diverses delegacions de pastoral de la salut per tal d'oferir una adequada atenció religiosa catòlica als malalts, als familiars, i altres persones que treballen als hospitals i centres sociosanitaris.

3. Els bisbes han reflexionat sobre **l'Any Sant de la Misericòrdia** que s'iniciarà a Roma el proper 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, i a les diòcesis el diumenge 13 de desembre. Han presentat

el primer dels vuits subsidis pastorals preparats pel Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització que el Centre de Pastoral Litúrgica (CPL) ha publicat en català. Han compartit les prioritats de cada bisbat per fer viure aquest any jubilar com un moment extraordinari de gràcia i renovació espiritual de tot el poble de Déu. I han estudiat les celebracions que es portaran a terme, així com també l'encàrrec que portaran a terme els «missioners de la misericòrdia» que el papa enviarà per la Quaresma.

4. El Cardenal Martínez Sistach ha donat una àmplia informació als bisbes sobre l'Assemblea General Ordinària del **Sínode dels Bisbes** que s'ha celebrat del 4 al 25 d'octubre sobre «La vocació i la missió de la família en l'Església i en el món contemporani», en la qual ell ha participat com a membre designat pel Sant Pare.

5. L'aplicació a les diòcesis de la reforma del procés canònic per a les causes de declaració de nul·litat del matrimoni en el **Codi de Dret Canònic** ha estat objecte d'estudi dels bisbes amb l'ajut de les aportacions del Sr. Cardenal Martinez Sistach i del vicari judicial de l'arquebisbat de Barcelona, Dr. Santiago Bueno.

6. El Cardenal Martínez Sistach, responsable de Càritas Catalunya, ha explicat en quin moment es troba la situació de l'**acolliment dels refugiats** a la Unió Europea, els esforços que s'està fent a nivell de les diòcesis, i les perspectives del millor acolliment als refugiats, sempre en estreta col-laboració amb les Administracions públiques.

7. Els bisbes han convocat una Jornada Presbiteral a Vic el proper 11 d'abril de 2016 en ocasió del centenari de la mort del Venerable Josep Torras i Bages, bisbe de Vic. El Cardenal Beniamino Stella, prefecte de la Congregació per al Clergat, participarà en la jornada i presidirà l'Eucaristia.

Tiana, 6 de novembre de 2015

«Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia»

Document dels bisbes de Catalunya

Els bisbes de Catalunya, en la darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, han aprovat un Document, titulat Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia. Els bisbes dirigeixen el Document "als fidels de les nostres Esglésies diocesanes que peregrinen a Catalunya i a tot el nostre poble".

El Document consta d'una introducció, quatre capítols i una conclusió. A la introducció, els bisbes commemoren el centenari del primer Congrés Litúrgic celebrat a Montserrat el juliol de l'any 1915 i publiquen el Document a l'inici de l'Any Sant de la Misericòrdia, convocat pel Papa Francesc amb motiu del cinquantenari de l'acabament del Concili Vaticà II. Els bisbes volen "adreçar als fidels cristians una paraula de consol i d'esperança per subratllar alguns aspectes que palesen la importància de la reforma litúrgica portada a terme pel Concili Vaticà II, incidint especialment en la finalitat educadora i catequètica de la litúrgia".

En el primer capítol, el Document fa un balanç positiu de la reforma litúrgica, a la llum de la Constitució conciliar Sacrosanctum Concilium sobre la sagrada litúrgia i de la centralitat de la Paraula de Déu, viscuda i interpretada en la fe de l'Església. Les dificultats que han acompanyat l'aplicació de la reforma, per excés o per defecte, "no poden enfosquir la seva bondat i validesa", perquè "conté riqueses que cal anar aprofundint, com una major atenció a "l'art de celebrar", a la formació bíblica i litúrgica, al sentit profund de "la participació plena, conscient i activa" que ha de portar veritablement a la vivència del misteri en la pròpia vida cristiana dels fidels, esdevenint llum del món i sal de la terra (cf. Mt 5,13-16)". Els bisbes afirmen que "si sabem llegir i acollir la reforma conciliar, i alhora dur-la a la pràctica amb paciència i decisió, podrà i arribarà a ser cada vegada més una gran força per a la renovació sempre necessària de l'Església".

En el segon capítol, el Document tracta de la relació entre la litúrgia i la vida, la litúrgia i l'evangelització. "Hi ha un llaç estret –diuen els bisbes- entre litúrgia i vida cristiana, una vida que implica missió en el món, anunci de la joia de ser cristià, de donar culte al Déu veritable i d'estimar-lo amb tot el cor i totes les forces". I citen el Papa Francesc quan diu, a l'Exhortació apostòlica Evangelii gaudium, "no podem quedar-nos tranquils, en espera passiva, en els nostres temples", donat que l'Església "viu un desig inesgotable de brindar misericòrdia, fruit d'haver experimentat la infinita misericòrdia del Pare i la seva força difusiva".

En el tercer capítol, el Document ens exposa com el sagrament de l'amor, que és l'Eucaristia, ens empeny a estimar i a obrar amb misericòrdia. "Cada vegada que participem de l'Eucaristia d'una manera conscient, la nostra ànima s'obre a aquell amor que conté i fa present tot allò que Déu ha obrat per nosaltres, i llavors pot néixer en nosaltres mateixos una viva resposta d'amor". "Per tant, si la participació a l'Eucaristia i el nostre culte eucarístic són autèntics, haurien de fer créixer en nosaltres la consciència de la dignitat de la persona humana i ens haurien d'urgir a treballar per aquesta dignitat de forma ben concreta". I els bisbes fan també menció de "les institucions eclesials d'ajuda i de solidaritat, en particular Càritas en els seus diversos àmbits, (les quals) desenvolupen el preciós servei d'ajudar les persones necessitades, sobretot els més pobres". I tot referint-se a la convocatòria, per part del Papa Francesc, d'un Any jubilar de la Misericòrdia, els bisbes afirmen que "l'Església ha de ser per a tots un àmbit de perdó i també l'espai de la celebració sacramental del perdó i la reconciliació".

En el quart i últim capítol, els bisbes, "tenint present el camí de pastoral litúrgica ja realitzat i les aportacions dels diversos Congressos litúrgics de Montserrat", volen fer partícips als fidels d'alguns reptes que s'han de tenir presents en la pastoral litúrgica de les Esglésies diocesanes amb seu a Catalunya. Entre aquests reptes destaca el d'"afavorir la participació activa dels fidels i la vivència de la litúrgia com a base de l'espiritualitat del cristià". I "cal intensificar una bona formació litúrgica dels fidels, especialment dels més joves per als qui la litúrgia ha de ser també la font i el cimal de la seva vida cristiana". Així mateix, "convé que la Paraula de Déu transmesa en les Sagrades Escriptures tingui una presència ben gran i valorada en la vida de les nostres Esglésies i que cada cristià conegui els Evangelis i tota la Bíblia i els faci objecte del seu estudi, aprofundiment i oració contemplativa". Altres reptes són millorar les homilies, renovar el conreu i la difusió de la música litúrgica, promoure l'art sagrat, afavorir el procés d'iniciació en la vida cristiana als qui no coneixen Jesucrist, motivar els cristians per tal que participin activament en la missa dominical i, si és possible, en família, millorar la comprensió de la penitència cristiana i del sagrament de la reconciliació i del perdó, i millorar també la celebració de les exèquies cristianes, i encoratjar i enfortir la pietat popular.

En la conclusió del Document, els bisbes afirmen que "el repte que tenim al nostre davant és el de prosseguir la renovació de l'Església, d'acord amb la doctrina del Vaticà II, en l'esperit d'una Tradició sempre viva". I demanen a "l'Esperit Sant, per intercessió de la Santíssima Mare de Déu de Montserrat, que renovi en la nostra vida la sorpresa eucarística per la resplendor i la bellesa que brillen en el ritu litúrgic, signe eficaç de la bellesa infinita pròpia del misteri sant de Déu".

El Document Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb la misericòrdia es publica per editorial Claret a la col·lecció Documents del Magisteri i al web de la Conferència Episcopal Tarraconense, **www.tarraconense.cat**.

Quaresma 2016

Missatge del Sant Pare Francesc

Les obres de misericòrdia en el camí jubilar

«El que jo vull és amor, i no sacrificis!»
(Mt 9,13)

1. Maria, icona d'una Església que evangelitza perquè és evangelitzada

A la Butlla de convocació del Jubileu vaig convidar a fer que «la Quaresma d'aquest any Jubilar sigui viscuda amb més intensitat, com un moment fort per a celebrar i experimentar la misericòrdia de Déu» (*Misericordiæ vultus*, 17). Amb la invitació a escoltar la Paraula de Déu i a participar en la iniciativa «24 hores per al Senyor» vaig voler fer èmfasi en la primacia de l'escolta orant de la Paraula, especialment de la paraula profètica. La misericòrdia de Déu, en efecte, és un anunci al món, però cada cristià està cridat a experimentar en primera persona aquest anunci. Per això, en el temps de la Quaresma enviaré els Missioners de la Misericòrdia, a fi que siguin per a tots un signe concret de la proximitat i del perdó de Déu.

Maria, després d'haver acollit la Bona Notícia que li anuncia l'arcàngel Gabriel, canta profèticament en el *Magnificat* la misericòrdia amb què Déu l'ha escollida. La Verge de Natzaret, promesa a Josep, es converteix així en la icona perfecta de l'Església que evangelitza, perquè va ser i continua sent evangelitzada per obra de l'Esperit Sant, que va fer fecund el seu ventre virginal. En l'etimologia de la tradició profètica, la misericòrdia està estretament vinculada, precisament, a les entranyes maternes (*rahamim*) i amb una bondat generosa, fidel i compassiva (*hesed*) que es viu en el si de les relacions conjugals i parentals.

2. L'aliança de Déu amb els homes: una història de misericòrdia

El misteri de la misericòrdia divina es revela al llarg de la història de l'aliança entre Déu i el seu poble Israel. Déu, en efecte, es mostra sempre ric en misericòrdia, disposat a vessar en el seu poble, en cada circumstància, una tendresa i una compassió visceral, especialment en els moments més dramàtics, quan la infidelitat trenca el vincle del Pacte i és necessari ratificar l'aliança d'una manera més estable en la justícia i la veritat. Ens trobem aquí davant un autèntic drama d'amor, en el qual Déu desenvolupa el paper de pare i de marit traït, mentre Israel, el de fill/filla i el d'esposa infidel. Són justament les imatges familiars —com en el cas d'Osees (cf. Os 1-2)— les que expressen fins a quin punt Déu desitja unir-se al seu poble.

Aquest drama d'amor assoleix el cim en el Fill fet home. En ell Déu vessa la seva il·limitada misericòrdia fins a tal punt que fa d'ell la «Misericòrdia encarnada» (*Misericordiæ vultus*, 8). En efecte, com a home, Jesús de Natzaret és fill d'Israel a tots els efectes. I ho és fins a tal punt que encarna l'escolta perfecta de Déu que el Shemà requereix a tot jueu, i que encara avui és al cor de l'aliança de Déu amb Israel: «Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces» (Dt 6,4-5). El Fill de Déu és l'Espòs que fa el que sigui per guanyar-se l'amor de la seva Esposa, amb qui està unit amb un amor incondicional que es fa visible en les núpcies eternes amb ella.

Aquest és el cor del querigma apostòlic, en el qual la misericòrdia divina ocupa un lloc central i fonamental. És «la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (Exh. Ap. *Evangelii gaudium*, 36), el primer anunci que «sempre hem de tornar a escoltar de diverses maneres i sempre hem de tornar a anunciar d'una forma o d'una altra al llarg de la catequesi» (*ibid*., 164). La misericòrdia aleshores «expressa el comportament de Déu envers el pecador, oferint-li una possibilitat ulterior per examinar-se, convertir-se i creure» (*Misericordiæ vultus*, 21), restablint d'aquesta manera la relació amb ell. I, en Jesús crucificat, Déu vol atrapar el pecador fins i tot en la seva llunyania més extrema, justament allí on es va perdre i es va allunyar d'ell. I això ho fa amb l'esperança de poder així, finalment, entendrir el cor endurit de la seva Esposa.

3. Les obres de misericòrdia

La misericòrdia de Déu transforma el cor de l'home fent-li experimentar un amor fidel, i el fa al seu torn capaç de misericòrdia. És sempre un miracle que la misericòrdia divina s'irradiï en la vida de cada un de nosaltres impulsant-nos a estimar el proïsme i animant-nos a viure allò que la tradició de l'Església anomena les obres de misericòrdia corporals i espirituals. Elles ens recorden que la nostra fe es tradueix en gestos concrets i quotidians, destinats a ajudar el nostre proïsme en el cos i en l'esperit, i sobre els quals serem jutjats: alimentar-lo, visitar-lo, consolar-lo i educar-lo. Per això vaig expressar el meu desig que «el poble cristià reflexioni durant el Jubileu sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals». «Serà una manera de despertar la nostra consciència, moltes vegades ensopida davant el drama de la pobresa, i per entrar encara més en el cor de l'Evangeli, on els pobres són els privilegiats de la misericòrdia divina» (*ibid*., 15). En el pobre, efectivament, la carn de Crist «es fa de nou visible com a cos martiritzat, nafrat, flagel·lat, desnodrit, en fugida…, perquè nosaltres el reconeguem, el toquem i l'assistim amb cura» (*ibid*.). És un misteri inaudit i escandalós la continuació en la història del sofriment de l'Anyell innocent, esbarzer ardent d'amor

gratuït davant el qual, com Moisès, només podem treure'ns les sandàlies (cf. Ex 3,5), i encara més quan el pobre és el germà o la germana en Crist que pateixen a causa de la seva fe.

Davant aquest amor fort com la mort (cf. Ct 8,6), el pobre més miserable és qui no accepta reconèixer-se com a tal. Creu que és ric, però en realitat és el més pobre dels pobres. Això és així perquè és esclau del pecat, que l'empeny a utilitzar la riquesa i el poder no per a servir Déu i els altres, sinó per a sufocar dins seu mateix l'íntima convicció que ell tampoc no és més que un pobre captaire. I com més gran és el poder i la riquesa que té a la seva disposició, encara més gran pot arribar a ser aquest ofuscament enganyós. Arriba fins a tal punt que ni tan sols veu el pobre Llàtzer, que demana al portal de casa seva (cf. Lc 16,20-21) i que és figura de Crist que en els pobres demana la nostra conversió. Llàtzer és la possibilitat de conversió que Déu ens ofereix i que potser no veiem. I aquest ofuscament va acompanyat d'un deliri d'omnipotència superb, en el qual ressona sinistrament el demoníac «sereu com Déu» (Gn 3,5), que és l'arrel de tot pecat. Aquest deliri també pot assumir formes socials i polítiques, com ho han mostrat els totalitarismes del segle XX i com ho mostren avui les ideologies del pensament únic i de la tecnociència, que pretenen fer que Déu sigui irrellevant i que l'home es redueixi a una massa per utilitzar. I actualment també poden mostrar-lo les estructures de pecat vinculades a un model fals de desenvolupament, basat en la idolatria dels diners, com a conseqüència del qual les persones i les societats més riques es tornen indiferents al destí dels pobres, als quals tanquen les portes, negant-se fins i tot a mirar-los.

La Quaresma d'aquest Any Jubilar, doncs, és per a tots un temps favorable per a sortir finalment de la nostra alienació existencial gràcies a l'escolta de la Paraula i a les obres de misericòrdia. Mitjançant les corporals toquem la carn de Crist en els germans i germanes que necessiten ser alimentats, vestits, allotjats, visitats, mentre que les espirituals toquen més directament la nostra condició de pecadors: aconsellar, ensenyar, perdonar, amonestar, resar. Per tant, mai no hem de separar les obres corporals de les espirituals. Precisament tocant en el miserable la carn de Jesús crucificat, el pecador podrà rebre com a do la consciència que ell mateix és un pobre captaire. A través d'aquest camí també els «superbs», els «poderosos» i els «rics» dels quals parla el *Magnificat* tenen la possibilitat d'adonar-se que són immerescudament estimats per Crist crucificat, mort i ressuscitat per ells. Només en aquest amor hi ha la resposta a la set de felicitat i d'amor infinits que l'home —enganyant-se— creu poder omplir amb els ídols del saber, del poder i del posseir. Però sempre queda el perill que, pel fet que hom es tanqui cada vegada més hermèticament en Crist, que en el pobre continua trucant a la porta del seu cor, els superbs, els rics i els poderosos acabin per condemnar-se a si mateixos a caure en l'etern abisme de solitud que és l'infern. Heus

ací, doncs, que ressonen de nou per a ells, de la mateixa manera que per a tots nosaltres, les paraules punyents d'Abraham: «Ja tenen Moisès i els Profetes: que els escoltin» (Lc 16,29). Aquesta escolta activa ens prepararà de la millor manera possible per a celebrar la victòria definitiva sobre el pecat i sobre la mort de l'Espòs ja ressuscitat, que desitja purificar la seva Esposa promesa, a l'espera de la seva vinguda.

No perdem aquest temps de Quaresma favorable per a la conversió. Ho demanem per la intercessió maternal de Maria Verge, que va ser la primera que, davant la grandesa de la misericòrdia divina que va rebre gratuïtament, va confessar la seva petitesa (cf. Lc 1,48), reconeixent-se com la humil esclava del Senyor (cf. Lc 1,38).

Vaticà, 4 d'octubre de 2015

Festa de Sant Francesc d'Assís

Franciscus

Jornada Mundial de l'Alimentació 2015

Missatge del Sant Pare Francesc

Al professor José Graziano da Silva
Director General de la FAO

1. Aquesta jornada, en la qual se celebra el setantè aniversari de la fundació de la FAO, posa en un primer terme tants germans nostres que, malgrat els esforços realitzats, passen gana i malnutrició, sobretot per la distribució iniqua dels fruits de la terra, però també per la manca de desenvolupament agrícola. Vivim en una època en què la recerca insistent del benefici, la concentració en interessos particulars i els efectes de polítiques injustes frenen iniciatives nacionals o impedeixen una cooperació eficaç en el si de la comunitat internacional. En aquest sentit, queda molt per fer pel que fa a la seguretat alimentària, que s'entreveu encara com una meta llunyana per a molts. Aquest escenari dolorós, senyor director general, està reclamant urgentment que es reprengui la inspiració que va conduir al naixement d'aquesta Organització que ens compromet a cercar els mitjans necessaris per a deslliurar la humanitat de la fam i promoure una activitat agrícola capaç de satisfer les necessitats reals de les diferents àrees del planeta.

Es tracta, certament, d'un objectiu ambiciós, però improrrogable, que s'ha de perseguir amb renovada voluntat en un món on augmenten les diferències en els nivells de benestar, ingressos, consums, accés a l'assistència sanitària, educació i en tot allò que fa referència a una esperança més de vida millor. Som testimonis, sovint muts i paralitzats, de situacions que no es poden vincular exclusivament a fenòmens econòmics, perquè cada vegada més la desigualtat és el resultat d'aquesta cultura que descarta i exclou molts dels nostres germans i germanes de la vida social, que no té en compte les seves capacitats, arribant fins i tot a considerar supèrflua la seva contribució a la vida de la família humana.

El tema escollit per a la Jornada Mundial de l'Alimentació d'enguany: «Protecció social i agricultura per trencar el cicle de la pobresa rural», és important. És un problema que posa en relleu la responsabilitat envers els dos terços de la població mundial que està mancada de protecció social, fins i tot mínima. Aquesta dada encara és més alarmant pel fet que la majoria d'aquestes persones viuen a les zones més desfavorides d'aquells països on ser pobres és una realitat oblidada i l'única font de supervivència està lligada a una producció agrícola escassa, a la pesca artesanal o a la cria de bestiar

a petita escala. En efecte, la manca de protecció social afecta sobretot els petits agricultors, ramaders, pescadors i agents forestals, obligats a viure precàriament, perquè el fruit del seu treball depèn sovint de condicionaments naturals, que sovint escapen del seu control, i a la manca de mitjans per a fer front a les males collites o per a obtenir les eines tècniques necessàries. De manera paradoxal, a més, fins i tot quan la producció és abundant, es troben amb serioses dificultats per al transport, la comercialització i l'emmagatzematge dels fruits del seu treball.

Durant els viatges i les visites pastorals, he tingut nombroses oportunitats d'escoltar aquestes persones expressar les seves dificultats penoses, i és natural que jo em faci portaveu de les àrdues preocupacions que m'han confiat. La seva vulnerabilitat, en efecte, té repercussions molt costoses en la seva vida personal i familiar, ja aclaparada pel pes de tantes contrarietats o per jornades esgotadores i sense límit de temps, com no passa en altres tantes categories de treballadors.

2. Les condicions de les persones famolenques i malnodrides posa de manifest que no és suficient ni podem acontentar-nos amb una crida general a la cooperació o al bé comú. Potser la pregunta hauria de ser una altra: ¿És encara possible concebre una societat en la qual els recursos quedin en mans d'uns pocs i els menys afavorits es vegin obligats a recollir només les molles?

La resposta no es pot limitar a bones intencions i propòsits, radica més aviat en «la pau social, és a dir, l'estabilitat i seguretat d'un cert ordre que no es produeix sense una atenció particular a la justícia distributiva, la violació de la qual sempre genera violència» (Enc. *Laudato si'*, 157). En efecte, per a les persones i les comunitats, la manca de protecció social és un factor negatiu en ell mateix i no pot restringir-se només a les possibles amenaces per a l'ordre públic, ja que la desigualtat afecta els elements fonamentals del benestar individual i col·lectiu, com, per exemple, la salut, l'educació, la qualitat de vida, la participació en los processos de decisió…

Penso en els més desfavorits, en aquells que, per manca de protecció social, sofreixen les conseqüències nocives d'una crisi econòmica persistent o de fenòmens relacionats amb la corrupció i el mal govern, a més de patir els canvis climàtics que afecten la seva seguretat alimentària. Són persones, no números, i reclamen que els donem suport, per a poder mirar el futur amb un mínim d'esperança. Demanen als governs i a les institucions internacionals que actuïn com més aviat millor, fent en tot el possible allò que depengui de la seva responsabilitat.

Tenir en compte els drets dels famolencs i acollir les seves aspiracions significa per damunt de tot una solidaritat transformada en gestos tangibles,

que requereix compartir i no sols una millor gestió dels riscos socials i econòmics o una ajuda puntual amb motiu de catàstrofes i crisis ambientals. És això el que es demana a la FAO, a les seves decisions i a les iniciatives i programes concrets que es portin a terme en els diferents llocs.

Aquesta perspectiva antropològica, però, mostra que la protecció social no pot limitar-se a l'increment dels beneficis, o a quedar reduïda a la mera idea d'invertir en mitjans per a millorar la productivitat agrícola i la promoció d'un desenvolupament econòmic just. S'ha de concretar en aquest «amor social» que és la clau d'un autèntic desenvolupament (cf. *ibid*. 231). Si es considera en el seu component essencialment humà, la protecció social podrà augmentar en els més desfavorits la seva capacitat de resiliència, d'assumir i sobreposar-se a les dificultats i contratemps, i a tots farà comprendre el sentit just de l'ús sostenible dels recursos naturals i del ple respecte de la casa comuna. Penso, en particular, en la funció que la protecció social pot desenvolupar per a afavorir la família, en el si de la qual els seus membres aprenen des de l'inici què significa compartir, ajudar-se recíprocament, protegir-se els uns als altres. Garantir la vida familiar significa promoure el creixement econòmic de la dona, consolidant així el seu paper en la societat, i també sostenir la cura dels ancians i permetre els joves de continuar la seva formació escolar i professional, per tal que accedeixin ben capacitats al món laboral.

3. L'Església no té la missió de tractar directament aquests problemes des del punt de vista tècnic. Això no obstant, els aspectes humans d'aquestes situacions no la deixen indiferent. La creació i els fruits de la terra són dons de Déu concedits a tots els éssers humans, que en són al mateix temps custodis i beneficiaris. Per això han de ser compartits justament per tots. Això exigeix una voluntat ferma per afrontar les injustícies que ens trobem cada dia, en particular les més greus, les que ofenen la dignitat humana i afecten profundament la nostra consciència. Són fets que no permeten els cristians d'abstenir-se de prestar la seva contribució activa i la seva professionalitat, sobretot a través de diferents organitzacions, que tant de bé fan a les zones rurals.

Davant les dificultats, no pot prevaldre el pessimisme o la indiferència. Allò que s'ha fet fins avui, malgrat la complexitat dels problemes, és ja motiu d'al·licient per a tota la Comunitat internacional, per a les seves institucions i línies d'acció. Entre elles, penso en l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, aprovada recentment per les Nacions Unides. Espero que no es quedi només en un conjunt de regles o de possibles acords. Confio que inspiri un model divers de protecció social, tant en el pla internacional com nacional. S'evitarà així utilitzar-la en benefici d'interessos contraris a la dignitat humana, o que no respecten plenament la vida, o per a ometre

responsabilitats que deixen els problemes sense resoldre, agreujant d'aquesta manera les situacions de desigualtat.

Que cadascú, en allò que depengui d'ell, doni el millor de si mateix en esperit de servei genuí als altres. En aquest esforç, l'acció de la FAO serà fonamental si disposa dels mitjans necessaris per assegurar la protecció social en el marc del desenvolupament sostenible i de la promoció dels qui viuen de l'agricultura, la ramaderia, la pesca i els boscos.

Amb aquests desitjos, invoco sobre vostè, senyor director general, i sobre tots els qui col·laboren en aquest servei a la família humana, la benedicció de Déu ric en misericòrdia.

Vaticà, 16 d'octubre de 2015

Franciscus

53a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Missatge del Sant Pare Francesc

L'Església, Mare de Vocacions

17 d'abril de 2016
IV Diumenge de Pasqua

Benvolguts germans i germanes,

Com voldria que, al llarg del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia, tots els batejats poguessin experimentar el goig de pertànyer a l'Església. Tant de bo que puguin redescobrir que la vocació cristiana, així com les vocacions particulars, neixen en el si del poble de Déu i són dons de la misericòrdia divina. L'Església és la casa de la misericòrdia i la «terra» on la vocació germina, creix i dóna fruit.

Per això convido tots els fidels, en ocasió d'aquesta 53a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, a contemplar la comunitat apostòlica i a agrair la mediació de la comunitat en el seu camí vocacional propi. En la Butlla de convocatòria del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia recordava les paraules de sant Beda el Venerable referents a la vocació de sant Mateu: «Miserando atque eligendo» (*Misericordiæ vultus*, 8). L'acció misericordiosa del Senyor perdona els nostres pecats i ens obre a la vida nova que es concreta en la crida al seguiment i a la missió. Qualsevol vocació en l'Església té l'origen en la mirada compassiva de Jesús. Conversió i vocació són com les dues cares d'una única moneda i s'impliquen mútuament al llarg de la vida del deixeble missioner.

El beat Pau VI, en la seva exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi*, va descriure els passos del procés evangelitzador. Un d'ells és l'adhesió a la comunitat cristiana (cf. n. 23), aquesta comunitat de la qual el deixeble del Senyor ha rebut el testimoni de la fe i l'anunci explícit de la misericòrdia del Senyor. Aquesta incorporació comunitària inclou tota la riquesa de la vida eclesial, especialment els sagraments. L'Església no és sols el lloc on es creu, sinó també l'objecte veritable de la nostra fe; per això diem en el Credo: «Crec en l'Església.»

La crida de Déu es realitza per mitjà de la mediació comunitària. Déu ens crida a pertànyer a l'Església, i després de madurar en el seu si, ens concedeix una vocació específica. El camí vocacional es fa al costat dels altres germans i germanes que el Senyor ens regala: és una *con-vocació*. El dinamisme eclesial de la vocació és un antídot contra el verí de la indiferència

i l'individualisme. Estableix aquesta comunió en la qual la indiferència ha estat vençuda per l'amor, perquè ens exigeix sortir de nosaltres mateixos, posant la nostra vida al servei del designi de Déu i assumint la situació històrica del seu poble sant.

En aquesta jornada, dedicada a la pregària per les vocacions, vull invitar tots els fidels a assumir la seva responsabilitat en la cura i el discerniment vocacional. Quan els apòstols buscaven algú que ocupés el lloc de Judes Iscariot, sant Pere va convocar cent vint germans (cf. Ac 1,15); per escollir els Set, van convocar el ple dels deixebles (cf. Ac 6,2). Sant Pau dóna a Titus criteris específics per a seleccionar els preveres (cf. Tt 1,5-9). També avui la comunitat cristiana és sempre present en el sorgiment, formació i perseverança de les vocacions (cf. Exhort. Ap. *Evangelii gaudium*, 107).

La vocació neix en l'Església. Des del naixement d'una vocació és necessari un «sentit» adequat de l'Església. Ningú no és cridat exclusivament per a una regió, ni per a un grup o moviment eclesial, sinó al servei de l'Església i del món. Un signe clar de l'autenticitat d'un carisma és la seva eclesialitat, la seva capacitat per a integrar-se harmònicament en la vida del poble sant fidel de Déu per al bé de tots (*ibid*. 130). Responent la crida de Déu, el jove veu com s'amplia l'horitzó eclesial, pot considerar els carismes i vocacions diferents i aconseguir així un discerniment més objectiu. La comunitat es converteix d'aquesta manera en la llar i la família on neix la vocació. El candidat contempla agraït aquesta mediació comunitària com un element irrenunciable per al seu futur. Aprèn a conèixer i a estimar altres germans i germanes que recorren camins diversos, i aquests vincles enforteixen en tots la comunió.

La vocació creix en l'Església. Durant el procés formatiu, els candidats a les diferents vocacions necessiten conèixer millor la comunitat eclesial, superant les percepcions limitades que tots tenim al començament. Per a això, és oportú fer experiències apostòliques juntament amb altres membres de la comunitat. Per exemple: comunicar el missatge evangèlic al costat d'un bon catequista; experimentar l'evangelització de les perifèries amb una comunitat religiosa; descobrir i apreciar el tresor de la contemplació compartint la vida de clausura; conèixer millor la missió *ad gentes* pel contacte amb els missioners; aprofundir en l'experiència de la pastoral a la parròquia i a la diòcesi amb els preveres diocesans. Per als qui ja estan en formació, la comunitat cristiana roman sempre com l'àmbit educatiu fonamental, davant la qual experimenten gratitud.

La vocació està sostinguda per l'Església. Després del compromís definitiu, el camí vocacional en l'Església no acaba, continua en la disponibilitat per al servei, en la perseverança i en la formació permanent. Qui ha consagrat la vida al Senyor està disposat a servir l'Església on aquesta el

necessiti. La missió de Pau i Bernabé és un exemple d'aquesta disponibilitat eclesial. Enviats per l'Esperit Sant des de la comunitat d'Antioquia a una missió (cf. Ac 13,1-4), van tornar a la comunitat i van compartir allò que el Senyor havia realitzat per mitjà d'ells (cf. Ac 14,27). Els missioners estan acompanyats i sostinguts per la comunitat cristiana, que continua sent per a ells un referent vital, com la pàtria possible que dóna seguretat als qui peregrinen cap a la vida eterna.

Entre els agents pastorals tenen una importància especial els preveres. A través del seu ministeri es fa present la paraula de Jesús que ha declarat: «Jo sóc la porta de les ovelles [...]. Jo sóc el bon pastor» (Jn 10,7.11). La cura pastoral de les vocacions és una part fonamental del seu ministeri pastoral. Els preveres acompanyen aquells que estan a la recerca de la vocació pròpia i els qui ja han lliurat la vida al servei de Déu i de la comunitat.

Tots els fidels estan cridats a prendre consciència del dinamisme eclesial de la vocació, per tal que les comunitats de fe arribin a ser, seguint l'exemple de Maria Verge, si matern que acull el do de l'Esperit Sant (cf. Lc 1,35-38). La maternitat de l'Església s'expressa a través de la pregària perseverant per les vocacions, de la seva acció educativa i de l'acompanyament que ofereix als qui perceben la crida de Déu. També ho fa a través d'una selecció acurada dels candidats al ministeri ordenat i a la vida consagrada. Finalment és mare de les vocacions pel fet de sostenir contínuament aquells que han consagrat la vida al servei dels altres.

Demanem al Senyor que concedeixi als qui han emprès un camí vocacional una adhesió profunda a l'Església, i que l'Esperit Sant reforci en els pastors i en tots els fidels la comunió eclesial, el discerniment i la paternitat i maternitat espirituals:

Pare de misericòrdia, que heu lliurat el vostre Fill per la nostra salvació i ens sosteniu contínuament amb els dons del vostre Esperit, concediu-nos comunitats cristianes vives, fervoroses i alegres, que siguin fonts de vida fraternal i que despertin entre els joves el desig de consagrar-se a vós i a l'evangelització. Sosteniu-les en la comesa de proposar als joves una catequesi vocacional adequada i camins de consagració especial. Doneu-los saviesa per al discerniment necessari de les vocacions de manera que en tot brilli la grandesa del vostre amor misericordiós. Que Maria, Mare i educadora de Jesús, intercedeixi per cada una de les comunitats cristianes, per tal que, havent esdevingut fecundes per l'Esperit Sant, siguin font de vocacions autèntiques al servei del poble sant de Déu.

Vaticà, 29 de novembre de 2016
Primer Diumenge d'Advent

Franciscus

XLIX Jornada Mundial de la Pau

Missatge del Sant Pare Francesc

1 de gener de 2016

Venç la indiferència i conquereix la pau

1. Déu no és indiferent. A Déu li importa la humanitat, Déu no l'abandona. Al començament del nou any, voldria acompanyar amb aquesta profunda convicció els millors desitjos d'abundants benediccions i de pau, en el signe de l'esperança, per al futur de cada home i cada dona, de cada família, poble i nació del món, així com per als Caps d'Estat i de Govern i dels Responsables de les religions. Per tant, no perdem l'esperança que el 2016 ens trobi a tots ferms i confiadament compromesos, a diversos nivells, a realitzar la justícia i treballar per la pau. Sí, la pau és do de Déu i obra dels homes. La pau és do de Déu, però confiat a tots els homes i a totes les dones, cridats a portar-lo a la pràctica.

Custodiar les raons de l'esperança

2. Les guerres i els atemptats terroristes, amb les seves tràgiques conseqüències, els segrestos de persones, les persecucions per motius ètnics o religiosos, les prevaricacions, han marcat de fet l'any passat, de principi a fi, multiplicant-se dolorosament en moltes regions del món, fins a assumir les formes de la que es podria anomenar-se una «tercera guerra mundial en fases». Però alguns esdeveniments dels anys passats i de l'any tot just conclòs m'inviten, en la perspectiva del nou any, a renovar l'exhortació a no perdre l'esperança en la capacitat de l'home de superar el mal, amb la gràcia de Déu, i a no caure en la resignació i en la indiferència. Els esdeveniments als quals em refereixo representen la capacitat de la humanitat d'actuar amb solidaritat, més enllà dels interessos individualistes, de l'apatia i de la indiferència davant les situacions crítiques.

Voldria recordar entre aquests esdeveniments l'esforç realitzat per afavorir la trobada dels líders mundials en l'àmbit de la COP 21, amb la finalitat de buscar noves vies per afrontar els canvis climàtics i protegir el benestar de la Terra, la nostra casa comuna. Això ens remet a dos esdeveniments precedents de caràcter global: La Conferència Mundial d'Addis Abeba per recollir fons amb l'objectiu d'un desenvolupament sostenible del món, i l'adopció per part de les Nacions Unides de l'Agenda 2030 per al Desplegament Sostenible, amb l'objectiu d'assegurar per a aquest any una existència més digna per a tots, sobretot per a les poblacions pobres del planeta.

L'any 2015 ha estat també especial per a l'Església, en haver-se celebrat el 50 aniversari de la publicació de dos documents del Concili Vaticà II que expressen d'una manera molt eloqüent el sentit de solidaritat de l'Església amb el món. El papa **Joan XXIII**, a l'inici del Concili, va voler obrir de bat a bat les finestres de l'Església perquè fos més oberta la comunicació entre ella i el món. Els dos documents, *Nostra aetate* i *Gaudium et spes*, són expressions emblemàtiques de la nova relació de diàleg, solidaritat i acompanyament que l'Església pretenia introduir en la humanitat. En la Declaració *Nostra aetate*, l'Església ha estat cridada a obrir-se al diàleg amb les expressions religioses no cristianes. En la Constitució pastoral *Gaudium et spes*, des del moment que «els goigs i les esperances, les tristeses i les angoixes dels homes del nostre temps, sobretot dels pobres i dels qui pateixen, són alhora goigs i esperances, tristeses i angoixes dels deixebles de Crist»,[1] l'Església desitjava instaurar un diàleg amb la família humana sobre els problemes del món, com a signe de solidaritat i de respectuós afecte.[2]

En aquesta mateixa perspectiva, amb el **Jubileu de la Misericòrdia**, desitjo invitar l'Església a pregar i treballar perquè tot cristià pugui desenvolupar un cor humil i compassiu, capaç d'anunciar i testimoniar la misericòrdia, de «perdonar i de donar», d'obrir-se «**als qui viuen en les més contradictòries perifèries existencials, que sovint el món modern dramàticament crea**», sense caure «**en la indiferència que humilia, en l'habitualitat que anestesia l'ànim i impedeix descobrir la novetat, en el cinisme que destrueix**».[3]

Hi ha moltes raons per a creure en la capacitat de la humanitat que actua conjuntament en solidaritat, en el reconeixement de la pròpia interconnexió i interdependència, preocupant-se pels membres més fràgils i la protecció del bé comú. Aquesta actitud de coresponsabilitat solidària està a l'arrel de la vocació fonamental a la fraternitat i a la vida comuna. La dignitat i les relacions interpersonals ens constitueixen com a éssers humans, estimats per Déu a imatge i semblança seva. Com a creatures dotades d'inalienable dignitat, nosaltres existim en relació amb els nostres germans i germanes, davant els qui tenim una responsabilitat i amb els quals actuem en solidaritat. Fora d'aquesta relació, seríem menys humans. Precisament per això, la indiferència representa una amenaça per a la família humana. Quan ens encaminem per un nou any, desitjo invitar a tots a reconèixer aquest fet, per vèncer la indiferència i conquerir la pau.

---

[1] Conc. Ecum. Vat. II, Const. past. *Gaudium et spes*, 1.

[2] *Cf. ibid.*, 3.

[3] Butlla d'indicció del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia *Misericordiae Vultus*, 14-15.

Algunes formes d'indiferència

3. És cert que l'actitud de l'indiferent, del qui tanca el cor per no prendre en consideració als altres, del qui acluca els ulls per no veure allò que l'envolta o s'evadeix per no ser tocat pels problemes dels altres, caracteritza una tipologia humana bastant difosa i present en cada època de la història. Però en els nostres dies, aquesta tipologia ha superat decididament l'àmbit individual per assumir una dimensió global i produir el fenomen de la «globalització de la indiferència».

La primera forma d'indiferència en la societat humana és la indiferència davant Déu, de la qual brolla també la indiferència davant el proïsme i davant el que crea. Aquest és un dels greus efectes d'un fals humanisme i del materialisme pràctic, combinats amb un pensament relativista i nihilista. L'home pensa ser l'autor de si mateix, de la pròpia vida i de la societat; se sent autosuficient; busca no sols reemplaçar Déu, sinó prescindir completament d'ell. Per consegüent, creu que no deu res a ningú, excepte a si mateix, i pretén tenir només drets.[4] Contra aquesta autocomprensió errònia de la persona, Benet XVI recordava que ni l'home ni el seu desenvolupament són capaç de donar-se el seu significat últim per si mateix;[5] i, precedentment, Pau VI havia afirmat que «no hi ha, doncs, més que un humanisme vertader que s'obre a l'Absolut, en el reconeixement d'una vocació, que dóna la idea veritable de la vida humana».[6]

La indiferència davant el proïsme assumeix diferents formes. Hi ha qui està ben informat, escolta la ràdio, llegeix els periòdics o veu programes de televisió, però ho fa de manera frívola, gairebé per mer costum: aquestes persones coneixen vagament els drames que afligeixen la humanitat però no se senten compromeses, no viuen la compassió. Aquesta és l'actitud de qui sap, però té la mirada, la ment i l'acció dirigida cap a si mateix. Desgraciadament, hem de constatar que l'augment de les informacions, pròpies del nostre temps, no significa de per si un augment d'atenció als problemes, si no va acompanyat per una obertura de les consciències en sentit solidari.[7] Més encara, això pot comportar una certa saturació que anestesia i, en certa manera, relativitza la gravetat dels problemes. «Alguns simplement es complauen culpant els pobres i els països pobres dels seus propis mals, amb indegudes generalitzacions, i pretenen trobar la solució en

---

[4] *Cf.* Benet XVI, Carta. enc. *Caritas in veritate*, 43.

[5] *Cf. ibid.*, 16.

[6] Lett. Enc. *Populorum progressio*, 42.

[7] «La societat cada cop més globalitzada ens fa més pròxims, però no ens fa germans. La raó, ella sola, és capaç d'acceptar la igualtat entre els homes i d'establir una convivència cívica entre ells, però no aconsegueix fundar la germandat» (Benet XVI, Lett. enc. *Caritas in veritate*, 19).

una "educació" que els tranquil·litzi i els converteixi en éssers domesticats i inofensius. Això esdevé encara més irritant si els exclosos veuen créixer aquest càncer social que és la corrupció profundament arrelada en molts països —en els seus governs, empresaris i institucions—, sigui quin sigui la ideologia política dels governants».[8]

La indiferència es manifesta en altres casos com a falta d'atenció davant la realitat circumstant, especialment la més llunyana. Algunes persones prefereixen no buscar, no informar-se i viuen el seu benestar i la seva comoditat indiferents al crit de dolor de la humanitat que pateix. Gairebé sense adonar-nos-en, hem esdevingut incapaços de sentir compassió pels altres, pels seus drames; no ens interessa preocupar-nos-en, com si allò que els succeeix fos una responsabilitat que ens és aliena, que no ens competeix.[9] **«Quan estem bé i ens sentim a gust, ens oblidem dels altres (quelcom que Déu Pare no fa mai), no ens interessen els seus problemes, ni els seus sofriments, ni les injustícies que pateixen... Llavors el nostre cor cau en la indiferència: jo estic relativament bé i a gust, i m'oblido dels qui no estan bé»**.[10]

Vivint en una casa comuna, no podem deixar d'interrogar-nos sobre el seu estat de salut, com he intentat fer en la *Laudato si'*. La contaminació de les aigües i de l'aire, l'explotació indiscriminada dels boscos, la destrucció de l'ambient, són sovint fruit de la indiferència de l'home respecte als altres, perquè tot està relacionat. Com també el comportament de l'home amb els animals influeix sobre les seves relacions amb els altres,[11] per no parlar de qui es permet fer en un altre lloc allò que no gosa fer en la seva pròpia casa.[12]

En aquests i en altres casos, la indiferència provoca sobretot foscor i distanciament, i acaba d'aquesta manera contribuint a la falta de pau amb Déu, amb el proïsme i amb la creació.

La pau amenaçada per la indiferència globalitzada

4. La indiferència davant Déu supera l'esfera íntima i espiritual de cada persona i arriba fins a l'esfera pública i social. Com afirmava Benet XVI, «hi ha un vincle íntim entre la glorificació de Déu i la pau dels homes sobre la terra».[13] En efecte, «sense una obertura a la transcendència, l'home cau fàcilment presa del relativisme, i li resulta difícil actuar d'acord amb la justícia

---

[8] Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 60.

[9] *Cf. ibid.*, 54.

[10] Missatge per a la Quaresma 2015.

[11] *Cf.* Carta. enc. *Laudato si'*, 92.

[12] *Cf. ibid.*, 51.

[13] Discurs als membres del Cos Diplomàtic acreditat davant de la Santa Seu, 7 gener 2013.

i treballar per la pau».[14] L'oblit i la negació de Déu, que porten l'home a no reconèixer cap norma per sobre d'ell i a prendre's només a si mateix com a norma, han produït crueltat i violència sense mesura.[15]

En el pla individual i comunitari, la indiferència davant el proïsme, filla de la indiferència davant Déu, assumeix l'aspecte d'inèrcia i de despreocupació, que alimenta la persistència de situacions d'injustícia i un greu desequilibri social, els quals, al seu torn, poden conduir a conflictes o, en tot cas, generar un clima d'insatisfacció que corre el risc d'acabar, abans o després, en violència i inseguretat.

En aquest sentit la indiferència, i la despreocupació que en deriva, constitueixen una greu falta al deure que té cada persona de contribuir, en la mesura de les seves capacitats i del paper que exerceix en la societat, al bé comú, d'una manera particular a la pau, que és un dels béns més preciosos de la humanitat.[16]

Quan afecta el pla institucional, la indiferència respecte a l'altre, a la seva dignitat, als seus drets fonamentals i a la seva llibertat, unida a una cultura orientada al guany i a l'hedonisme, afavoreix, i de vegades justifica, actuacions i polítiques que acaben per constituir amenaces a la pau. Aquesta actitud d'indiferència pot arribar també a justificar algunes polítiques econòmiques deplorables, premonitores d'injustícies, divisions i violències, amb vista a aconseguir el benestar propi o el de la nació. En efecte, no és rar que els projectes econòmics i polítics dels homes tinguin per objectiu conquerir o mantenir el poder i la riquesa, fins i tot a costa de trepitjar els drets i les exigències fonamentals dels altres. Quan les poblacions es veuen privades dels seus drets elementals, com l'aliment, l'aigua, l'assistència sanitària o el treball, se senten temptades a prendre-se'ls per la força.[17]

---

[14] *Ibidem*.

[15] Cf. Benet XVI, Intervenció durant la Jornada de reflexió, diàleg i pregària per la pau i la justícia en el món, Assís, 27 octubre 2011.

[16] Cf. Exhort. ap. Evangelii gaudium, 217-237.

[17] «Però fins que no s'eliminin l'exclusió i la desigualtat dins una societat i entre els diversos pobles serà impossible eradicar la violència. S'acusa de la violència els pobres i els pobles pobres però, sense igualtat d'oportunitats, les diverses formes d'agressió i de guerra trobaran un brou de cultiu que tard o d'hora provocarà la seva explosió. Quan la societat —local, nacional o mundial— abandona a la perifèria una part de si mateixa, no hi haurà programes polítics ni recursos policials o d'intel·ligència que puguin assegurar indefinidament la tranquil·litat. Això no succeeix només perquè la desigualtat provoca la reacció violenta dels exclosos del sistema, sinó perquè el sistema social i econòmic és injust a la seva arrel. Així com el bé tendeix a comunicar-se, el mal consentit, que és la injustícia, tendeix a expandir la seva potència danyosa i a soscavar silenciosament les bases de qualsevol sistema polític i social per més sòlid que sembli» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 59).

A més, la indiferència respecte a l'ambient natural, afavorint la deforestació, la contaminació i les catàstrofes naturals que desarrelen comunitats senceres del seu ambient de vida, forçant-les a la precarietat i a la inseguretat, crea noves pobreses, noves situacions d'injustícia de conseqüències sovint nefastes en termes de seguretat i de pau social. Quantes guerres hi ha hagut i quantes es combatran encara a causa de la falta de recursos o per satisfer a la insaciable demanda de recursos naturals?[18]

De la indiferència a la misericòrdia: la conversió del cor

5. Fa un any, en el **Missatge per a la Jornada Mundial de la Pau «No més esclaus, sinó germans»**, em vaig referir a la primera icona bíblica de la fraternitat humana, la de Caín i Abel (cf. Gn 4,1-16), i ho vaig fer per cridar l'atenció sobre el mode en què va ser traïda aquesta primera fraternitat. Caín i Abel són germans. Provenen tots dos del mateix ventre, són iguals en dignitat, i creats a imatge i semblança de Déu; però la seva fraternitat creacional es trenca. **«Caín, a més de no suportar el seu germà Abel, el mata per enveja cometent el primer fratricidi»**.[19] El fratricidi esdevé paradigma de la traïció, i el rebuig per part de Caín a la fraternitat d'Abel és la primera ruptura de les relacions de germandat, solidaritat i respecte mutu.

Déu intervé llavors per cridar l'home a la responsabilitat davant el seu semblant, com va fer amb Adam i Eva, els primers pares, quan van trencar la comunió amb el Creador. «El Senyor va dir a Caín: "On és Abel, el teu germà? Va respondre Caín: "No ho sé; sóc jo el guardià del meu germà?". El Senyor li va replicar: Què has fet? La sang del teu germà m'està cridant des de la terra"» (Gn 4,9-10).

Caín diu que no sap el que li ha succeït al seu germà, diu que no n'és el guardià. No se sent responsable de la seva vida, de la seva sort. No se sent implicat. És indiferent davant el seu germà, malgrat que ambdós estiguin units pel mateix origen. Quina tristesa! Quin drama fratern, familiar, humà! Aquesta és la primera manifestació de la indiferència entre germans. En canvi, Déu no és indiferent: la sang d'Abel té gran valor davant els seus ulls i demana a Caín que en doni compte. Per tant, Déu es revela des de l'inici de la humanitat com Aquell que s'interessa per la sort de l'home. Quan més tard els fills d'Israel estan sota l'esclavitud a Egipte, Déu intervé novament. Diu a Moisès: «He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit les seves queixes contra els opressors; conec els seus sofriments. He baixat a alliberar-lo dels egipcis, a treure'l d'aquesta terra, per portar-lo a una terra fèrtil i espaiosa, terra que brolla llet i mel» (Ex 3,7-8). És important destacar

[18] *Cf.* Carta. enc. *Laudato si'*, 31; 48.

[19] Missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 2015, 2.

els verbs que descriuen la intervenció de Déu: Ell veu, sent, coneix, baixa, allibera. Déu no és indiferent. Està atent i actua.

De la mateixa manera, Déu, en el seu Fill Jesús, ha baixat entre els homes, s'ha encarnat i s'ha mostrat solidari amb la humanitat en tot, menys en el pecat. Jesús s'identificava amb la humanitat: «el primogènit entre molts germans» (Rm8,29). Ell no es limitava a ensenyar a la multitud, sinó que se'n preocupava, especialment quan la veia famolenca (cf. Mc 6,34-44) o desocupada (cf. Mt 20,3). La seva mirada no estava dirigida només als homes, sinó també als peixos del mar, als ocells del cel, a les plantes i als arbres, petits i grans: abraçava tota la creació. Certament, ell veu, però no es limita a això, ja que toca les persones, parla amb elles, actua en el seu favor i fa el bé a qui es troba en necessitat. Més encara, es deixa commoure i plora (cf. Jn 11,33-44). I actua per posar fi al sofriment, a la tristesa, a la misèria i a la mort.

Jesús ens ensenya a ser misericordiosos com el Pare (cf. Lc 6,36). En la paràbola del bon samarità (cf. Lc 10,29-37) denuncia l'omissió d'ajuda enfront de la urgent necessitat dels semblants: «el va veure i va passar de llarg» (cf. Lc 6,31.32). De la mateixa manera, mitjançant aquest exemple, invita els seus oients, i en particular els seus deixebles, que aprenguin a aturar-se davant els sofriments d'aquest món per alleujar-los, davant les ferides dels altres per curar-les, amb els mitjans que tinguin, començant pel propi temps, malgrat tantes ocupacions. En efecte, la indiferència busca sovint pretextos: el compliment dels preceptes rituals, la quantitat de coses que cal fer, els antagonismes que ens allunyen els uns dels altres, els prejudicis de tota mena que ens impedeixen de fer-nos proïsme.

La misericòrdia és el cor de Déu. Per això ha de ser també el cor de tots els qui es reconeixen membres de l'única gran família dels seus fills; un cor que bat fort allí on la dignitat humana —reflex del rostre de Déu en les seves creatures— estigui en joc. Jesús ens adverteix: l'amor als altres —els estrangers, els malalts, els empresonats, els qui no tenen llar, fins i tot els enemics— és la mesura amb què Déu jutjarà les nostres accions. En depèn el nostre destí etern. No cal estranyar-se que l'apòstol Pau inviti els cristians de Roma a alegrar-se amb els qui s'alegren i a plorar amb els qui ploren (cf.Rm 12,15), o que aconselli als de Corint organitzar col·lectes com a signe de solidaritat amb els membres de l'Església que pateixen (cf. 1 Co 16,2-3). I sant Joan escriu: «Si un té béns del món i, veient el seu germà en necessitat, li tanca les seves entranyes, com estarà en ell l'amor de Déu?» (1 Jn 3,17; cf. Jm 2,15-16).

Per això «**és determinant per a l'Església i per a la credibilitat del seu anunci que visqui i testimonïi en primera persona la misericòrdia. El seu llenguatge i els seus gestos han de transmetre misericòrdia per**

penetrar en el cor de les persones i motivar-les a retrobar el camí de retorn al Pare. La primera veritat de l'Església és l'amor de Crist. D'aquest amor, que arriba fins el perdó i al do de si, l'Església es fa serventa i mitjancera davant els homes. Per tant, on hi ha l'Església, allí hi ha de ser evident la misericòrdia del Pare. En les nostres parròquies, en les comunitats, en les associacions i moviments, en fi, allí on hi hagi cristians, qualsevol hauria de poder trobar un oasi de misericòrdia».[20]

També nosaltres som cridats a fer que l'amor, la compassió, la misericòrdia i la solidaritat siguin el nostre vertader programa de vida, un estil de comportament en les nostres relacions dels uns amb els altres.[21] Això demana la conversió del cor: que la gràcia de Déu transformi el nostre cor de pedra en un cor de carn (cf. Ez 36,26), capaç d'obrir-se als altres amb autèntica solidaritat. Aquesta és molt més que un «sentiment superficial pels mals de tantes persones, pròximes o llunyanes».[22] La solidaritat «és la determinació ferma i perseverant de comprometre's pel bé comú; és a dir, pel bé de tots i de cadascú, perquè tots siguem veritablement responsables de tots»,[23] perquè la compassió sorgeix de la fraternitat.

Així entesa, la solidaritat constitueix l'actitud moral i social que millor respon a la presa de consciència de les ferides del nostre temps i de la innegable interdependència que augmenta cada cop més, especialment en un món globalitzat, entre la vida de la persona i de la seva comunitat en un determinat lloc, així com la dels altres homes i dones de la resta del món.[24]

Promoure una cultura de solidaritat i de misericòrdia per vèncer la indiferència

6. La solidaritat com a virtut moral i actitud social, fruit de la conversió personal, exigeix el compromís de tots aquells que tenen responsabilitats educatives i formatives.

En primer lloc em dirigeixo a les famílies, cridades a una missió educativa primària i imprescindible. Elles constitueixen el primer lloc en què es viuen i es transmeten els valors de l'amor i de la fraternitat, de la convivència i del compartir, de l'atenció i de la cura de l'altre. Són també l'àmbit privilegiat per a la transmissió de la fe des d'aquells primers simples gestos de devoció que les mares ensenyen als fills.[25]

---

[20] Butlla d'indicció del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia *Misericordiae Vultus*, 12.

[21] *Cf. ibid.*, 13.

[22] Joan Pau II, Carta. enc. *Sollicitudo rei socialis*, 38.

[23] *Ibid.*

[24] *Cf. ibid.*

[25] Cf. Catequesi en l'Audiència General del 7 de gener 2015.

Els educadors i els formadors que, a l'escola o en els diferents centres d'associació infantil i juvenil, tenen l'àrdua tasca d'educar als nens i els joves, són cridats a prendre consciència que la seva responsabilitat té a veure amb les dimensions morals, espirituals i socials de la persona. Els valors de la llibertat, del respecte recíproc i de la solidaritat es transmeten des de la més tendra infància. Dirigint-se als responsables de les institucions que tenen responsabilitats educatives, Benet XVI afirmava: «Que tot ambient educatiu sigui un lloc d'obertura a l'altre i al transcendent; lloc de diàleg, de cohesió i d'escolta, en el qual el jove se senti valorat en les seves pròpies potencialitats i riquesa interior, i aprengui a apreciar els germans. Que ensenyi a gustar l'alegria que brolla de viure dia a dia la caritat i la compassió pel proïsme, i de participar activament en la construcció d'una societat més humana i fraterna».[26]

Els qui es dediquen al món de la cultura i dels mitjans de comunicació social tenen també una responsabilitat en el camp de l'educació i de la formació, especialment en la societat contemporània, en la qual l'accés als instruments de formació i de comunicació està cada cop més estès. La seva comesa és sobretot el de posar-se al servei de la veritat i no d'interessos particulars. En efecte, els mitjans de comunicació «no sols informen, sinó que també formen l'esperit dels seus destinataris i, per tant, poden donar una aportació notable a l'educació dels joves. És important tenir present que els llaços entre educació i comunicació són molt estrets: en efecte, l'educació es produeix mitjançant la comunicació, que influeix positivament o negativament en la formació de la persona».[27] Els qui s'ocupen de la cultura i els mitjans haurien també de vetllar perquè el mode en què s'obtenen i es difonen les informacions sigui sempre jurídicament i moralment lícit.

La pau: fruit d'una cultura de solidaritat, misericòrdia i compassió

7. Conscients de l'amenaça de la globalització de la indiferència, no podem deixar de reconèixer que, a l'escenari descrit anteriorment, es donen també nombroses iniciatives i accions positives que testimonien la compassió, la misericòrdia i la solidaritat de què l'home és capaç.

Voldria recordar alguns exemples d'actuacions lloables, que demostren com cadascú pot vèncer la indiferència si no aparta la mirada del seu proïsme, i que constitueixen bones pràctiques en el camí cap a una societat més humana.

[26] Missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 2012, 2.

[27] *Ibidem*.

Hi ha moltes organitzacions no governamentals i associacions caritatives dins l'Església, i fora d'ella, els membres de les quals, en ocasió d'epidèmies, calamitats o conflictes armats, afronten fatigues i perills per cuidar els ferits i malalts, com també per enterrar els difunts. Al costat d'ells, voldria esmentar les persones i les associacions que ajuden als emigrants que travessen deserts i solquen els mars a la recerca de millors condicions de vida. Aquestes accions són **obres de misericòrdi**a, corporals i espirituals, sobre les quals serem jutjats al terme de la nostra vida.

Em dirigeixo també als periodistes i fotògrafs que informen l'opinió pública sobre les situacions difícils que interpel·len les consciències, i als qui es baten en defensa dels drets humans, sobretot de les minories ètniques i religioses, dels pobles indígenes, de les dones i dels infants, així com de tots aquells que viuen en condicions de major vulnerabilitat. Entre ells hi ha també molts sacerdots i missioners que, com a bons pastors, romanen al costat dels seus fidels i els sostenen malgrat els perills i dificultats, d'una manera particular durant els conflictes armats.

A més, nombroses famílies, enmig de tantes dificultats laborals i socials, s'esforcen concretament a educar els seus fills «contra corrent», amb tants sacrificis, en els valors de la solidaritat, la compassió i la fraternitat. Moltes famílies obren els seus cors i les seves cases al qui té necessitat, com els refugiats i els emigrants. Desitjo agrair particularment a totes les persones, les famílies, les parròquies, les comunitats religioses, els monestirs i els santuaris, que han respost ràpidament a la meva crida a acollir una família de refugiats.[28]

Finalment, desitjo esmentar els joves que s'uneixen per realitzar projectes de solidaritat, i a tots aquells que obren les seves mans per ajudar el proïsme necessitat a les seves ciutats, al seu país o en altres regions del món. Vull agrair i animar tots aquells que es treballen en accions d'aquest tipus, encara que no se'ls doni publicitat: la seva fam i set de justícia serà sadollada, la seva misericòrdia farà que trobin misericòrdia i, com a treballadors de la pau, seran cridats fills de Déu (cf. Mt 5,6-9).

La pau en el signe del Jubileu de la Misericòrdia

8. En l'esperit del Jubileu de la Misericòrdia, cadascú és cridat a reconèixer com es manifesta la indiferència en la pròpia vida, i a adoptar un compromís concret per contribuir a millorar la realitat on viu, a partir de la pròpia família, del seu veïnat o de l'ambient de treball.

[28] *Cf.* Àngelus del 6 setembre 2015.

Els Estats són cridats també a fer gestos concrets, actes de valentia amb les persones més fràgils de la seva societat, com els empresonats, els emigrants, els desocupats i els malalts.

Pel que es refereix als detinguts, en molts casos és urgent que s'adoptin mesures concretes per millorar les condicions de vida a les presons, amb una atenció especial per als qui estan detinguts en espera de judici,[29] tenint en compte la finalitat reeducativa de la sanció penal i avaluant la possibilitat d'introduir en les legislacions nacionals penes alternatives a la presó. En aquest context, desitjo renovar la crida a les autoritats estatals per abolir la pena de mort allí on està encara en vigor, i considerar la possibilitat d'una amnistia.

Respecte als emigrants, voldria dirigir una invitació a repensar les legislacions sobre els emigrants, perquè estiguin inspirades en la voluntat d'acollida, en el respecte dels recíprocs deures i responsabilitats, i puguin facilitar la integració dels emigrants. En aquesta perspectiva, s'hauria de prestar una atenció especial a les condicions de residència dels emigrants, recordant que la clandestinitat corre el risc d'arrossegar-los a la criminalitat.

Desitjo, a més, en aquest Any jubilar, formular una crida urgent als responsables dels Estats per fer gestos concrets en favor dels nostres germans i germanes que pateixen per la falta de **treball, terra i sostre**. Penso en la creació de llocs de treball digne per afrontar la ferida social de la desocupació, que afecta un gran nombre de famílies i de joves i té conseqüències gravíssimes sobre tota la societat. La falta de treball incideix greument en el sentit de dignitat i en l'esperança, i pot ser compensada només parcialment pels subsidis, si bé necessaris, destinats als desocupats i a les seves famílies. Una atenció especial hauria de ser dedicada a les dones —desgraciadament encara discriminades en el camp del treball— i a algunes categories de treballadors, les condicions de les quals són precàries o perilloses i les retribucions de les quals no són adequades a la importància de la seva missió social.

Finalment, voldria invitar a realitzar accions eficaces per millorar les condicions de vida dels malalts, garantint a tots l'accés als tractaments mèdics i als medicaments indispensables per a la vida, inclosa la possibilitat d'atenció domiciliària.

Els responsables dels Estats, dirigint la mirada més enllà de les pròpies fronteres, també són cridats i invitats a renovar les seves relacions amb altres pobles, permetent a tots una efectiva participació i inclusió en la vida

[29] Cf. Discurs a la delegació de l'Associació internacional de dret penal, 23 octubre 2014.

de la comunitat internacional, perquè s'arribi a **la fraternitat també dins la família** de les nacions.

En aquesta perspectiva, desitjo dirigir una triple crida perquè s'eviti d'arrossegar d'altres pobles a conflictes o guerres que destrueixen no sols les riqueses materials, culturals i socials, sinó també —i per molt temps— la integritat moral i espiritual; per abolir o gestionar de manera sostenible el deute internacional dels Estats més pobres; per adoptar polítiques de cooperació que, més que doblegar-se a les dictadures d'algunes ideologies, siguin respectuoses dels valors de les poblacions locals i que, en qualsevol cas, no perjudiquin el dret fonamental i inalienable dels infants a néixer.

Confio aquestes reflexions, junt amb els millors desitjos per al nou any, a la intercessió de Maria Santíssima, Mare atenta a les necessitats de la humanitat, perquè ens obtingui del seu Fill Jesús, Príncep de la Pau, l 'acompliment de les nostres súpliques i la benedicció del nostre compromís quotidià a favor d'un món fratern i solidari.

Vatica, 8 de desembre de 2015,

Solemnitat de la Immaculada Concepció
de la Santíssima Mare de Déu,
Obertura del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia

Franciscus

Missatge Urbi et Orbi

Missatge del Sant Pare Francesc

Nadal 2015
Divendres, 25 de desembre de 2015

Benvolguts germans i germanes, bon Nadal!

Crist ha nascut per nosaltres, exultem en el dia de la nostra salvació!

Obrim els nostres cors per a rebre la gràcia d'aquest dia, que és ell mateix: Jesús és el «dia» lluminós que ha sortit a l'horitzó de la humanitat. Dia de misericòrdia, en el qual Déu Pare ha revelat a la humanitat la seva immensa tendresa. Dia de llum que esvaeix les tenebres de la por i de l'angoixa. Dia de pau, en què esdevé possible trobar-se, dialogar i, sobretot, reconciliar-se. Dia de joia: una «joia gran» per als petits i els humils, i per a tot el poble (cf. Lc 2,10).

En aquest dia, de Maria Verge, ha nascut Jesús, el Salvador. El bressol ens fa veure el «senyal» que Déu ens ha donat: «Trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora» (Lc 2,12). Com els pastors de Betlem, també nosaltres anem a veure aquest senyal, aquest esdeveniment que cada any es renova en l'Església. El Nadal és un esdeveniment que es renova en cada família, en cada parròquia, en cada comunitat que acull l'amor de Déu encarnat en Jesucrist. Com Maria, l'Església mostra a tothom el «senyal» de Déu: l'Infant que ella ha portat en el seu ventre i que ha donat a llum, però que és fill de l'Altíssim, perquè «ve de l'Esperit Sant» (Mt 1,20). Per això ell és el Salvador, perquè és l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món (cf. Jn 1,29). Juntament amb els pastors, prostrem-nos davant l'Anyell, adorem la Bondat de Déu feta carn, i deixem que les llàgrimes del penediment omplin els nostres ulls i netegin el nostre cor. Tots en tenim necessitat!

Ell, només ell, pot salvar. Només la Misericòrdia de Déu pot alliberar la humanitat de tantes formes de mal, a vegades monstruoses, que l'egoisme li genera. La gràcia de Déu pot convertir els cors i obrir camins de sortida de situacions humanament insalvables.

Allí on neix Déu, neix l'esperança: ell porta l'esperança. Allí on neix Déu, neix la pau. I allí on neix la pau, no hi ha més lloc per a l'odi i per a la guerra. Això no obstant, allí on va venir al món el Fill de Déu encarnat, continua havent-hi tensions i violències, i la pau és un do que cal invocar i construir. Que israelians i palestins reprenguin el diàleg directe i arribin a un acord que permeti els dos pobles de viure junts en harmonia, superant un conflicte que els ha contraposat llargament, amb greus repercussions a tota la regió.

Demanem al Senyor que l'entesa assolida en el si de les Nacions Unides aconsegueixi com més aviat millor silenciar la remor de les armes a Síria i posar remei a la gravíssima situació humanitària de la població esgotada. I també és urgent que l'acord sobre Líbia trobi el suport de tots, a fi que se superin les greus divisions i violències que afligeixen el país. Que l'atenció de la Comunitat internacional es fixi unànimement a posar fi a les atrocitats, tant en aquests països com a l'Iraq, al Iemen i a l'Àfrica subsahariana, on continuen havent-hi víctimes nombroses que provoquen un sofriment immens, i ni tan sols respecten el patrimoni històric i cultural de pobles sencers. El meu pensament s'adreça també a tots aquells que han estat colpits per actes atroços de terrorisme, en particular les recents massacres que han tingut lloc al cel d'Egipte, de Beirut, de París, de Bamako i de Tunísia.

Que l'Infant Jesús doni consol i força als nostres germans, perseguits a tants llocs del món per raó de la fe. Són els nostres màrtirs d'avui.

Pau i concòrdia demanem per a l'estimada població de la República Democràtica del Congo, del Burundi i del sud del Sudan perquè, mitjançant el diàleg, es reforci el compromís comú per a l'edificació d'una societat civil animada per un esperit sincer de reconciliació i de comprensió recíproca.

Que el Nadal porti pau veritable també a Ucraïna, ofereixi alleujament als qui pateixen les conseqüències del conflicte i inspiri la voluntat de portar a compliment els acords presos per a restablir la concòrdia a tot el país.

Que la joia d'aquest dia il·lumini els esforços del poble colombià per tal que, animat per l'esperança, continuï amb el compromís de perseguir els desitjos de pau.

Allí on neix Déu, neix l'esperança; i allí on neix l'esperança, les persones retroben la dignitat. Això no obstant, fins i tot avui dia els homes i les dones són privats de la seva dignitat humana i, com l'infant Jesús, pateixen fred, pobresa i rebuig dels homes. Que arribi avui la nostra proximitat als més indefensos, sobretot als nens soldat, a les dones que pateixen violència, a les víctimes del tràfic de persones i del narcotràfic.

Que no manqui el nostre suport a tots aquells que fugen de la misèria i de la guerra, viatjant en condicions sovint inhumanes i fins i tot arriscant la vida. Que siguin recompensats amb benediccions abundants tots aquells que, individualment o a nivell d'Estat, s'esforcen amb generositat per a socórrer i acollir els nombrosos migrants i refugiats, ajudant-los a construir un futur digne per a ells i per als seus estimats i a integrar-se als costums de la societat que els rep.

Que en aquest dia de festa, el Senyor restauri l'esperança a tots aquells que han treballat —en són tants!— per a donar suport al compromís dels

qui tenen responsabilitats comunes i per a tutelar la dignitat de cada vida humana.

Allí on neix Déu floreix la misericòrdia. Aquest és el do més preciós que Déu ens fa, particularment en aquest any jubilar, en què som cridats a descobrir la tendresa que el nostre Pare celestial té envers cadascun de nosaltres. Que el Senyor faci experimentar particularment als presos el seu amor misericordiós que guareix les ferides i venç el mal.

I així, també avui exultem en el dia de la nostra salvació. Contemplant el bressol, fixem l'esguard en els braços oberts de Jesús que ens mostren l'abraçada misericordiosa de Déu, mentre escoltem el rondineig del Nen que ens xiuxiueja: «Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: "Que hi hagi pau dintre teu"» (Sl 121 [122],8).

Salutació de Nadal després del Missatge Urbi et Orbi

A vosaltres, estimats germans i germanes d'arreu del món, reunits en aquesta plaça, i a tots aquells de països diversos que us hi afegiu a través de la ràdio, la televisió i els altres mitjans de comunicació, dirigeixo la meva salutació més cordial.

És el Nadal de l'Any Sant de la Misericòrdia, per això us desitjo a tots que pugueu acollir en la vostra vida la misericòrdia de Déu, que Jesucrist ens ha donat, per a ser misericordiosos amb els nostres germans. Així farem créixer la pau! Bon Nadal!

Franciscus

Vida Diocesana

El bisbe Salvador visita les Llars del Seminari

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, es va reunir amb bona part dels actuals voluntaris de les Llars del Seminari el passat 30 de setembre, en la que ha estat la seva primera visita al projecte endegat per acollir famílies en risc d'exclusió.

La trobada, que ha aplegat 17 persones, ha servit per explicar amb deteniment al nostre pastor l'evolució d'aquest projecte solidari, del seu inici, quan el bisbe Joan Piris al desembre de 2012 va visitar una de les assemblees que la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Lleida (PAH) ve celebrant en un local de la parròquia de la Magdalena de la nostra ciutat, fins al dia d'avui, en què a les Llars ja hi viuen 5 famílies.

Els voluntaris i voluntàries també van poder compartir què els aporta personalment el fet de col·laborar en aquesta iniciativa que posa al centre l'acollida i l'acompanyament de famílies desnonades o en situació de necessitat.

Per la seva part, el bisbe Salvador va escoltar amb atenció les explicacions i va anar posant algunes preguntes per comprendre bé els objectius i desenvolupament del projecte. També va agrair el treball fet i va encoratjar a seguir endavant en aquesta tasca solidària.

Cal dir també que va visitar alguns dels cinc pisos que a hores d'ara ja estan moblats i preparats per acollir molt aviat altres 5 famílies més. Tot plegat, amb les cinc famílies que ja hi viuen formaran un grup de 10 famílies, a les quals es podrien afegir dues més de refugiades, en el cas que sigui necessari.

L'Acadèmia Mariana lliura els premis dels seus jocs florals

El poeta de Ciudad Real, Manuel Laespada Vizcaino ha estat el guanyador de la Flor Natural del Certamen Marià celebrat a Lleida i que enguany ha estat dedicat a la Mare de Déu de la Jonquera, patrona de la Pobla de Cèrvoles.

L'Acadèmia Mariana de Lleida, la finalitat de la qual és la d'honorar la Mare de Déu i aprofundir i estendre el coneixement de les seves excel·lències i glòries mitjançant la literatura i les belles arts, ha celebrat aquest passat diumenge, 4 d'octubre, l'acte final del Certamen Marià (literari i audiovisual), convocat al mes de març i que s'ha estat celebrant des del mateix any de la fundació de l'Acadèmia, ara fa 153 anys.

Cada any el certamen es dedica a honorar una advocació diferent de Maria. Enguany ha estat la imatge de la Mare de Déu de la Jonquera, patrona de la Pobla de Cérvoles, amb motiu dels 700 anys de la Carta de Poblament atorgada pel Monestir de Poblet a l'esmentada població de les Garrigues. També és habitual que l'acte s'iniciï amb el parlament del mantenidor. Enguany ha estat el Dr. Joan Josep Busqueta i Riu qui ha dissertat sobre Maria i el seu entorn a La Pobla de Cérvoles i a Lleida.

En aquesta edició s'havien convocat nou premis per la secció escolar (repartits en tres categories: Ed. Primària, ESO i d'estudis postobligatoris). Un premi per a una secció audiovisual, que era la primera vegada que es convocava, dos premis d'investigació i aprofundiment sobre la Mare de Déu, i tres premis de poesia dedicats a la Mare de Déu de la Jonquera, a la Mare de Déu de l'Acadèmia i, el que sempre és premiat amb la Flor Natural del Certamen, un dedicat a reflectir la vivència espiritual i amorosa que hom pot tenir de Maria.

El jurat ha estat constituït per nou persones del món de la Universitat, de l'educació secundària i primària, de l'educació en el lleure, del periodisme, per pedagogs i persones del món de la literatura i les arts escèniques.

En aquesta edició han estat declarats deserts tres premis en la categoria escolar, i el premi d'investigació sobre la influència de la Mare de Déu de la Jonquera en el seu entorn sociocultural. D'altra banda, el jurat ha decidit, atesa la qualitat de les obres premiades i la dificultat per establir el premi, concedir cinc mencions d'honor entre els diferents apartats de la secció literària. En total han estat guardonades 16 persones, i ha rebut la Flor Natural Manuel Laespada Vizcaino, de Manzanares (Ciudad Real).

El desenvolupament del programa ha estat molt emotiu, especialment en el moment de l'entrega de guardons. Tot seguit les autoritats de la Pobla de Cérvoles i de Lleida, així com l'abat de Poblet, P. Josep Alegre; l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez,

van saludar els premiats i els assistents a l'acte.

Per acabar hi va haver una vetllada en la qual els autors premiats van llegir les seves obres, acompanyats al piano per la professora Emma Palau Domingo, i l'Orquestrina de la Pobla de Cérvoles (OPC) va obsequiar els assistents amb un programa selecte.

Abans de l'acte acadèmic, l'Oratori de l'Acadèmia Mariana va acollir la celebració de l'eucaristia en honor de la Verge Blanca i de la Verge de la Jonquera, que va presidir l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, ja que la Pobla de Cèrvoles és una parròquia lleidatana, però adscrita a la diòcesi de Tarragona. Van concelebrar entre altres el bisbe Salvador i el pare abat de Poblet.

Homenatge de la Facultat de Teologia a Mn. Ramon Prat

El Dr. Ramon Prat i Pons, vicari general del Bisbat de Lleida, va estar guardonat amb la medalla d'honor de la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), durant l'acte d'inauguració del curs, que va tenir lloc el passat 1 d'octubre a Barcelona.

Mn. Prat va sol·licitar passar a professor emèrit, després de 41 anys d'exercir de professor a la FTC,. Ell ha estat un dels pioners de la teologia pastoral a les nostres esglésies particulars i continua essent el director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL.

Aquest reconeixement va coincidir amb la creació de l'Ateneu Sant Pacià, una potent institució universitària dedicada exclusivament als estudis eclesiàstics i directament vinculada a l'Església de Barcelona i, a través d'ella, amb la resta de diòcesis que tenen la seu a Catalunya.

El cardenal Giuseppe Versaldi, prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica, va ser l'encarregat de signar la constitució de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, durant l'acte d'inauguració de curs de les facultats eclesiàstiques.

A l'acte van assistir la pràctica totalitat dels bisbes catalans. Mn. Prat va estar acompanyat de Mons. Salvador Giménez.

Mn. Gerard Soler, president del Capítol Catedral

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha nomenat aquest dimecres, 7 d'octubre, president del Capítol Catedral de Lleida a Mn. Gerard Soler Quintillà, càrrec que desenvoluparà en el proper quadrienni.

Mons. Salvador Giménez ha ratificat d'aquesta manera l'acord al qual van arribar els canonges de

la Catedral de Lleida en la reunió que van mantenir el passat dia 3 d'octubre, quan es va precedir a la renovació de càrrecs.

Els canonges van escollir Mn. Gerard Soler en substitució de Mn. Jaume Pedrós, al qual el bisbe Salvador li agraeix en el seu nomenament la tasca desenvolupada durant aquest període que ha finalitzat per ell.

En la mateixa reunió, els canonges també van escollir Mn. Pere Canals com *afabriquer* (responsable del manteniment de la Catedral), el qual substitueix Mn. Antoni Agelet.

Mn. Víctor M. Espinosa va ser nomenat secretari en substitució de Mn. Josep A. Lapena. Aquesta responsabilitat no es decideix per votació, sinó que s'assigna al més jove dels canonges que han estat nomenats recentment.

Continuen en els seus càrrecs Mn. Joaquim Mesalles, com a mestre de capella; Mn. Jacint Cotonat, com a responsable de l'Arxiu Catedral i de vetllar del seu fons documental, Mn. Joaquim Lax, com a penitencier, persona encarregada d'atendre el servei de confessions, i Mn. Josep A. Ginestà, com administrador.

Mn. Soler compaginarà el càrrec de president amb el de prefecte de litúrgia i Mn. Jaume Pedrós serà el moderador pastoral de la Cúria.

Un mossèn del Bisbat de Lleida beatificat a Santander

Es tracta de mossèn Josep Camí Camí, fill d'Aitona, que va morir martiritzat l'any 1936, juntament amb un altre company, Mossèn Manel Lloan Marsol.

El nostre nou beat, Josep Camí, va estar beatificat aquest passat dia 3 d'octubre, en una cerimònia celebrada a la Catedral de Santander, juntament amb 15 monjos cistercencs de l'Abadia de Viaceli a Cóbreces (Santander) i dues religioses, també de l'Orde del Cister, del Monestir de Fons Salutis, d'Algemesí (València).

Pot sorprendre'ns que un sacerdot diocesà de Lleida hagi estat beatificat juntament amb monjos cistercencs. El motiu és senzill. Josep Camí, de 28 anys, era Vicari de Juneda, però sentí la crida de Déu a retirar-se al monestir del Cister. Així ho va comunicar al seu Bisbe, aleshores, el també beat, Salvi Huix Miralpeix. El Bisbe li ho va concedir. A punt ja d'entrar al monestir, quan va anar a acomiadar-se dels seus pares a Aitona, va ser detingut i torturat bàrbarament. Podeu llegir una **breu biografia del nou beat** al llibre de Mn. Ramir Viola *El martirio de una Iglesia*, Lleida (1981).

La cerimònia a Santander va ser senzilla i al mateix temps impressionant. Presidida pel Cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. Hi participaren altres bisbes i abats

del Cister; concelebraren uns 150 sacerdots i hi varen assistir més de tres mil fidels, que venien de diversos pobles on havien nascut els 18 beats i beates màrtirs.

També d'Aitona hi assistiren una cinquantena de persones, presidides per la seva alcaldessa, Rosa Pujol, i el seu rector, Mn. Paco Ribas, així com molts familiars del nou beat, Josep Camí, que és ja el tercer fill d'Aitona, pujat als altars. Recordem Santa Teresa Jornet i el beat Francesc Palau. Aitona és realment "bressol de sants". També participà en el pelegrinatge mossèn Joan R. Ezquerra, responsable diocesà de les Causes dels Sants.

Al final de la cerimònia, el Bisbe de Santander, va llegir **una carta del nostre bisbe**, Mons. Salvador Giménez, en què agraïa aquesta beatificació d'un dels nostres mossens, al mateix temps que excusava la seva presència per compromisos contrets molts mesos abans.

Esperem que algun dia –ja s'avisarà oportunament– hi hagi una celebració d'acció de gràcies per la beatificació del nostre estimat Josep Camí Camí, a la intercessió del qual, ja des d'ara, encomanem les nostres parròquies i el nostre Bisbat.

Nous rectors al Pont de Suert, Sarroca, Torrebesses, Almatret, Maials i la Mercè

El bisbe Salvador ha nomenat aquesta setmana rectors a les parròquies del Pont de Suert, Sarroca, Torrebesses, Maials, Almatret i la Mercè, així com el nou capellà del Centre Penitenciari de Lleida.

Mn. Germán Lopera Peña s'ha fet càrrec del servei ministerial al territori diocesà de l'Alta Ribagorça, que fins ara assistia Mn. Casildo Rodríguez, que retorna al seu país d'origen (Colòmbia), després d'haver estat sis anys entre nosaltres.

Les parròquies que ara assistirà Mn. Germán són l'Assumpció de la Mare de Déu (El Pont de Suert), Sant Vicenç, màrtir (Adons), Sant Josep (Castellars), Assumpció de la Mare de Déu (Cóll), Sant Josep (Erill-Castell), Santa Cecília, màrtir (Gotarta), Mare de Déu de les Neus (Irgo), Sant Martí, bisbe (Llesp), Sant Pere, apòstol (Malpàs), Sant Pere, apòstol (Manyanet), Sant Esteve, protomàrtir (Naens), Sant Fructuós, màrtir (Perves), Sant Gil, abat (Pinyana), Santa Maria (Saraís), Sant Joan Baptista (Sarroqueta), Assumpció de la Mare de Déu (Sas), Santa Cecília, màrtir (Senet), Sant Josep (Sentís), Sant Climent, papa (Vilaller), Assumpció de la Mare de Déu (Viu de Llevata), Transfiguració del Senyor (Viuet).

Per la seva part, Mn. José M. Santamaria Zapater és el nou rector de Sarroca de Lleida i Torrebesses,

substituint a Mn. Josep M. Cebrià, que continua al capdavant de la parròquia de Llardecans, alhora que assumeix les funcions de rector a les poblacions de Maials i Almatret, en substitució de Mn. Dimas Ntamushorora.

El relleu dels pares mercedaris adscrits a la Diòcesi de Lleida ha propiciat nous canvis a la Parròquia de la Mercè. El P. Manuel Antonio Anglés Herrero és des d'ara el nou rector, fent-se càrrec de la vacant que deixa el P. Joaquin Millán, el qual ha passat a prestar els seus serveis al Santuari de Sant Ramon (la Segarra).

Per la seva part, el P. Antonio Criado Rodríguez deixa de ser vicari de la mateixa parròquia, funcions que ara desenvoluparà el P. Carmelo Portugal Covarrubias; mentre que el P. Francisco Javier Palomares Peña passa a ser capellà del Centre Penitenciari Ponent de Lleida, en substitució del P. Joaquín Pina.

Presència lleidatana a la canonització dels pares de Santa Teresina

Amb motiu de la Canonització dels esposos Luigi Martin i Zélie Guérin, pares de Santa Teresina del Nen Jesús, el primer matrimoni de la història canonitzat conjuntament, el Santuari Parròquia de Lleida, l'únic a Espanya dedicat a la santa, ha peregrinat fins a Roma, del 16 al 19 d'octubre, per participar en la solemne cerimònia de canonització que ha tingut lloc a la Plaça de Sant Pere del Vaticà, el diumenge dia 18.

El Papa Francesc va presidir la solemne celebració, concelebrant amb els membres de la Cúria Romana, centenars de sacerdots i religiosos, arribats d'arreu del mon, i també membres d'altres comunitats cristianes.

La Plaça de Sant Pere es va omplir amb milers de peregrins entre els quals hi havia el grup de Lleida amb el pare Jesús Sans, prior del Santuari, que anava acompanyat del pare Justin, carmelita del Santuari de Lleida, els quals varen poder concelebrar amb el Sant Pare.

Es van viure moments molt emocionants conjuntament amb d'altres comunitats religioses que varen ser presents per la canonització. També van ser canonitzats un sacerdot italià, Francesco Gattolauna, i una religiosa espanyola, Sor Juana de la Cruz, del monestir de Cubas de la Sagra (Madrid), de la Diòcesis de Getafe.

Al finalitzar la celebració, el Sant Pare amb el papa-mòbil, va donar un tomb a la plaça i ens va donar l'ocasió de veure'l molt de prop i rebre la seva benedicció.

El dissabte dia 17, al vespre, vam participar a la vigília d'oració

a la Casa General dels Carmelites de Roma, en preparació pel gran esdeveniment de la canonització de Luigi Martin i Zélie Guerin.

El diumenge dia 18 després de l'acte de canonització, vàrem fer la ruta dels Palaus i Esglésies pel centre de Roma; així com també la zona més comercial de la ciutat.

Per acabar, el dilluns dia 19, al matí, vàrem participar a l'Eucaristia d'acció de gràcies per la canonització del matrimoni Martin Guerin, a la Catedral de Sant Joan de Laterà, seu del Bisbe de Roma, que es va omplir amb molts fidels, pelegrins i, sobretot molts joves, que van arribar des de Lisieux i d'altres poblacions de França.

Els peregrins lleidatans varen tornar molt contents per haver pogut viure aquest gran esdeveniment. Molt agraïts a la comunitat carmelitana de Lleida per l'organització i l'acollida tan familiar i entranyable.

La CoDiAR es presenta al bisbe Salvador

El bisbe Salvador va participar el passat 29 d'octubre en la reunió de la CoDiAR (Comissió Diocesana d'Acollida als Refugiats). En aquesta trobada, els membres de la comissió han pogut compartir quins passos s'han donat fins ara en la creació d'aquesta.

Aquesta trobada ha servit perquè Mons. Giménez pugui conèixer de primera mà les idees marc de la Codiar.

El bisbe de Lleida va agrair el treball que es fa i es vol fer. Al mateix temps va encoratjar als membres a treballar més enllà de modes o de l'actualitat que marquen els mitjans de comunicació, i va engrescar als voluntaris a oferir un servei arrelat en la Caritat.

Per la seva banda, la comissió va exposar en aquests moments la prioritat d'aportar criteris a l'opinió pública, que ajudin a situar-se davant la realitat dels refugiats i de la seva arribada al nostre país.

Per assolir aquest objectiu, s'estan preparant diversos recursos que ajudin a conèixer i argumentar què està passant amb els refugiats i per què.

Noces d'Or del P. Domènech a Alcarràs

La parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Alcarràs, va acollir el diumenge 25 d'octubre una solemne Missa d'Acció de Gràcies per les Noces d'Or sacerdotals del franciscà P. Ramon Domènech Castells, fill d'aquest poble del Segrià, on va néixer el 12 de desembre de l'any 1938.

L'església, la mateixa on fou batejat, va rebre la Primera Comunió i on va celebrar la seva primera

missa fa cinquanta anys, després de rebre l'ordenació sacerdotal, l'11 de juliol de 1965 a la ciutat de Berga, era gairebé plena d'alcarrasins i alcarrasines que van voler sumar-se a la celebració.

Hi assistí l'alcalde Miquel Serra, acompanyat per diversos regidors i el director de Governació a Lleida, Jordi Curcó. Entre els assistents hi havia també un bon nombre d'exalumnes de la residència de Sant Antoni de Pàdua dels franciscans de Lleida, que el P. Ramon Domènech va dirigir durant 21 anys (1968-1989), entre ells el diputat al Congrés Josep A. Duran i l'exvicepresident de la Diputació de Lleida, Miquel Padilla.

L'Eucaristia fou presidida pel mateix P. Domènech i concelebrada pel rector d'Alcarràs, Mn. Julio Enrique Galvis; el guardià dels franciscans de Lleida, P. Francesc Vilà; el també franciscà i guardià dels franciscans de Sabadell i alhora "televisiu", P. Carles Fuentes, i el germà Manuel Hernández. Concelebraren també el Dr. Xavier Bastida i el Dr. Joan Benito, tots dos canonges i membres del Tribunal Eclesiàstic de l'arquebisbat de Barcelona, del qual el P. Domèneh és vicari judicial; així com els preveres lleidatans Mn. Àngel Escales i Mn. Josep M. Novell.

Envoltant el presbiteri s'ubicà la comunitat de religioses clarisses franciscanes del santuari del Sant Crist de Balaguer, amb la seva mare abadessa Maria Victoria Triviño.

El P. Domènech, en la seva sentida homilia, davant el seu germà i tota la seva família, feu especial memòria dels seus pares: *"Avui recordo amb enyorança la meva mare i el meu pare, amb emoció i molta estima. Avui també prego per ells, però estic segur que ells dos em beneiran, ens beneiran des del Cel. Tot ajuda a acostar-nos a aquest cel. També he procurat acostar la terra al Cel".*

Feu tot seguit una pinzellada de la seva vida sacerdotal i religiosa i referint-se a Lleida, recordà la direcció de la residència d'estudiants: *"Ho vaig fer educant, formant, buscant la millor manera que cada estudiant creixés com a persona íntegra i integral, material i espiritual".* Com a franciscà, "*he procurat fer la vida terrena dels frares una mica més celestial, més vida fraterna. Tot això és apropar la terra al Cel".*

Finalitzà l'homilia emprant com a balanç dels seus 50 anys de sacerdoci les paraules de Sant Joan XXIII, terciari franciscà: *"Em sento tranquil i satisfet del meu estat: únicament descontent de no ser sant i exemplar en tot com és la meva obligació i voluntat".*

En el moment de les ofrenes, els nebodets més petits li aproparen a l'altar els ciris *"amb els quals ens vas batejar",* mentre que altres familiars van col·locar-li damunt la casulla una estola nova, record familiar de les Noces del seu germà i "tiet".

Finalitzada la celebració fou el moment dels parlaments i del lliurament d'alguns obsequis i records. En primer lloc el rector del poble li

lliurà una placa on es reproduïa la seva partida de baptisme i les altres anotacions dels llibres parroquials. Tanmateix el Consell parroquial li lliurà una placa commemorativa de la celebració: *"És de tot el poble!"*, li digueren.

Tot seguit, l'alcalde d'Alcarràs li feu entrega del llibre de la història del poble: *"Un poble que sempre portarà el nom del P. Ramón en el llibre de la seva història"*, digué. Alhora li agraí que hagués volgut celebrar en el seu poble nadiu i amb la seva gent les Noces d'Or sacerdotals.

També director de Governació i amic personal del P. Domènech, abans de fer-li lliurament d'una placa de reconeixement en nom de la direcció general d'Afers Religiosos de la Generalitat, feu una breu i sentida intervenció: *"Com un més, voldria donar-te les gràcies perquè has estat i ets un home fidel a Jesucrist, a l'Església i a l'orde franciscà. Un bon "fraret" que amb el teu ministeri sacerdotal i carisma religiós, ens has fet sentir orgullosos de l'Església i potser a altres més allunyats o indiferents, a reconciliar-se amb ella. Gràcies perquè has practicat i practiques amb escreix el lema franciscà de "Pau i bé". Has estat un home de concòrdia, has conreat sempre el diàleg i creat espais de llibertat"*.

També l'abadessa del Sant Crist de Balaguer, Mª Victòria Triviño, va agrair-li el seu testimoni franciscà i el suport que sempre ha donat a la seva comunitat: *"Ets un franciscà rellevant a Catalunya"*, li digué.

Finalment, fou el mateix P. Ramon qui agraí totes les paraules i testimonis, alhora que es mostrà molt content de la resposta de la gent del seu poble Alcarràs: *"Continuaré beneint i apropant la terra al Cel"*, digué amb paraules d'agraïment i curulles d'emoció continguda.

Com no podia ser d'una altra manera, el cant del Virolai en honor a la Mare de Déu de Montserrat interpretat per la Coral d'Alcarràs que havia solemnitzat l'Eucaristia, posà colofó a la celebració de les Noces d'Or, tot i que tingué continuació en un dinar de germanor.

A la sortida de l'església tothom va rebre un recordatori amb la fotografia que el franciscà va fer-se amb el papa Francesc a Roma, quan el passat 19 de juny, després d'haver concelebrat l'Eucaristia amb el Sant Pare a Santa Marta, fou rebut per aquest. Darrere unes paraules d'agraïment que són alhora desig i pregària: *"Vull donar gràcies a aquesta nostra terra, a vosaltres, alcarrassines i alcarrassins que la féu fecunda, a l'Església que m'ha ensenyat a estimar i a Jesús que m'ha fet el vostre germà"*.

Lo Desclavament i la Processó de l'Encontre, aspiren a ser Festes Nacionals

La Direcció General de Cultura Popular del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha inclòs "Lo Desclavament" i "L'Encontre" de la Granadella (les Garrigues) a l'Inventari del Patrimoni Festiu de Catalunya.

La catalogació d'aquests dos elements de la cultura popular i religiosa propis de les celebracions de la Setmana Santa, com són el ritual del Desclavament, del Divendres Sant, i la Processó de l'Encontre, el matí de Pasqua a la Granadella com a Patrimoni Festiu, és deu a la petició que en tal sentit va presentar el 27 de juliol el Consell Parroquial de Santa Maria de Gràcia de la Granadella al director general de Cultura Popular, Associacionisme i Acció Cultual, Lluís Puig.

Dita petició elevada a la Generalitat va rebre tanmateix el suport de l'Ajuntament de la Granadella i de la totalitat de les entitats culturals i socials del poble.

El mateix director general ha comunicat per escrit al Consell Parroquial la inclusió d'ambdós elements a l'Inventari i posterior catalogació, així com l'inici del procediment per la declaració, si s'escau, de Festa Patrimonial d'Interès Nacional, reservada a les celebracions d'origen remot, estructurades a partir de seqüències rituals basades en costums i manifestacions simbòliques de caràcter identitari.

El Consell Parroquial, ha manifestat la seva satisfacció per la resposta positiva del departament de Cultura: *"És una bona notícia per la Granadella i un important pas per a la seva declaració com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional. Seria magnífic i potenciaria molt els dos rituals com a conjunt",* han assenyalat.

El Desclavament, única a Catalunya

La Granadella, la capital de les Garrigues Altes, celebra tots els anys la Setmana Santa amb tota la intensitat i emoció. Ho fa amb aquests dos actes rituals singulars i gairebé únics, com són el Desclavament i la Processó de l'Encontre.

Pel que fa al primer, el Desclavament, únic a tot Catalunya i del qual no es coneix la seva antiguitat tot i que es de suposar que almenys durant dos segles no ha deixat de celebrar-se la nit de Divendres Sant.

A les 10 en punt de la nit, s'escenifica a l'església de Santa Maria de Gràcia, el ritual dels Desclavament que és precedit pel cant del Miserere i toc de tambor dels Armats.

El Desclavament l'executa el mossèn, ajudat per dos homes del poble, que una vegada baixada la imatge del Crist crucificat, la dipositen en el sepulcre, que hi ha als peus de l'altar, per iniciar tot seguit l'anomenada Processó del Silenci pels carrers del poble.

És aquest, el darrer ritual del Desclavament de Crist de la Creu que hi ha a tot Catalunya, reminiscència del que probablement devia ser una representació de teatre medieval, que ha perdurat fins avui.

El rector de la Granadella Mn. Jaume Melcior, afirma *que haver conservat aquest ritual al llarg dels anys i dels segles fins avui, és només fruit de l'esforç i entusiasme dels vilatans i d'una fe arrelada que cal preservar.*

L'Encontre del Diumenge de Pasqua

Acabat el Desclavament i la processó del Silenci, la Granadella conserva un altra tradició, la processó de l'Encontre. Simbolitza la Resurrecció de Crist representat per la Custòdia, mitjançant el retrobament de Jesús amb la seva mare Maria.

Tant la imatge de la Soledat, abillada amb túnica i mantó blanc de Pasqua, com la Custodia, surten de l'església després de la Missa de Resurrecció i prenen un itinerari distint, fins que s'acaben trobant, amb un ritual senzill d'adoració de la Mare al seu Fill Ressuscitat, ple de simbolisme. Tot seguit retornen junts a l'església, acompanyats per centenars de fidels.

Si finalment la Generalitat declara "El Desclavament i l'Encontre" de la Granadella com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional, rebria el mateix reconeixement d'altres festes i rituals d'arreu de Catalunya que ja han estat reconegudes com a tals, com la Processó de les Tres Gràcies de Reus, el Via Crucis Vivent de Sant Hilari Sacalm, El Via Crucis al Calvari de la Selva del Camp, la Processó del Sant Enterrament de Tarragona o la Processó i Dansa de la Mort de Verges.

El bisbe Salvador, president del SIMCOS

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha estat designat nou president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS) pel plenari dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, que es va reunir els passats dies 5 i 6 de novembre.

Mons. Salvador Giménez pren el relleu del bisbe Joan Piris, que va ocupar el mateix càrrec fins al moment del seu relleu, el passat 28 de juliol, quan el Sant Pare va acceptar la seva renúncia per raons d'edat. Es dóna la circumstància que ambdós prelats han estat companys a la comissió episcopal dels Mitjans de Comunicació de la Conferència Episcopal Espanyola.

Els bisbes catalans es van reunir la passada setmana a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana (Barcelona) en la trobada

216 del plenari, que va estar presidit per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona.

En el decurs de la reunió, els bisbes van tenir coneixement que el Papa Francesc havia acceptat la renúncia al govern pastoral de l'Arxidiòcesi de Barcelona del cardenal Lluís Martínez Sistach i que havia nomenat el seu successor en la persona de Mons. Juan José Omella Omella, fins ara bisbe de Calahorra I La Calzada-Logroño.

Els bisbes van emetre un comunicat donant la benvinguda al nou arquebisbe metropolità de Barcelona i van pregar pels fruits pastorals del seu ministeri episcopal, tot desitjant que, amb l'ajuda de Déu, aportarà la seva llarga experiència al treball sinodal de totes les Diòcesis amb seu a Catalunya.

Tanmateix, els Bisbes de Catalunya van agrair la llarga entrega pastoral del cardenal Lluís Martínez Sistach a les diverses Diòcesis on ha servit (Tortosa, Tarragona i Barcelona), així com de cara al conjunt de la Conferència Episcopal Tarraconense i a l'Església universal.

En el decurs de la mateixa reunió, els bisbes van prendre altres decisions com la d'elegir Mons. Jaume Pujol i Balcells com a vicecanceller de l'Ateneu Universitari Sant Pacià que ha estat recentment erigit per la Congregació per a l'Educació Catòlica.

Per una altra part, els bisbes van rebre els delegats de Pastoral de la Salut de Barcelona, Girona i Tortosa, María José Martínez, Mn. Sebastià Aupí i Mn. Juan Bajo, respectivament, que els hi van exposar la situació actual de l'atenció religiosa als malalts en l'àmbit hospitalari, així com també el treball de les diverses delegacions de pastoral de la salut, per tal d'oferir una adequada atenció religiosa catòlica als malalts, als familiars i altres persones que treballen als hospitals i centres sociosanitaris.

Els bisbes van reflexionar sobre l'Any Sant de la Misericòrdia, que s'iniciarà a Roma el proper 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, i a les diòcesis el diumenge 13 de desembre. Van presentar el primer dels vuits subsidis pastorals preparats pel Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització, que el Centre de Pastoral Litúrgica (CPL) ha publicat en català. Van compartir les prioritats de cada bisbat per fer viure aquest any jubilar com un moment extraordinari de gràcia i renovació espiritual de tot el poble de Déu. I van estudiar les celebracions programades, així com també l'encàrrec que portaran a terme els «missioners de la misericòrdia» que el Papa enviarà per la Quaresma.

El cardenal Martínez Sistach va donar una àmplia informació als bisbes sobre l'Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes que es va celebrar del 4 al 25 d'octubre sobre "La vocació i la missió de la família en l'Església i en el món contemporani", en la qual ell hi va

participar com a membre designat pel Sant Pare.

L'aplicació a les diòcesis de la reforma del procés canònic per a les causes de declaració de nul·litat del matrimoni en el Codi de Dret Canònic va ser objecte d'estudi dels bisbes amb l'ajut de les aportacions del cardenal Martinez Sistach i del vicari judicial de l'arquebisbat de Barcelona, Santiago Bueno.

El cardenal Martínez Sistach, responsable de Càritas Catalunya, va explicar en quin moment es troba la situació de l'acolliment dels refugiats a la Unió Europea, els esforços que s'està fent a nivell de les diòcesis, i les perspectives del millor acolliment als refugiats, sempre en estreta col·laboració amb les Administracions públiques.

Per una altra part, els bisbes van decidir celebrar una Jornada Presbiteral a Vic el proper 11 d'abril de 2016 en ocasió del centenari de la mort del venerable Josep Torras i Bages, bisbe de Vic. El Cardenal Beniamino Stella, prefecte de la Congregació per al Clergat, participarà en la jornada i presidirà l'Eucaristia.

Aitona homenatja Mossèn Josep Camí i Camí

Aitona va celebrar, el diumenge 8 de novembre, una cerimònia d'acció de gràcies per la beatificació de Josep Camí i Camí, executat per motius religiosos durant la Guerra Civil i beatificat el passat mes d'octubre a Santander.

L'Església Parroquial d'Aitona va acollir al matí una missa solemne d'acció de gràcies per la beatificació d'aquest mossèn natural del municipi del Baix Segrià, que fou assassinat l'any 1936, en plena Guerra Civil, en represàlia per les seves convicccions religioses.

Mossèn Camí va néixer l'any 1907 a Aitona, a cal Povo. Fill de Josep Camí Senan i Magdalena Camí Esteve, tenia cinc germans més: Cayetano, Josefa, Pere, Roseta i Maria. Era un jove exemplar per la seva vida i costums, de comunió diària i de confessió setmanal, considerat com un perfecte seminarista.

Fou ordenat sacerdot amb 23 anys i el 14 de juny de 1930, celebrà la seva primera missa en aquesta parròquia de Sant Antolí d'Aitona.

Començà el seu càrrec pastoral com a mossèn de la població d'Adons (que actualment pertany al municipi del Pont de Suert) i després canvià de destí com a coadjutor del poble de Juneda. A Juneda, va fundar un grup de membres de la Federació de Joves Catòlics de Catalunya i també una secció de teatre i el cor que cantava a l'Església.

Va sol·licitar l'ingrés a l'abadia de Viaceli, ubicada a Cóbreces (Santander). Es tractava d'un monestir cistercenc, a l'orde de la qual varen pertànyer el gran Sant Bernat, de qui mossèn Camí n'era molt devot, així com de la Verge. Ell afirmava que li agradava el monestir perquè era més apte per a l'oració, el silenci, l'aïllament, que estava allunyat dels parents, amics i visites que el poguessin distreure de la seva vida espiritual, i sobretot, per la solemnitat amb què se celebrava la litúrgia i altres actes de la comunitat.

Esclatà la Guerra Civil i l'holocaust de les persecucions. No en va fer cap cas, de les advertències de no tocar a Missa i de l'avís que va rebre que aquella nit l'anirien a buscar. Li van oferir allotjar-se en una torre per amagar-se i ho va refusar.

Tampoc va tenir en compte els consells de no vestir-se de capellà per la qual cosa li van oferir vestits, i contestà: "Moltes gràcies. Si alguna vegada us assabenteu que m'han matat, podeu estar segurs que ho faran amb la sotana posada".

El comitè d'Aitona el va anar a buscar a casa sense que ell oposés cap tipus de resistència. Va ser colpejat a cops de culata de fusell i el varen lligar amb un cotxe que l'arrossegà fins a Alcarràs. Fou abatut a trets i posteriorment atropellat diverses vegades per un cotxe que va passar per damunt del seu cos. Va morir el dia 28 de juliol de l'any 1936, amb 28 anys. Dies abans ja va alertar als seus familiars més propers dient-los: "Si em maten, una cosa us demano, que els perdoneu de tot cor. Si m'estimeu, demostreu-m'ho perdonant-los de veritat".

La seva tràgica mort va portar l'Església a beatificar-lo, juntament amb 17 màrtirs més de l'orde cistercenc, en una cerimònia a la Catedral de Santander celebrada a principis d'octubre i seguida per més de 4.000 persones.

Amb la celebració del dia 8, Aitona va voler retre el seu particular homenatge a un dels seus fills més il·lustres, rubricant la recent beatificació de mossèn Camí amb una missa en la terra que el va veure néixer.

Oficiada pel bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, la cerimònia va tenir un caràcter molt sentit i va comptar amb la presència de desenes de veïns, alguns dels quals ja s'havien desplaçat a Santander a l'octubre, per tal de seguir en directe la beatificació.

Entre les autoritats, hi van assistir el vicepresident del Consell Comarcal del Segrià, David Masot, i el president del Consell Comarcal de les Garrigues i alcalde de Juneda, Antoni Villas.

Rosa Pujol, alcaldessa d'Aitona, va tancar la missa amb unes emotives paraules de reivindicació de la figura de Josep Camí com a «símbol i font d'inspiració», tot valorant la seva creença en «l'amor, la fraternitat, la pau i l'ajuda dels altres» com a fórmula de concòrdia i «de construcció de societats més inclusives i tolerants».

Neix la campanya Dóna'ns l'@ de Càritas Lleida

Càritas Lleida ha posat en marxa la campanya "Dóna'ns l'@", que s'ha presentat aquest matí en un acte que ha comptat amb la presència del bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls.

L'acte ha tingut lloc a la nova botiga de venda de roba de segona mà de Càritas a Lleida, situada al número 78 del carrer Príncep de Viana, que ha estat beneïda i inaugurada pel bisbe Salvador.

Sota el lema 'La teva roba dóna per molt', "Dóna'ns l'@" és una campanya dissenyada i posada en marxa per la delegació a Lleida de Càritas Diocesana, que duu a terme la seva Fundació Jaume Rubió i Rubió mitjançant Troballes Empresa Inserció.

La recollida de roba és una acció habitual dins l'activitat de Càritas a través dels contenidors de 'Roba Amiga' i també a la seva mateixa seu i en botigues. No obstant això, amb aquesta nova campanya es vol donar un pas endavant amb el repte de recollir més roba i de conscienciar els lleidatans de la importància d'aquest gest senzill, solidari, sostenible i que genera llocs de treball.

En el seu parlament, el Bisbe de Lleida ha destacat que tant la campanya com la nova botiga han estat possibles gràcies a "la feina de tots, des de Càritas fins a les diferents associacions i entitats que hi col·laboren, parròquies, gent que dóna roba, voluntaris, autoritats…; en resum, la feina de tots els que fan possible un món més just i més fratern".

És per això que Monsenyor Salvador Giménez ha recordat que "beneir vol dir posar en mans de Déu", i ha assenyalat que "estem a punt d'encetar l'any vinent, que serà Any de Misericòrdia, i aquesta feina que es fa és una manifestació de la Misericòrdia de Déu".

Per la seva banda, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, ha subratllat que la iniciativa "pensa en la dignitat de la gent que dóna roba, de la gent que la ve a comprar i en la dignitat de la gent que la rep, perquè desenvolupa la igualtat de drets de les persones", a la vegada que ha precisat que és "obligació dels qui governem fer polítiques socials en favor de les persones més vulnerables".

Et recollim la roba a casa, no tens excuses

D'una banda, es reforça el projecte de recollida personalitzada a casa, facilitant així la donació de roba, ja que aquesta acció a domicili es farà a demanda i en el dia i hora que diguin totes aquelles persones interessades. El servei és gratuït i es podrà tramitar via telefònica (900 102 042) o mitjançant el correu electrònic (donanslaroba@troballes.org).

Contenidor itinerant per diferents entitats de Lleida

D'altra banda, i amb la mateixa finalitat, s'ha creat un contenidor

itinerant que durant tot l'any visitarà les seus de diferents entitats, clubs esportius i associacions, entre d'altres institucions que es vulguin adherir al projecte solidari.

Per la seva part, els contenidors fixes seguiran actius. Actualment disposem de 205 contenidors de recollida a la província de Lleida (1.400 a tot Catalunya) i treballem en 90 municipis lleidatans (300 en tot el Principat).

Web de campanya

Totes aquestes accions de la campanya, les notícies, i les entitats que col·laboraran en ella tindran el seu espai en el lloc web creat **http://www.fundaciojaumerubioirubio.cat/donanslaroba/**.

Superar els 864.179 quilos

Amb tota aquesta acció, ara potenciada amb la campanya que es presenta aquest 21 de novembre, el repte és augmentar unes xifres de recollida de roba usada que l'any 2014 es van situar en 864.179 quilos, una quantitat que encara és molt lluny de la desitjada i necessària per tal de cobrir totes les necessitats.

L'objectiu bàsic de la campanya Dóna'ns l'@ serà, doncs, fomentar i facilitar la donació de roba per donar-li un nou ús i, a la vegada, crear llocs de treball i donar una empenta a la inserció laboral, tenint cura a més del medi ambient.

Les quatre vessants del projecte

Aquest procés abasta quatre vessants: és solidari, és sostenible, crea llocs de treball i és fàcil. La solidaritat es basa en què promou el desenvolupament integral de les persones, especialment de les més pobres i excloses, per a la seva reinserció laboral.

Des de Càritas, diàriament es dóna roba a molts lleidatans que la necessiten, i de fet l'any passat es van repartir gratuïtament 13.005 peces a 1.480 persones, a més de participar en polítiques de Responsabilitat Social Corporativa (RSC).

Es recullen entre 2 i 3 quilos de roba per persona i any: el repte és 10

Quant a la sostenibilitat, cal recordar que fins ara, es recullen entre 2 i 3 quilos de roba per persona a l'any, tot i que l'objectiu és arribar als 10 que llença cada persona. D'aquesta manera, es pot dir que l'acció de Càritas permet reduir la quantitat de residus urbans generats, estalviant una xifra anual d'entre 100 i 200 euros per tona.

A la vegada, es redueixen les emissions de CO_2, la producció de fertilitzants, pesticides i tints, de la mateixa manera que s'evita el malbaratament d'aigua.

Roba per a draps, borres i filatures

Cal precisar, a més, que la roba en mal estat es destina a la producció de drap per a la indústria o bé es dedica a la confecció de borres i filatures per a indústries tèxtils i altres, una activitat que, per exemple, al 2014 va suposar que

transformessin en drap un total de 1.520 quilos de roba.

Es creen llocs de treball, un objectiu vital

Un altre apartat clau és la creació de llocs de treball. Amb la roba que es rep, es generen oportunitats d'inserció sociolaboral, ja que, en col·laboració amb els serveis socials, les administracions i entitats, es creen llocs de treball per a persones en risc d'exclusió social. A més, col·laboren amb empreses lleidatanes per tal de fomentar la responsabilitat social empresarial, es faciliten llocs per realitzar pràctiques laborals i es generen places per dur a terme treballs en bé de la comunitat.

La carmelita Agustina Biosca Farré celebra les bodes d'argent

La germana Agustina Biosca Farré va celebrar el passat diumenge, 29 de novembre, les noces d'argent de servei a l'orde carmelita al Santuari Parròquia de Santa Teresina, durant la celebració de l'eucaristia de les 11 del matí.

Aquesta carmelita missionera teresiana va fer la professió de fe a Saragossa i posteriorment va prometre els vots a la Cova del Pare Palau d'Aitona, essent la primera religiosa que va protagonitzar aquestes celebracions en aquell indret.

Des de llavors, la germana Agustina ha servit en diverses cases de l'orde carmelita, des d'Irun, Amorebieta i Saragossa fins al Vendrell, Tarragona i Aitona, a més a més de Roma, per esmentar unes quantes.

La germana Agustina, que ara resideix a Lleida, per raons familiars, va sentir la crida a la vocació religiosa arran d'uns cursets de cristiandat que es van fer a la Casa d'Exercicis de la Seu Vella. "Vaig conèixer dues germanes de l'orde, amb les quals vaig mantenir una sèrie de converses que em van fer despertar la vocació. Això va ser un mes d'octubre. Després d'un any de postulantat vaig fer els vots», explica.

El Voluntariat de Càritas Diocesana celebra la quarta trobada

Un any més, unes cent cinquanta persones voluntàries de Càritas de la diòcesi de Lleida es van trobar i compartir dues hores de vivència del seu voluntariat en un acte que va tenir lloc dimecres, 25 de novembre, a l'Acadèmia Mariana.

Etimològicament Càritas prové del grec Àgape que significa l'amor amb què Déu ens estima. I aquest amor és molt més que fer caritat. Donar almoina és un aspecte important, però l'amor va més enllà; és l'atenció, l'escolta, el respecte, la

justícia que reconeix la dignitat de tota persona humana, com recorda el delegat de Càritas diocesana de Lleida, Carles Sanmartín.

Set persones: Pilar Guardiola, Alfonso Media, Pepita Jové, Inés Solé, Carme Solé, Júlia Aragon i Lluis Pastells, van seure a la mesa com a ponents i van estar presentats pel secretari general, Josep Antón de la Fuente. Uns, voluntaris veterans i altres des de fa menys temps comparteixen les motivacions que els ha dut a fer el voluntariat. Com hi han arribat? Què estan fent? On fan l'activitat? Què els aporta en l'àmbit personal i en el de la fe? Com volen fer Caritat i volen ser caritatius?

Molts dels aspectes que van anar exposant els testimonis convidats enguany, ressonaven en l'interior de cada persona, que en un moment o altre es podia identificar com a propi. La seva veu era la veu de tants i tants voluntaris, que dediquem el seu temps, habilitats i treball al servei dels altres, especialment dels més necessitats, com és l'objectiu de Càritas.

El director de Càritas diocesana de Lleida, Ramon Baró, va donar la benvinguda i va expressar l'agraïment a tants voluntaris (uns sis-cents), que col·laboren i formen la família de Càritas, sense els quals no es podrien fer tants programes, ni atendre tantes persones.

Va ser una delícia escoltar la Pilar Echauz, responsable del Programa de Gent Gran i persona que sovint explica als joves què vol dir ser voluntari.

Dos vídeos, un de la Gent Gran d'aquest any i un recull de fotografies d'activitats des de diferents programes van ocupar un petit espai i temps, on molts voluntaris assistents s'hi podien trobar. Va animar veure imatges de joves i altres voluntaris, no presents a l'acte per diferents motius: estudis, treball... però que formen part activa del voluntariat. S'ha pogut constatar estadísticament que la mitjana d'edat dels voluntaris ha baixat i que s'incorporen joves en activitats concretes.

Per cloure la Trobada, el nostre bisbe Salvador, present des del primer moment, va tancar l'acte dient que ell, que té una perspectiva àmplia d'una església viva, animava què es verbalitzi sempre la motivació des de la fe que ens duu a estimar com Jesús.

Vam acabar fent una petita activitat entre tots els assistents: va consistir a escollir i escriure un fruit que simbolitzarà la petjada que es vol fer com a voluntari. Entre tots, vàrem omplir dos arbres que van presidir tot l'acte, i que fins llavors havien estat solament amb les branques.

Lleida commemora la festivitat de la Medalla Miraculosa

L'Associació "Medalla Milagrosa" va congregar el passat 27 de noviembre a més d'un centenar de persones a una missa a la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes per commemorar aquesta festivitat.

La celebració va estar presidida pel nostre Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls i van concelebrar el Consiliari de l'Associació, Mn. Antoni Agelet i altres preveres de la diòcesi. A l'ofertori es van presentar Pa i Vi, una capella itinerant de la Verge que passa per les cases de tot aquell que vol, la patent de l'erecció de l'Associació a Lleida i els cors de tots aquells que estimem Maria.

Al finalitzar l'Eucaristia els assistents van compartir un refrigeri que havien preparat alguns membres de l'Associació. Un dels seus objectius és que la devoció mariana segueixi viva cada dia i poder fer-la quotidiana en les llars i famílies.

Palau Altarriba clou el cicle Matrimoni i Dret Canònic a l'IEI

Una conferència titulada "Aspectes sociològics i procediment de la causa de nul·litat" va cloure el passat 3 de desembre el cicle Matrimoni i Dret Canònic que ha comptat amb tres ponències a l'aula magna de l'IEI. L'advocat Xavier Palau Altarriba, que a la vegada és el coordinador d'aquest cicle va ser l'encarregat d'impartir-la.

La conferència va finalitzar amb unes paraules de la Sra. Montserrat Macià, directora de l'IEI i de Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, destacant la importància de la divulgació d'aquests temes d'interès i de molta importància per a la vida de tants catòlics.

Amb aquestes conferències organitzades per la secció de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l'IEI i que ha comptat amb l'assistència de desenes de persones, s'ha volgut oferir una visió real i ajustada sobre aquesta branca del dret i la seva influència en l'àmbit matrimonial.

L'objectiu d'aquest primer cicle és construir un espai obert de debat d'idees, reflexions i aportacions doctrinals i científiques adequades. El Bisbat de Lleida i l'Institut de Ciències Religioses de Lleida (IREL) han col·laborat també en aquest cicle. Es preveu que el proper any, es porti a terme un segon cicle d'aquestes conferències i una publicació dels experts que han intervingut en aquest primer.

La diòcesi celebra l'obertura de l'Any de la Misericòrdia

Amb una processó des de l'Església de Sant Llorenç a la Catedral, l'Església de Lleida ha fet visible pels carrers de la ciutat l'inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia, que, com totes les Esglésies del món, ha celebrat el tercer diumenge d'advent, 13 de desembre.

L'acte ha començat a les 5 de la tarda a l'església Sant Llorenç, de Lleida, amb unes lletanies de la misericòrdia, la proclamació de l'evangeli de l'ovella perduda, i la lectura d'un fragment de la butlla del Papa Francesc de la convocatòria de l'Any Jubilar, on s'ha recordat com *l'amor de Déu s'ha fet visible i tangible en tota la vida de Jesús*. Des d'aquí, els participants han anat en processó, per significar el camí de la fe i del perdó, fins la porta lateral de la Catedral on el bisbe Salvador, ajudat per un grup d'usuaris i voluntaris de la "Xarxa d'entitats d'Acció Caritativa i Social" ha obert solemnement i de bat a bat, la Porta Santa (la porta de la misericòrdia), llavors tothom ha pogut entrar al temple.

El bisbe Salvador ha manifestat la seva alegria i agraïment per la massiva participació en aquest acte amb representació de totes les parròquies i organismes de la diòcesi, nombrosos preveres, membres d'Instituts de Vida Consagrada, laics i autoritats civils que omplien la catedral de gom a gom. Com a acte simbòlic del que vol significar aquest Any Sant, els primers bancs els ocupaven representants d'usuaris i voluntaris de la "Xarxa d'entitats d'Acció Caritativa i Social".

L'Eucaristia s'ha iniciat amb la benedicció de l'aigua per a què sigui aigua viva de salvació, amb ella el bisbe Salvador ha aspergit els assistents, després, en l'homilia ha convidat tothom a passar la porta santa per a rebre el perdó en el sagrament de la reconciliació, així com viure amb misericòrdia qualsevol cosa que es faci en la vida quotidiana, per tal de reproduir els mateixos sentiments de Jesucrist, que mostrava sempre la misericòrdia del Pare. Ha recordat com el passat 8 de desembre es complien els 50 anys de la cloenda del Concili Vaticà II que va ser llum per tota l'Església i el món.

Atès que no es va poder fer a l'inici del curs, s'ha aprofitat l'avinentesa per celebrar l'enviament de catequistes i totes les persones que col·laboren en la tasca d'evangelització, incidint en què la tasca que realitzen no la fan a títol personal, sinó que són enviats per l'Església per anunciar el missatge de Jesús, un missatge de misericòrdia, amor i perdó.

L'acte ha finalitzat amb el cant de la Salve per demanar la intercessió de la Mare de Déu, perquè l'Església i els cristians siguin acollidors i misericordiosos.

El bisbe Salvador inaugura el Cicle de Nadal a la Paeria amb la lectura del Pregó

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, ha estat l'encarregat de llegir aquesta tarda, al Saló de Sessions de la Paeria, el **Pregó de Nadal**, amb què l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes inaugura oficialment cada any el Cicle d'Activitats Nadalenques.

El bisbe Salvador ha centrat el seu missatge a animar, a viure les festes i les tradicions, però anant més enllà dels aspectes culturals, i ha convidat a introduir-se en la història del mateix Senyor.

"No volem convertir la fe en arqueologia, ni els temples i catedrals en museus, ni les imatges que venerem en productes culturals, ni les nostres processons en improvisades manifestacions de carrer. El que fem i celebrem és un acte de fe personal en el Senyor, que neix en una acció de la nostra Església. El que manifestem és una fe viscuda amb autenticitat i comunicada amb entusiasme a tothom".

El nostre pastor no ha deixat passar l'oportunitat per recordar que estem celebrant l'Any Sant de la Misericòrdia i ens va convidar a experimentar amb els altres la misericòrdia que Déu té amb cadascú de nosaltres. "És una invitació que requereix esforç personal per a la seva realització. A vegades ens sembla difícil, però mai és impossible el seu compliment. Ens ho garanteix la gràcia del Senyor i la companyia de tants germans que, amb el seu exemple, ens acompanyen en el camí de la vida", ha dit.

Tot això permet al bisbe Salvador demanar els cristians que alhora de viure les tradicions no ens mantinguem al marge de la història del mateix Senyor. "Munteu uns escenaris i participeu d'unes representacions que beuen de les fonts de la vida i banyen tot el vostre ser; és una representació que s'ha fet cultura al vostre poble, al llarg dels anys, però queda actualment en la vostra comunitat cristiana local com una ajuda i com un servei a una vida no d'aparences, no de muntatge teatral, sinó de coherències, de profunditats, de proximitat i d'identificació amb Crist, que neix per a la vostra salvació", ha seguit dient

Per la seva part i com és habitual, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, ha buscat una figura del pessebre per cercar un paral·lelisme amb el món actual. "Totes les figuretes tenen un valor associat al cristianisme i com a tal tenen un valor social", ha dit.

Un any, l'alcalde Ros es va centrar en les figures pel camí de Betlem, com aquells voluntaris que treballen per als altres desinteressadament; un altre, en plena crisi econòmica, van ser els oficis que es representen als pessebres, el fuster i el ferrer, qui van servir per cridar l'atenció sobre la problemàtica de l'atur al nostre país; en una altra

ocasió les casetes del pessebre van servir per reivindicar el dret de tothom a un habitatge digne.

Enguany, el paer en cap ha vinculat la declaració de l'Any Sant de la Misericòrdia per parlar de l'escalf, de la calor humana que necessiten els febles, els pobres, els desvalguts o qualsevol que necessita ser acollit en alguna de les seves formes i que al pessebre el trobem, aquest escalf, a les fogueres, o en la calor del bou i la mula.

Tot seguit, el Cor Joliu ha ofert als assistents un recital de nadales, entre les quals hi havia l'estrena de 'La Mare Dolça', amb lletra de Mari Carme Mor i música del director del cor Enric Navàs.

El Cicle de Nadal es clourà el 10 de gener de 2016, a l'auditori Municipal Enric Granados, amb el lliurament dels premis als guanyadors dels concursos de pessebres convocats per l'Agrupació Ilerdenca.

El bisbe Joan Piris retroba per unes hores la "seva diòcesi"

Mons. Joan Piris, que fins fa pocs mesos havia estat bisbe de Lleida, va visitar durant unes hores la nostra ciutat. El motiu fou participar en la felicitació nadalenca que cada any fa el bisbe en actiu als preveres majors de 75 anys, així com a les persones que col·laboren en les tasques de la Cúria Diocesana.

El bisbe Salvador va voler que el bisbe Joan adrecés unes paraules a tots els presents. Monsenyor Piris va explicar que "ara tinc més temps i l'aprofito per pregar per vosaltres" També va assenyalar que actualment la seva tasca passa entre altres activitats, per acompanyar tandes d'exercicis espirituals que li demanen i fer algunes xerrades. El bisbe Salvador, els preveres i la resta de seglars presents es van mostrar contents i agraït per la visita entranyable del bisbe Joan.

Recepció de Nadal als preveres de més de 75 anys

Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, va presidir el 22 de desembre a la sala noble del Palau Episcopal la tradicional recepció de Nadal del Bisbat que està dedicada especialment als preveres de més de 75 anys i també als treballadors i voluntaris de la Cúria.

Mn Ramon Prat, com a vicari general de la diòcesi, va ser l'encarregat d'obrir l'acte després de la pregària del Parenostre per felicitar el Nadal afirmant que "desitgem que sigui feliç i que molts anys més puguem seguir celebrant aquest acte". A més a més també va agrair la tasca

dels mossens que hi havia a la sala per "dedicar tota la vida al servei de l'Evangeli".

Després va ser el torn del bisbe Salvador que va destacar que "preveres, treballadors i voluntaris de la Cúria estem tots dins de la mateixa barca, la nostra diòcesi" i va afegir que "es el moment d'alegrar-nos pel naixement del Fill del Senyor i de renovar l'agraïment i la dedicació". També va donar les gràcies a la disponiblitat de tots els presents a col·laborar i va assegurar que "mai em cansaré d'agrair el que heu fet i el que feu i per això us felicito en nom meu i també en nom de l'Església".

Uns 60 mossens i també el bisbe Piris, que va assistir a l'acte, van rebre un obsequi i la felicitació de Nadal d'aquest any. Alguns el van recollir durant la recepció, però els que no van poder venir se'ls farà arribar. Precisament la imatge que il·lustra la felicitació d'aquest any presideix la sala noble que s'obre en poques ocasions.

Mons. Juan José Omella, nou arquebisbe de l'arxidiòcesi de Barcelona

Al voltant de les dotze del migdia, amb una catedral de Barcelona, plena de gom a gom, s'inicià la celebració de la presa de possessió de Mons. Omella. Prèviament l'arquebisbe electe havia arribat a la Catedral acompanyat pel Nunci Apostòlic, el Cardenal - Administrador Apostòlic de Barcelona i el Bisbe Auxiliar. Va besar la relíquia del Lignum crucis i es va dirigir a la capella del Santíssim per fer uns breus moments d'oració.

Després de la processó d'entrada l'acte comença amb unes paraules d'agraïment i de comiat de l'ara Arquebisbe emèrit de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Continuà amb unes paraules el Nunci Apostòlic d'Espanya, Mons. Renzo Fratini, paraules de benvinguda en nom del Sant Pare, Papa Francesc. Seguidament el Canceller - Secretari General de l'arquebisbat va presentar les Lletres Apostòliques al Col·legi de Consultors, llegint-les a continuació, moment en què es va entregar a Mons. Omella el bàcul i se'l va convidar a seure a la Càtedra Episcopal.

Uns representants de la comunitat diocesana (bisbe auxiliar, dos canonges, dos preveres, dues religioses, dos seminaristes, dos joves i una família), van apropar-se al nou arquebisbe per manifestar-li obediència i respecte.

Va continuar així desenvolupant-se la celebració de l'eucaristia amb l'himne del Glòria, eucaristia de la Festa de Sant Esteve, protomàrtir. Mons. Omella durant l'homilia va expressar moltes idees entorn la festa i la seva alegria per compartir el seu ministeri en aquella Diòcesi de Barcelona, desitjant que tots intentem,

cada vegada més, apropar-nos com Església a tota la societat, especialment als més vulnerables.

En acabar la celebració de l'Eucaristia, Mons. Omella va ser saludat per totes les autoritats, bisbes, preveres i fidels que volien mostrar-li la seva alegria per l'inici del ministeri.

Val a dir que a la celebració hi han participat representant a la nostra Diòcesi, el nostre bisbe Salvador Giménez i Mn. Víctor Espinosa, secretari canceller.

Índex General de l'any 2015

Diòcesi

Bisbe Mons. Joan Piris:

Ajudant a viure

Deixebles i apòstols 5
Un gest solidari de Jesús 6
Església, mare sense fronteres 7
¿És que el Crist està dividit? 9
Una vida d'especial consagració 10
Lluitem contra la pobresa. T'hi apuntes? 11
Una saviesa nova 12
Un temps de gràcia 13
Una profitosa lectura quaresmal 15
L'ensenyament de la religió a l'escola 16
Aprendre a escoltar Déu en el silenci 17
Rebre la vida com un do 18
El silenci de l'innocent 20
Pasqua: la trobada amb Jesús, que viu 77
La misericòrdia, fonament d'esperança 78
Alimentant l'alegria de la fe 79
Celebrant la iniciació cristiana en comunitat 80
Tres nous diaques a l'Església de Lleida 82
El què i el com de la confirmació 83
Comunicar amb tendresa i claredat 84
El creixement no és opcional 85
Les nostres idees sobre Déu 87
Què fas amb el teu germà? 88
Església, serventa dels pobres 89
Catòlics i vida pública 90
Preparant l'any de la misericòrdia 92
Cristians amb futur obert 177
Deixebles de Jesús 178
Qui l'hi va parlar de Jesús? 179
Afectuosos en el parlar 181
Testimonis de Jesús 182
Als membres de l'Església de Lleida i a tots,
dones i homes que estima el senyor 183

Relleu de Bisbe

Resum d'actes 187

Bisbe Mons. Salvador Giménez:

Prop de Vosaltres

Als meus nous diocesans de Lleida 269
Nou i permanent 270
El curs que comença 321
El Sínode de la Família 322
Domund 2015 324
Valentia per donar raó de la nostra Fe 325
Tots Sants i el record dels difunts 327
Els instituts religiosos tenen un fundador 328
Dia de l'església diocesana 330
Els cristians es preparen per al Nadal 331
Recordant el treball de la comunitat diocesana 332
El jubileu extraordinari de la misericòrdia 334
L'ensenyament religiós 335
El Nadal d'aquest any 337
Reflexions sobre la família i la pau 338

Confirmacions

Primer trimestre 22
Segon trimestre 94
Tercer trimestre 186
Quart trimestre 340

Decrets

Cessió Seminari 23
Moviment JOC Nacional de Catalunya 24
Agrupació Ilerdenca de Pessebristes 95
Fundació Jaume Rubió 96
Remodelació de càrrecs i funcions Casa Sacerdotal 272
Confirmació càrrecs 273
Convocant l'any Sant de la Misericòrdia 344

Agraïment a l'Arquebisbe de Cali

Carta de Mons. Piris 25

Felicitació de Nadal

Mons. Salvador Giménez felicita el Nadal 340

Any de la Misericòrdia

A tots els sacerdots, diaques i animadors comunitats 341

Vicaria General

Consell Presbiteral

Sessió del dia 17 de desembre de 2014..... 26
Sessió del dia 3 de març..... 97
Sessió del dia 15 de juny..... 346
Sessió del dia 23 de novembre 349

Vicaria de Pastoral:

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 30 d'octubre de 2014 101
Sessió del dia 15 de juny..... 349

Secretaria General:

Nomenaments

Nomenaments 1r trimestre..... 28
Nomenaments 2n trimestre..... 103
Nomenaments 3r trimestre..... 274
Nomenaments 4t trimestre..... 354

Necrològiques

Mn. Sebastià Aldomà Bonjoch..... 29
Mn. Joan Quer Camí..... 104
Mn. Joan Boldú Giribets 275
Mons. Martí Sandiumenge Merola 275
Mn. Francesc Martí Solsona 357
Mn. Ángel María Moril Zuferri 357

Avisos 2015

Avisos, facultats i prescripcions..... 105

IREL:

Memòria del curs 2014-2015..... 359

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 213 31
Comunicat de la reunió núm. 214 119
Comunicat de la reunió núm. 215 277
Comunicat de la reunió núm. 216 393

Evangelitzats per la litúrgia

Document dels bisbes de Catalunya..... 395

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

XLIX Jornada Mundial Comunicacions Socials 33
XXX Jornada Mundial de la Joventut 2015 37
52 Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions..... 43
89a Jornada Mundial de les Missions 140
XXXI Jornada Mundial de la Joventut 2016..... 279
Jornada Mundial de l'Emigrant i el Refugiat 286
XXIV Jornada Mundial del Malalt 2016..... 290
Quaresma 2016..... 399
Jornada Mundial de l'Alimentació 2015 403
53a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions ... 407
XLIX Jornada Mundial de la Pau..... 410
Missatge Urbi et Orbi..... 422

Butlla

Convocatòria Jubileu extraordinari de la Misericòrdia.. 121

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

La Paeria aporta 50.000 € a les Llars del Seminari 47
El bisbe Joan, personatge de l'any
per Catalunya Religió 48
La Casa Sacerdotal recupera el servei
d'una congregació religiosa 48
La Paeria destina 25.000 euros per millorar
l'enllumenat de Sant Llorenç 50
Jornada de les Migracions a Lleida..... 51
Trobada de delegats de Catequesi de Catalunya 52
La Fira de la Infància Missionera..... 52
Trobada de delegats de comunicació
dels bisbats espanyols 53
Celebració 42 Aniversari canonització
de Sta. Teresa Jornet..... 54
Lleida celebra el bicentenari de Don Bosco 55
Commemoració dels patrons de Vida Creixent..... 56
Dia mundial de la Vida Consagrada 2015..... 57
Signen la constitució de la Fundació
per les Llars del Seminari 57
La parròquia de Balàfia acull el "Sopar de la Fam" 57
Trobada de Joves i Missió 58

Dimecres de Cendra a la Catedral 59
La Jornada de l'Àrea d'Evangelització 59
Iniciació cristiana d'adults, els catecúmens fan camí 61
Obres d'accessibilitat al Bisbat 61
El Vicari General a l'ordenació del bisbe
de Barbastre-Montsó..... 61
El Bisbat de Lleida estrena Guia..... 62
Les Llars del Seminari a 'Pueblo de Dios', de La 2 63
Reunió del Consell Presbiteral de la Diòcesi 64
Presentació del nou rector d'Els Torms i Juncosa 64
Triple celebració a la Parròquia de Sant Pere 65
Jornada d'Acompanyament al Dol i la Malaltia 2015.. 66
La Fundació de les Llars del Seminari
amplia el patronat 66
Més de 500 professors a la 9a Jornada
de Mestres de Religió..... 67
Concert pel Vè Centenari
de Santa Teresa a la Catedral 69
Conferència del bisbe Joan sobre la Família 69
Admissió a ordres i Jornada Sacerdotal
el Dimarts Sant 70
Diumenge de Rams i Processó de la Somereta 145
500 Aniversari de Santa Teresa a Montserrat 145
Jornada Sacerdotal al Bisbat de Lleida..... 147
Inauguració de les Llars del Seminari..... 149
El bisbe Joan visita els claustres de professors
de l'Episcopal..... 151
Avantprojecte del futur Centre de Dia
i Residència per a Persones sense Llar 151
Tallers de formació per a catequistes..... 153
Actes en honor a la Mare de Déu de Montserrat..... 153
Desfilada de roba de Troballes 154
Una tesi sobre el patrimoni de l'Església,
cum laude a la UIC 154
La Fundació Jericó obre noves instal·lacions 155
Iniciació cristiana dels nous catecúmens..... 156
La celebració del Primer de Maig
a l'Església de Lleida..... 156
Càritas denuncia un nou esclavatge del segle XXI 157
Mons. Piris ordena tres diaques a la Catedral
i nomena tres nous canonges 159

El bisbe Joan convida l'Assemblea Diocesana
a aprofitar el futur immens de l'Església 161
Beca germà Andrés, recolzem les vocacions 162
Mig miler de religiosos a la festa de l'Any
de la Vida Consagrada 162
Celebració de Sant Anastasi 163
L'Església de Lleida prega pels cristians perseguits 163
El bisbe Joan demana comunicar
amb claredat i tendresa 163
La Delegació de Joves
anuncia les seves activitats d'estiu..... 165
La festivitat del Corpus a la Catedral 165
Pelegrinatge presbiteral a Àvila 166
Enviament de Mn. Daniel Turmo
com a rector de Sant Martí..... 168
Fi de Curs a l'IREL 168
La Fundació Jaume Rubió explica el comerç just
i la seva lluita contra l'atur 168
Els tresors bibliogràfics tornen
a l'Acadèmia Mariana 169
El bisbe Joan remodela els càrrecs
i funcions a la Casa Sacerdotal 170
Assemblea del Moviment de Professionals Cristians 295
Trobada de voluntaris a la Delegació de Mitjans 295
Taula rodona sobre l'encíclica 'Laudato si' 296
Darrera missa diària a l'Oratori de la Sang..... 297
Les Llars del Seminari
comencen acollir les primeres famílies 297
Exercicis espirituals a Raimat..... 298
Josep M. Escorihuela,
nou prevere del Bisbat de Lleida 299
Mn. Ramon Prat, elegit administrador diocesà 300
L'alcalde agraeix a Mons. Piris els set anys de servei
com a Bisbe de Lleida..... 300
Joves de Lleida a la Trobada Europea d'Àvila..... 301
El Soleràs i Granyena reten homenatge
al P. Àngel Alegre 302
Els bisbes catalans davant les eleccions del 27-S 302
230 infants gaudeixen de les Vacances per Créixer 303
Emotiu comiat del bisbe Piris a la Catedral de Lleida... 304
Prospecte divulgatiu de la Catedral Nova
en quatre idiomes 305

La CoDiAR fa les seves primeres passes..... 306
La Delegació de Joventut i Salesians Lleida
recorren la Ruta del Cister..... 307
Editen una biografia reduïda
del beat Francesc Castelló 307
Missa i ofrena floral al Cementiri per l'aniversari
del beat Castelló..... 308
Mons. Salvador Giménez inicia
el seu ministeri episcopal..... 309
El bisbe Salvador pren possessió del Bisbat de Lleida
i destina la col·lecta de la missa de diumenge
a la Catedral a l'acollida als refugiats 311
Servir els altres i fer-ho amb misericòrdia,
missatge del bisbe Salvador (Homilia) 311
Ressò mediàtic de la presa de possessió
del bisbe Salvador..... 313
El Bisbe Salvador ratifica càrrecs i funcions
a la Casa Sacerdotal 314
El Bisbe Salvador nomena vicaris i ratifica
el Consell Episcopal..... 314
El bisbe Salvador visita les Llars del Seminari 425
L'Acadèmia Mariana lliura els premis
dels seus jocs florals..... 426
Homenatge de la Facultat de Teologia
a Mn. Ramon Prat..... 427
Mn. Gerard Soler, president del Capítol Catedral 427
Un mossèn del Bisbat beatificat a Santander 428
Nous rectors al Pont de Suert, Sarroca,
Torrebesses, Almatret, Maials i la Mercè..... 429
Presència lleidatana a la canonització dels pares
de Santa Teresina..... 430
La CoDiAR es presenta al bisbe Salvador 431
Noces d'Or del P. Domènech a Alcarràs..... 431
Lo Desclavament i la Processó de l'Encontre,
aspiren a ser Festes Nacionals 434
El bisbe Salvador, president del SIMCOS..... 435
Aitona homenatja Mossèn Josep Camí i Camí 437
Neix la campanya Dóna'ns l'@ de Càritas Lleida 439
La carmelita Agustina Farré celebra
les bodes d'argent..... 441
El Voluntariat de Càritas Diocesana celebra
la quarta trobada 441

Lleida commemora la festivitat
de la Medalla Miraculosa 443
Palau Altarriba clou el cicle Matrimoni
i Dret Canònic a l'IEI 443
La diòcesi celebra l'obertura
de l'Any de la Misericòrdia 444
El bisbe Salvador inaugura el Cicle de Nadal
a la Paeria amb la lectura del Pregó..... 445
El bisbe Joan Piris retroba per unes hores
la "seva diòcesi" 446
Recepció de Nadal als preveres de més de 75 anys..... 446
Mons. Juan José Omella, nou arquebisbe
de l'arxidiòcesi de Barcelona 447